

THE MYSTERY OF THE SILVER SPIDER

රිදි මකුළුවාගේ අඛණ්ඩ

සනසන ප්‍රකාශන

ජිදි චතුර්චාරගේ

අවිච්ඡාය

සිංහල කුමාර කුලතුංග

රිදි මකුළුවාගේ අභිරහස

සන්ධ්‍යා කුමාරි කුලතුංග

නව මුද්‍රණය : 2014 නොවැම්බර්

අක්ෂර සංයෝජනය : රසාදර්ශ ධනුෂ්ක

කවර නිර්මාණය : මල්සා පියුමලි

ඇතුළත චිත්‍ර : ඉෂාන් සේනක

මුද්‍රණය : වාසනා ප්‍රින්ටර්ස්,
නාත්තන්ගිය පාර,
දන්කොටුව.

පිටු : 127

ප්‍රකාශනය හා බෙදාහැරීම

වාසනා පොත් ප්‍රකාශකයෝ
කටුකෙන්ද, දන්කොටුව.

පොත් වෙළෙඳ සැල :- ෆී 031-2258384 / 031-4921922

ෆැක්ස් :- ෆී 031-2259805

ප්‍රකාශන අංශය :- ෆී 031-4926206

කාර්යාලය :- ෆී 031-7212979

E-mail: pmwasana@sltnet.lk / pmkumara@sltnet.lk
Web: wasanapublishers.com.lk

ශාඛා:

වාසනා පොත්හල, දන්කොටුව. :- ෆී 031-4923647 / 031-2261525

වාසනා පොත්හල, මරදාන. :- ෆී 011-2682603 / 011-4979913

Fax: 011-2682604

පොත පිළිබඳව.....

ප්‍රමා රහස් පරීක්ෂකයින් තිදෙනෙක් අහම්බෙන් මිතුරු වූ රජ කුමරෙකුගේ ආරාධනයෙන් ඔහුගේ රටට යයි. කුමන්ත්‍රණකාරී පිරිසක් රජ කිරුළ ලබා ගන්නට වෙර දරද්දී ඔවුන්ගෙන් රට බේරාගෙන කුමරුට රජ කිරුළ හිමිකර දෙන්නට මේ රහස් පරීක්ෂකයන් තිදෙනා සමත් වෙත් ද? කියවන්න, රස විඳින්න. යොවුන් ඔබටයි මේ ආරාධනය.....

මෙම කෘතිය ඔබ අතට පත් කිරීමට ප්‍රකාශනය භාරගත් වාසනා ප්‍රකාශන අධිපති, නිතාල් කුමාර මහතාටත්, පොත කඩිනමින් එළි පැක් වීමට වෙහෙස ගත් මනෝජී සියඹලාපිටිය මහතා ඇතුළු සමස්ත කාර්ය මණ්ඩලයටත් මාගේ ස්තූතිය පිරිනමමි.

සන්ධ්‍යා කුමාරි කුලතුංග

තංගිලිපොල,

බලලේ,

මහව.

දු. ක. : 037-5615375

කතුවරියගේ වෙනත් පොත්

- ❖ හොඳ හා පැංචා
- ❖ හා පැංචගෙ හපන්කම
- ❖ බලුහාමිට පාඩමක්
- ❖ හඳුයා සහ යහළුවෝ
- ❖ මාරක පොරොන්දුව (පරිවර්තන)
- ❖ වැලපෙන මිටියාවගේ අභිරහස (පරිවර්තන)
- ❖ හරිත මන්දිරේ හොල්මන (පරිවර්තන)

රිදි මකුළුවාගේ අභිරහස

පටුන

01. නූලෙන් බේරෙයි
02. පුදුම ආරාධනාව
03. රිදී මකුළුවා
04. ඩිජාරෝ විස්තර කරයි
05. කුටි සංවාදය
06. රිදී මකුළුවා සැඟවෙයි
07. පලා යාම
08. බොඩ්ගේ මතකය නැති වෙයි
09. පලා යන්නට සැලැස්මක්
10. හදිසි පහරදීමක්
11. මහලු ඇත්ටන්
12. කානුවේ කුණාටුව
13. අඳුරේ දිගු ගමනක්
14. ජුරිට්ගෙන් අදහසක්
15. පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය
16. රිදී මකුළුවා සොයා ගනියි

1

නූලෙන් බේරෙයි

“ඒර බලන්න....” බොබ හයියෙන් කෑ ගැසීය.

“වොනින්ටන්, බලාගෙන.....” පිටර් ද බෙරිහන් දුන්නේය.

රන් පැහැති රෝල්ස් රෝයිස් රථයේ තිරිංග තද විය. රහස් පරීක්ෂකයෝ තිදෙන එක ගොඩෙම රථය තුළ ඇද වැටුණහ. රෝල්ස් රෝයිස් රථය මහත් හඬ නගමින් සුබෝපහෝගී රථය ඉදිරිපිට නතර කර ගත්තේ මහත් අමාරුවෙනි. ඒ දෙක අතර දුර ප්‍රමාණය කෙස් ගහකට සමාන විය.

එසැනින්ම සුබෝපහෝගී රථයෙන් බැස ගත් මිනිස්සු කිහිප දෙනෙක් වොනින්ටන් වට කරගෙන අමුතු භාෂාවකින් දෙඩවන්නට වූහ. වොනින්ටන් ඒ කිසිත් ගණන් නොගෙනම අසුන තුළ හිඳගෙන සිටියේය. වොනින්ටන් වෘත්තීය රියදුරෙකු හැසිරෙන අයුරින් විනිත ලෙස සුබෝපහෝගී රථය වෙත ළං විය. ඔහුගේ නිල ඇඳුම රතු පාටින් බැබළුණ අතර එහි රනින් වැඩ දමා තිබූ වාටිය නිසා එය තවත් ඔපවත්ව පෙනුණි.

“මහත්මයාණෙනි, ඔබ නැවතීමේ සංඥාව නොසලකා හැරියා. ඒ නිසා අපි දෙන්නට විනාශ වෙන්න තිබුණා. සම්පූර්ණයෙන්ම වැරද්ද ඔබේ. මම නිවැරදිව මාර්ගයේ ගමන් කරනවා.” වොනින්ටන් විනිත අයුරින් පැවසීය.

“ඩිජාරෝ කුමාරයන් නිවැරදි මාර්ගයේ තමයි ගමන් කරන්නේ.” අනිත් රියදුරා පිළිතුරු දුන්නේය.

ඔහු විජායේ යන නම උච්චාරණය කරනු ලැබුවේ ඡායෝ ලෙසිනි.

සුබෝපහෝගී රථයෙන් බට මිනිස්සු වොනිත්ටත් වටා එක්රැස් වී බැණ වදින්නට වූහ. බොබි, පීටර් සහ ජුපිටර් එම දසුන දෙස පුදුමයෙන් බලා සිටින්නට වූහ. එතැන සිටි උස මිනිසා ඉංග්‍රීසියෙන් කතා කළේය.

“මෝඩියා, උඹ කුමාරයාට මරන්නයි හැදුවේ. සෙල්ලමක් නෙමෙයි. මේක ජාත්‍යන්තර වශයෙන් බලපාන ගැටලුවක්. උඹ මීට වඩා විනයගරුක වෙන්න ඕනෑ.” ඔහු ගිගුරුවේය.

“මම මාර්ග නීතිවලට අවනත වෙලයි වැඩ කරන්නේ. ඒත් ඔයාලා එහෙම නෙමෙයි. ඔයාගේ රියැදුරාගෙයි වැරද්ද.” වොනිත්ටත් සාප්‍රථම ප්‍රකාශ කළේය.

“මොන කුමාරයෙක් ගැනද මේ කියවන්නෙ?” පීටර්, බොබිගේ සවනට කෙඳිරිය.

“ඔයා පත්තර කියවන්නෙ නැද්ද? එයා වෙරෝනාවල ඉඳලා එන්නෙ. ඒක යුරෝපීය රටක්. ලෝකයේ තියෙන පොඩිම රටවල් හතෙන් එකක්. එයා ඇමෙරිකාව නරඹන්න ඇවිල්ලා.” බොබි ආපසු පීටර්ගේ සවනට කෙඳුරුවේය.

“දෙයියනේ.... තව ටිකෙන් මෙයා කල ගුලියක් වගේ වජ්‍ය වෙනවනේ.” පීටර් සිනහව අතරින් කීය.

“වොනිත්ටත් හරි. එයාගේ වැරද්දක් නැහැ. අපිත් ගිනිල්ලා එයාට උදවුවට කතා කරමු.” ජුපිටර් යෝජනා කළේය.

ළමෝ අමාරුවෙන් කාරයෙන් එළියට බැස ගත්හ. ඒ සමගම සුබෝපහෝගී රථයේ දොර ඇරගෙන බොබිට වඩා උස ළමයෙක් එළියට ආවේය. ඔහුගේ කථා පැහැති කොණ්ඩය යුරෝපීය ක්‍රමයට කපා තිබුණි. ඔහු ඔවුනට වඩා වසර දෙකකින් පමණ වැඩිමහල් වෙන්නට ඇත.

“නිශ්ශබ්ද වන්න....!”

ඔහුගේ හඬින් වොනිත්ටත් වටා දඟලමින්, දොඩවමින් සිටි මිනිස්සු නිහඬ වූහ. ඔහු වොනිත්ටත් වෙත ළඟා විය.

“මම සමාව ඉල්ලනවා. මගේ රියැදුරාගෙයි වැරද්ද. එයා ඉදිරියේදී මාර්ග නීතිවලට අවනත වේවි.” ඔහු පිරිසිදු ඉංග්‍රීසියෙන් කිවේය.

“ඒත් ඔබ උසස් කෙනෙක්...” කණ්ඩායමේ සිටි උස මිනිසා විරෝධය පෑවේය.

නිහඬ වන ලෙස ඔහුට අතින් සංඥා කළ කුමරු ළමුන් තිදෙනා දෙස මහත් ඕනෑකමින් බැලීය.

“මට කනගාටුයි මේ සිද්ධිය ගැන. ගොඩක් ස්තූතියි ඔයාලගෙ රියැදුරාගෙ දක්ෂතාවට. එයා අපිව ලොකු අනතුරකින් බේරගත්තා. මේ බොහොම වටිනා කාර් එකේ අයිතිකාරයෝ ඔයාලද?”

“නැහැ, සම්පූර්ණයෙන්ම අයිතිකාරයෝ නම් අපි නෙමෙයි. ඒත් මේක සමහර වෙලාවට අපි පාවිච්චි කරනවා. මේක ඉතිහාසය ගැන කියන්න ගියොත් අමාරුයි. වෙලා යනවා. මේක සෙබස්තියන් මහත්තයා තරගයකින් දිනපු එකක්. එයා රහස් පරීක්ෂක කතා ලියන ලේඛකයෙක්. අපේ අලුත්ම රහස් පරීක්ෂණයේ කරුණු ටිකක් දෙන්නයි

එහේ ගියේ. ඉතින් අපි ආපහු ගෙදර එන ගමන් තමයි මේ අනතුර සිද්ධ වුණේ."

"මම වෙරෝනාවල ඩිජාරෝ මොන්ටෙස්ටන්. මම තවම කුමාරයා නෙවෙයි. ලබන මාසේ තමයි මට නිත්‍යනුකූලව ඔටුනු පලඳවන්නේ. ඒත් මිනිස්සු මට කුමාරයා කියලා කතා කරන එක නවත්වන්න බැහැ. ඔයාලා පෙනුමෙන් නම් ඇමෙරිකන් ළමයි වගේ...?"

"ඔබ හරි. පිටර්, බොබි දෙන්නා නම් ඇමෙරිකන් ළමයිම තමයි. ඒත් මට හිතෙන්නෙ මම නම් එහෙම නෙවෙයි. හුඟ දෙනෙක් මට කියන්නේ මම ආඩම්බරයි කියලා."

බොබි සහ පිටර් එකිනෙකා දෙස බලමින් සිනාසුනහ. ජුපිටර් කියන්නේ සත්‍යයකි. එය ඔවුන් හඳුනාගත් මුල් කාලයේම ඔවුනට ඇනුණි. ඔහුට උපතින්ම හොඳ මොළයක් පිහිටා තිබේ. සමහර ළමයි ඒ නියාම ඔහුට ඊර්ෂ්‍යා කළහ. යම් ගැටලුවක් ඇති වූ විට අනෙක් අයට වඩා පහසුවෙන් එය විසඳීමේ හැකියාව ජුපිටර් සතුව ඇත.

ජුපිටර් තම සාක්කුවෙන් කාඩ් පතක් ගත්තේය. එය රහස් පරීක්ෂකයන් නිදෙනාගේ නිල කාඩ් පතයි. ඔහු එය නැතිව කිසිම තැනක ගමන් නොගනියි.

"මේ නියෙන්නෙ අපේ නම්. මම ජුපිටර් ජෝන්ස්, මෙයා පිටර් ක්ලේන්ෂෝ, මේ ඉන්නේ බොබි ඇන්ඩ්‍රෑස්."

සංචාරක ළමයා ජුපිටර් දුන් කාඩ් පත ගෙන හොඳින් නිරීක්ෂණය කළේය. එහි මෙසේ සඳහන් විය.

රහස් පරීක්ෂකයෝ තිදෙන
'අපි යමක් නිරීක්ෂණය කරන්නෙමු.'

පළමු රහස් පරීක්ෂක :	ජුපිටර් ජෝන්ස්	
දෙවන රහස් පරීක්ෂක :	පිටර් ක්ලේන්ෂෝ	
මාර්තා සහ පර්යේෂණ :	බොබි ඇන්ඩ්‍රෑස්	
?	?	?

ඔවුන් බලා සිටියේ ඔහු මෙම ප්‍රශ්නාර්ථ ලකුණු ගැන විමසන තෙක්ය. ඕනෑම අයෙකු මෙම කාඩ් පත දුටුවිට අසන ලද ප්‍රශ්නය එයයි.

"දෙයියනේ...." ඩිජාරෝ තම භාෂාවෙන් කියා සිනාසුනි. ඔහු සතුව ලස්සන සිනාවක් ඇත.

"මම හිතනවා මේ ප්‍රශ්නාර්ථ ලකුණු ඔයාලගෙ නිල සලකුණු කියලා."

ළමෝ ඔහු දෙස බලා සිටියහ. ඔහුගේ අනුමානය නිවැරදි විය. ඩිජාරෝ තම සාක්කුවෙන් ඔහුගේ කාඩ් පත ගෙන ජුපිටර් අත තැබීය.

"මේ මගේ කාඩ් පත." ඔහු කීවේය.

පිටර් සහ බොබි, ජුපිටර් ළඟට කිව්වු වි එම කාඩ් පත නැරඹුවෝය.

සහ සුදු පැහැති කොළයක ඩිජාරෝ මොන්ටෙස්ටන් යන්න තදින් කාවද්දා මුද්‍රණය කර තිබුණි. තමට ඉහළින් රන් පැහැති මකුළු දැලක මකුළුවෙක් කඩුවක් රැගෙන සිටින අයුරු රන් සහ නිල් පැහැයෙන් කැටයම් කර තිබුණි.

"මේක තමයි මගේ ලාංඡනය." කුමාරයා හෙමින් කීවේය.

"මකුළුවෙක්... ඒක තමයි අපේ රාජ්‍ය ලාංඡනය. ඒක රාජ්‍ය ලාංඡනය විදිහට තෝරා ගත්තෙ ඇයි කියන එක දිග කතාවක්. නමුත් මට හරි සතුටුයි ඔය තුන්දෙනා මුණ ගැසුණු එක ගැන." ඔහු නිදෙනාටම අතට අත දී ආචාර කළේය.

එසැනින් කළු පැහැති කාරයක් කුමරුගේ සුබෝපභෝගී රිය පසුපස නැවැත්වීය. එයින් බැස ගත් උස සිහින්දැරි මිනිසා අනෙක් අය පසෙකට තල්ලු කරමින් ඉදිරියට ආවේය. ඔහු පැහැදිලිවම ඉංග්‍රීසි කතා කළේ ඇමෙරිකානුවෙකු මෙනි.

"මට සමාවෙන්න. ඔබ උසස් තෙනෙක්, කාල සටහනකට අනුව වැඩ කරන්න ඕනෑ. මට සතුටුයි අනතුරක් සිදු නොවුන එක ගැන. අපි අපේ ගමන යා යුතුයි."

"මට එව්වර විශේෂ ආභාවක් නැහැ නගරයේ ඇවිදින එක ගැන. මම ගොඩක් නගර දැකලා තියෙනවා. මම ගොඩක් කැමතියි මේ වගේ ළමයි එක්ක කතා කරන්න. එයාලා හම්බ වුණු එක මගේ වාසනාවක්. මට කියන්න ඩිස්නිලන්තෙ කොහොමද? මම ඒකට යන්න ගොඩක් කැමැත්තෙන් ඉන්නෙ." ඔහු ළමයින්ගෙන් විමසීය.

එය අනිවාර්යයෙන්ම නැරඹිය යුතු එකක් බව ඔවුහු කීවේය. ඔහුගේ පෙනුම අසරණ බවක් පෙන්වීය. නමුත් ඔහුගේ දැස්වල ආශාව පිරී තිබුණි.

"ඇත්තටම මට හරියට විනෝද වෙන්නවත් බැහැ. වටේටම ආරක්ෂකයෝ. ආදිපාද ස්ටෙෆාන්, එයා තමයි මගේ භාරකාරයා. ඒ වගේම දැනට වෙරෝනාව පාලනය කරන්නෙත් එයා. මට ඔවුහු පලන්දන තුරු එයා කාටවත්ම මගේ ළඟට එන්න දෙන්නෙ නැහැ. ඒක හරිම අසාධාරණයි. මගේ ඔප්වෙ කිසිම වැදගත්කමක් නැහැ කෙනෙකුට මාව ඝාතනය කරන්න තරම්. වෙරෝනාවේ මට හතුරෝ නැහැ. ඇත්තෙන්ම මගේ වැදගත්කමකුත් නැහැ." ඔහු මොහොතක් නිහඬ විය. ඔහු නැවත හිත හදා ගත්තේය.

"ඔයාලත් එනවද මගෙන් එක්ක ඩිස්නිලන්තයට යන්න?" ඔහු ඇසීය.

"මට හැමදෙයක්ම පෙන්වන්න. මම ඒක ගොඩාක් අගය කරනවා. මම කැමතියි වෙනසකටත් එක්ක මගෙන් එක්ක යාළුවෝ ඉන්නවා නම්."

ඔහුගේ ඉල්ලීමට ඔවුහු පුදුම වූහ. කෙසේ හෝ ඔවුහු ඔහු සමග ඩිස්නිලන්තයට යාමට කැමැත්ත පළ කළේය. ඔවුන් එදිනට විශේෂ වැඩක් සැලසුම් කර තිබුණේ නැත. ජුට්ටර් තම නැන්දණියට දුරකථන ඇමතුමක් ගෙන ඔවුන්ගේ ගමන ගැන ඇයට දැනුම් දුන්නේය. ළමයි තිදෙනා ඩිජායෝ කුමරුගේ සුබෝපහෝගී රථයට නැගුණහ. මේ සිද්ධියේදී මහත් කලබලයක් කළ රථ පෙනුමකින් හෙබි පුද්ගලයාද එම රථය තුළ විය. අනෙක් සියලුම පරිවාර ආරක්ෂකයෝ පෙර කී ආරක්ෂක වාහනයට ගොඩ වූහ.

"ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා නම් මේකට කැමති වෙන එකක් නැහැ." ඔහු ළමුන් දෙස රවා බලමින් කීවේය.

"ඔහු කිසිම අවදානමක් ගන්නවට කැමති නැහැ."

"මේක අවදානමක් නෙවෙයි රෝජාස්...!" ඩිජායෝ සෘජු ලෙස කීවේය.

"මම මොනවටද කැමති කියලා ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමාට දැනගන්න හොඳම වෙලාව තමයි මේක. තව මාස දෙකකින් මම

මගේ රටේ පාලකයා වෙනවා. මගේ වචනය තමයි නීතිය වෙන්නෙ. නැතිව ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාගේ නෙවෙයි. දැන් වානේස්ට කියන්න ඉතිරි වෙලාවේ ඉඳලා මාර්ග නීති හරියට පිළිපදින්න කියලා. ලොකු අනතුරු සිද්ධ වෙන්න ගිය තුන්වෙනි වතාව මේ. තවත් මේ වගේ දේවල් සිද්ධ වෙන්න බැහැ. එහෙම වුණොත් ඒ ගැන කටයුතු කරන්න සිද්ධ වෙයි."

ළමෝ රියැදුරා ගැන අවධානයෙන් පසු වූහ. ඔහු මාර්ග නීති නිවැරදි ලෙස පිළිපදිමින් රිය පදවන්නට විය. විනාඩි හතළිස් පහක පමණ ගමනකින් පසු ඔවුහු ඩිස්නිලන්තයට ළඟා වූහ. ඩිජායෝ කුමරු ඇමෙරිකාව පිළිබඳ ප්‍රශ්න වැලක් අසන්නට විය. ඔවුහු ඩිස්නිලන්තයට පැමිණීමෙන් පසු බොහෝ විනෝද වූ අතර සිත්ගන්නා දේ පිළිබඳව ද කතා කරන්නට වූහ.

එක් තැනකදී ඩිජායෝ කුමරුගේ දැස් දිස්තියෙන් බැබළුණි. උද්‍යානය වටේ පුංචි කෝච්චියේ රවුමක් යන්නට ඔහු ඔවුනට ආරාධනා කළේය. ළමයි තිදෙනා ඔහුගේ ආරාධනාවට එකඟ වූහ. ඔවුහු මිනිසුන් අතරින් රිංගා විත් කුඩා දුම්පියපළට ළඟා වූහ. පුංචි කෝච්චියට ගොඩ වූ මිතුරෝ සතර දෙනාම උද්‍යානය වටේ රවුමක් යන්නට වූහ. පහළ සිටි ආදිපාද රෝජාස් සහ ඔහුගේ මිනිසුන් කුමරු සොයමින් අසාර්ථක උත්සාහයක යෙදෙන අයුරු ඔවුහු දුටුවේය.

ආදිපාද රෝජාස් තවත් මිනිසුන් කිහිප දෙනෙකුත් සමග කුමරු වෙත දිව ආවේය. රෝජාස් මුව විවර කරන්නට පෙර ඩිජායෝ ඔහු වළකාලීය.

"ඔයා මගෙන් එක්ක එන්න එපා. මගේ පස්සෙන් හිටියාම ඇති."

"ඒත්.... ඒත්...." මිනිසා යමක් කියන්නට උත්සාහ කළේය.

"ඇති, අපි දැන් යමු. මට සමාවෙන්න, කාල සටහනට අනුව ආපසු එන්න බැරි වුණාට."

ඩිජායෝ කුමරු රෝජාස් ආදිපාදවරයාට තමන් පසුපසින් එන ආරක්ෂක රථය පදවන්නට අණ කළේය. එම නිසා ආපසු රොබ්බිව් දක්වා යන ගමනේදී ළමුන් හතර දෙනාට සිත් සේ කතා කරන්නට ඉඩ ලැබුණි.

ඩිජා රෝ කුමරු රහස් පරීක්ෂකයන් තිදෙනාගෙන් ඔවුන්ගේ වගකුණ විමසන්නට විය. ඔවුහු තමන්ගේ සමාගම පටන් ගත් ආකාරයත්, හෙක්ටර්, සෙබස්තියන් ඔවුන් සමග මිතුරු වූ ආකාරයත් විස්තර කළේය. සෙබස්තියන් මහතා රහස් පරීක්ෂක කතා ලියන ලේඛකයෙකි.

“දෙයියනේ..., ඔහ්..., මට ඔයාලා ගැන රීර්ෂ්‍යා තිබෙනවා. ඇමෙරිකන් ළමයින්ට ඕනෑවටත් වඩා නිදහස තියෙනවා. මට කුමාරයෙක් වෙන්න ඕනෙ නැහැ. ඒත් මගේ වගකීම මගේ රට පාලනය කරන එක. ඒක කුඩා රටක් වුණත් මම කවදාවත් ඉස්කෝලෙකට ගිහිල්ලා නැහැ. මුළු ජීවිතේම පොද්ගලික ගුරුවරුන්ගෙන් තමයි ඉගෙන ගත්තේ. ඒ නිසාම මට යාච්චෝ හරි අඩුයි. මේ ඇමෙරිකාවට ආවා වගේ ගමනක් කවදාවත් ගිහිල්ලා නැහැ. අද තමයි මුළු ජීවිතේම සතුටින් ගත කරපු දවස. මට ගොඩක් සතුටුයි ඔයාලට මුණ ගැසුණු එක ගැන. මට ඉස්සරහටත් ඔයාලා එක්ක කතා කරන්න පුළුවන් වෙයිද?”

“අපිටත් ඇත්තටම සතුටුයි, ඔයා වගේ කෙනෙක් අපේ යාච්චෙක් වුණු එක ගැන.” පීටර් උනන්දුවෙන් කීවේය.

“ගොඩක් ස්තූතියි, මම ගැන එහෙම හිතුවට.” ඩිජා රෝ කුමරු සිනාසුනි.

“ඔයාලා දන්නවද? මම රෝජාස්ට ඔය විදිහට කතා කරපු පළවෙනි දවස. ඒක එයාට ලොකු කම්පනයක්. ඒක ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාටත් ලොකු කම්පනයක්. ඒත් මමයි ඒ රටේ කුමාරයා. මම ඒකෙන් අදහස් කළේ මොකක්ද කියලා ඔයාලට කියන්න පුළුවන්ද?”

“ඔබේ බලය ප්‍රකාශ කිරීම.” ජුපිටර් කීවේය.

“නැහැ, ඔබේ බලය හැමෝටම පෙන්නවා.” බොබි කිය.

“අන්න හරි. මගේ බලය හැමෝටම පෙන්නවා.” ඩිජා රෝ කුමරු සතුටෙන් කීවේය.

“ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා පුදුම වෙයි.”

ජුපිටර් ඔවුන්ගේ නිවසට යන මාර්ගය රියදුරාට පැවසීය. රිය ජුපිටර්ගේ නිවස ඉදිරිපිට නතර කෙරුණි. එයින් බිමට බැසගත් ළමයි තිදෙනා ඔවුන්ගේ රහස් පරීක්ෂක ප්‍රධාන මූලස්ථානය තරඹන්නට

එන ලෙස ඩිජා රෝ කුමරුට ආරාධනා කළේය. නමුත් ඔහු තීය වනා නිහතමානී ලෙස එය ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

“මට දැන් නවතින්න වෙලාවක් නැහැ. අද රාත්‍රී හෝජන සංග්‍රහයකටත් යන්න තියෙනවා. හෙට මම ආපහු වෙරෝනාවට යන්න ඕනැ. වෙරෝනාවල ප්‍රධාන නගරය තමයි ඩෙන්සෝ. මම එහෙ ජීවත් වෙන්නෙ පැරණි බ්ලකොටුවක තියෙන මාලිගාවක. ඒකේ කාමර තුන්සියක් විතර තියෙනවා. එව්වරම් සුබෝපහෝගී නැහැ. වැඩට සේවකයෝ ඉන්නවා. හැබැයි කුමාරයෙක් වෙන්න නම් ලොකු වන්දියක් ගෙවන්න ඕනැ. දැන් මට නවතින්න බැහැ. මම කැමති වුණත් අකමැති වුණත් ආපහු ගිහිල්ලා රට පාලනය කරන්න සූදානම් වෙන්න ඕනැ. ඒත් මම කවදාවත්ම ඔයාලට අමතක කරන්නෙ නැහැ. සමහර විට යම් දවසක අපි ආයෙත් මුණ ගැහේවි. ඒක මට විශ්වාසයි.”

සුබෝපහෝගී රථය සෙමින් ඉදිරියට ඇදුණි. ඒ පසුපසින් ඔහුගේ ආරක්ෂක වාහනය ද ගමන් ගත්තේය. ඔවුන් යන දෙස ළමයි තිදෙනා බලා සිටියහ.

“කුමාරයෙක් වුණාට එයා හොඳ කොල්ලෙක්.” පීටර් ඔහු වර්ණනා කළේය.

“ජුපිටර්, මොකක්ද ඔයා ඒ ගැන හිතන්නේ? මොනවද ඔයා කල්පනා කරන්නේ?”

ජුපිටර් ඇසිපිය සලමින් පියවි සිහියට පැමිණියේය.

“මම හරියට පුදුම වුණා.” ජුපිටර් තම සගයන් දෙස බැලුවේය.

“අද උදේ වුණු සිද්ධිය ගැන ආපහු හැරිලා බලද්දි ඔයාලට මොකුත් අමුත්තක් දැනුණේ නැද්ද?”

“අමුත්තක්...? ඒ කිව්වේ...?” බොබිට එය ප්‍රහේලිකාවකි.

“වාසනාව..., අපේ වාසනාව. නැත්නම් අපි තව පොඩ්ඩෙන් පොඩ්ඩෙලා යනවනේ.” බොබි සිනාසුනි.

“ඔයා මොකක් ගැනද ඔය කියන්නේ?” පීටර් විමසුවේ කුතුහලයෙනි.

"වානේස්, ඩිජායෝගේ වාහනයේ රියදුරා ගැන."

"එයා අපේ වාහනය දැකලත් ඩිරේක් කරන්න ඕනෑ එකට එයා තවත් වේගය වැඩි කළා. වොනිත්ටත් හොඳ රියදුරෙක් නොවුණා නම් ඩිජායෝ ඉඳගෙන හිටිය පැත්ත පොඩි වෙන්න තිබුණා. සත්තකින්ම ඔහු මැරෙනවා."

"වානේස් වේගය වැඩි කරලා වැරද්දක් කළේ." පීටර්, ජුපිටර්ගේ මතය සනාථ කළේය.

"මට හිතෙන්නේ...." ජුපිටර් තමාටම කොඳුරා ගත්තේය.

"ඔහ්... හරි. මම හිතනවා එක වැදගත් නැහැ කියලා. ඩිජායෝ හම්බ වුණු එක ලොකු සතුටක්. ඒත් මම නම් හිතන්නෙ නැහැ එයා අපිට ආයෙ හම්බ වේවි කියලා." ජුපිටර් එසේ සහතික වුවද ඔහුගේ තිරණය නිවැරදි නොවීය.

පුදුම ආරාධනාව

දිවස් ගතවෙමින් තිබුණි. ළමයි තිදෙනා ඔවුන්ගේ මූලස්ථානයේ වැඩක නිරත වී සිටියෝය. බොබි ලියුමක් කියවමින් සිටියේය. එය එවා තිබුණේ වැලිබු බිව්වල කාන්තාවක විසිනි. ඇයගේ බලු පැටවා නැතිවී තිබුණි. ඒ සමගම දුරකථනය නාද වන්නට විය. ජුපිටර් රිසිවරයා ගත්තේය.

"හෙලෝ, රහස් පරීක්ෂකයෝ තුන්දෙනාගේ සංගමය. ජුපිටර් ජෝන්ස් කතා කරනවා."

"හායි... ජුපිටර්." ඔවුන් අමතනු ලැබුවේ හෙක්ටර් සෙබස්තියන් විසිනි.

"මට සතුටුයි, ඔයාව අල්ලගන්න පුළුවන් වුණ එක ගැන." සෙබස්තියන් මහතා සතුටෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

"මම කියන්න හැදුවේ, ඉක්මනින්ම ඔයාලට හම්බවෙන්න අමුත්තෙක් ඒවි."

"අමුත්තෙක්....?" ජුපිටර් එයම ප්‍රතිරාවය කළේය.

"මොකක්ද අලුත් සිද්ධියක්ද?" ඔහුගේ දෑස දිස්වෙමින් විය.

"නැහැ. ඒ ගැන මම කිසිම ඉඟියක් දෙන්නෙ නැහැ." ලේඛකයා කීවේය.

"මම පොරොන්දු වෙනවා ඒ ගැන වැඩිය කතා නොකරන්න. මම ඔයාලගෙ අමුත්තත් එක්ක ගොඩක් වෙලා කතා කළා. මම එයාට

මයාල ගැන හොඳ සහතිකයක් දුන්නා. මට එකක් කියන්න පුළුවන්.
මයාලට පුදුම ආරාධනාවක් ලැබෙන්නයි යන්නේ. ඒ ගමන යන්න
මගෙන් සුබ පැතුම්." ඔහු ආපසු රිසිවරය තැබීය.

ප්‍රසිටර් ආපසු දුරකථනය තැබූ පසු ළමුන් තිදෙනාම
කුතුහලයෙන් යුතුව එකිනෙකාගේ මුහුණු බලන්නට වූහ.

"මයා හිතන්නේ තවත් පරීක්ෂණයක් කියලද?" බොබි නිහඬ
බව බිත්දේය.

ඔවුනට එය අනුමාන කරන්නට වේලාවක් නොවීය. එම
අවස්ථාවේදීම ප්‍රසිටර්ගේ නැන්දණිය මැටිල්ඩා ජෝන්ස් ඔවුන්ගේ
කාර්යාල කාමරයේ ජනේලයෙන් එබී කතා කළාය.

"ප්‍රසිටර් එළියට එන්න. මයාලව හම්බ වෙන්න අමුත්තෙක්
ඇවිල්ලා."

ළමෝ ඔවුන්ගේ රහස් මාර්ගය භාවිත කරමින් එළියට ආවෝය.
පොඩි කාරයක් ඉදිරිපිට තවතා තිබුණි. තරුණ මිනිසෙක් රිය පසෙකින්
සිටගෙන සිටියේය. ඔහු වෙත කිසිවකු නොව අනතුර සිදුවන්නට
ගිය දිනයේ ඩිජාරෝගේ ආරක්ෂක හමුදාවේ සිටි ඇමෙරිකානුවාය.

"හෙලෝ..., මම හිතුවේ නැහැ ආයෙ මයාලව හම්බ වේවි
කියලා. මේක හොඳම වෙලාව මාව අඳුන්වලා දෙන්න. මම බර්ට්
යන්ග්. මෙන්න මගේ සහතිකය." ඔහු නිල කාඩ් පතක් පෙන්වා
නැවතත් එය සාක්කුවේ රුවා ගත්තේය.

"මේක ඇමෙරිකානු රජයේ නිල කටයුත්තක්." ඔහු කීවේය.

"අපිට කොහෙද නිදහසේ කතා කරන්න පුළුවන් හොඳ තැනක්
කියෙන්නේ?" ඔහු වටපිට බැලීය.

"පිටිපස්සට යමු."

ප්‍රසිටර්ගේ දෙනෙත් විශාල විය. රජයේ නියෝජිතයෙකු ඔවුන්
සමග කතා කරන්නේ කුමක් දැයි ඔහුට සිතා ගැනීමට අපහසු විය.
සමහර විට සෙබස්තියන් ඉඟි කළ කාරණය මෙය විය හැක. ඔහු
එයින් අදහස් කළේ කුමක් දැයි ප්‍රසිටර් කල්පනා කරන්නට විය.

ඔවුන්ගේ වැඩ බිමේ කොටසකට අමුත්තා කැඳවාගෙන යන

ලදී. එහි තිබූ පරණ පුටු දෙකක ප්‍රසිටර් සහ අමුත්තා වාඩි වූහ. බොබි
සහ පිටර් ඒ අයල තිබූ පරණ පෙට්ටි දෙකක් උඩ වාඩි වූහ.

"සමහර විට මයාලට අනුමාන කරන්න පුළුවන්ද, ඇයි මම
මෙහෙ ආවේ කියලා?" බර්ට් යන්ග් ඇසීය.

ඔවුනට පිළිතුරක් තිබුණේ නැත. ඔවුහු ඔහු දෙස බලා සිටියෝය.

"වෙරෝනාවල ඩිජාරෝ කුමරුගෙ වුවමනාවකට."

"ඩිජාරෝ කුමරු....?" බොබි පුදුමයෙන් ඇසීය.

"ඇයි එයාට මොකද වෙලා තියෙන්නේ?"

"එයා සනිපෙන් ඉන්නවා. ඒත් එයා ඉල්ලීමක් කරලා
තියෙනවා...." බර්ට් මහතා කතාව තවත් බැරෑරුම් කළේය.

"එයා මගෙන් එක්ක දවස් දෙකකට උඩදී කතා කළා, එයා
කැමතියි මයාලා තුන්දෙනා එයාව බලන්න යනවා නම්. තවත් සති
දෙකකින් එයාගේ රාජාභිෂේකය සිද්ධ වෙනවා. ඒකට මයාලට එහෙ
නතර වෙන්න සිද්ධ වෙනවා."

"ඔහ්...! නියමයි." පිටර් ප්‍රියයෙන් කැ ගැසීය.

"යුරෝපයට යන්න ක්‍රමයක්.... මයාට විශ්වාසද එයාට අපිව
මිනෑ බව?"

"මයාලා විතරයි. වෙන කවුරුත් නෙමෙයි." බර්ට් සෘජු ලෙස
කීවේය.

"මට පෙනෙන විදිහට ඩිස්නිලන්තයට ගියාට පස්සෙ මයාල
හොඳ යාළුවෝ වෙලා තියෙනවා. එයාට ගොඩක් යහළුවෝ නැහැ
වෙරෝනාවේ. ඇත්තටම එයාට ගොඩක් යාළුවෝ නැහැ. මොකද
එයා කුමාරයෙක් නිසා. ඒත් ඔහු මයාලව විශ්වාස කරනවා. එයා
කැමතියි එයත් එක්ක යාළුවෝ ටිකක් ඉන්නවා නම්. ඒ නිසයි ඔහු
මයාලට ආරාධනා කළේ. මම මයාලට ඇත්තම කියන්නම්, මම ඔහුගේ
මේ යෝජනාවට උදව් කළා."

"ඔයා එහෙම කළා...! ඇයි ඒ?" බොබි ඇසීය.

"හොඳයි, මම කියන්නම්. වෙරෝනාව කියන්නේ බොහොම

සාමකාමී රටක්. ඒ වගේම ඒක ස්වාධීන රටක්. හරියට ස්විස්ටර්ලන්තය වගේ. ඒකේ තේරුම තමයි වෙරෝනාව කාටවත් උදව් උපකාර කරන්නෙත් නැහැ. අනෙක් රටවල් සමග සම්බන්ධතා පවත්වන්නෙත් නැහැ කියන එක."

"ඉතින් ඔය වගේ සුළු ජාතියක් කොහොමද තවත් රටකට උදව් කරන්නෙ?" ජුසිටර් ප්‍රශ්න කළේය.

"ඔයාලා පුදුම වෙයි. එයාලා ඉඩදීලා තියෙනවා ඔත්තු සේවා මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වාගෙන යන්න. ඒත් මට යන්න බැහැ. දැන් තියෙන ප්‍රශ්න තමයි ඔයාලා කුමාරයගෙ ආරාධනාව පිළිගන්නවද කියන එක."

ඇත්තෙන්ම ඔවුනට වෙරෝනාවට යාමේ අවශ්‍යතාවක් තිබුණි. නමුත් ඔවුනට ප්‍රශ්න කිහිපයක් ඉතිරි වී තිබුණි. පළමු ප්‍රශ්නය වූයේ ඔවුන්ගේ පවුල්වලින් ඒ සඳහා අවසර ලබා ගැනීමයි. ඔවුන්ගේ විශදම් සඳහා අවශ්‍ය වූදල් සොයා ගැනීම අනෙක් ප්‍රශ්නයයි. කුන්වැනි ප්‍රශ්නය වූයේ පිටරට ගමනකට අවශ්‍ය පාස්පෝට් සකසා නොතිබීමයි.

"මම කතා කරන්නම් ඔයාලගෙ පවුල් එක්ක. මට එයාලට ඒත්තු ගන්වන්න පුළුවන් වේවි මේකේ තියෙන වැදගත්කම. පළවෙනි දේ තමයි, මම ඉන්නෙ මෙතෙ. මම ඔයාලා ගැන ඇහැ ගහගෙන ඉන්නවා. ඔයාලා කුමාරයගෙ අමුත්තො; අනිත් දේ තමයි, ඔයාලගෙ ගුවන් විකට්පත්වල විශදම අපේ රජය දරනවා. ඒ වගේම පාස්පෝට් විකක් හදලා දේව්. ඒ විතරක් නෙවෙයි ඔයාලගෙ විශදමට මුදලුන් ලැබෙනවා. එතකොට ඔයාලගෙ ප්‍රශ්න ඉවරයි නේ. හැබැයි අපි හැම වෙලාවෙම රහපාන්න ඕනෑ. ඒ කිව්වෙ ඇමෙරිකන් සංචාරකයෝ විදිහට. වෙරෝනාවට ගොඩක් කැමති විදිහට. ඒකෙන් මම අදහස් කළේ ඔයාලා නිතරම සමරු සිහිවටන ගන්න, පින්තූර ගන්න, නියම සංචාරකයෝ විදිහට."

බොබ් සහ පිටර් තමන්ට අත් වූ විශාල වාසිය ගැන සිතමින් ආඩම්බර වූහ. නමුත් ජුසිටර් කල්පනා කරන්නට විය.

"ඇයි ඇමෙරිකන් රජය ඒ වගේ දෙයක් කරන්නෙ?"

"මේක ත්‍යාගශීලී දෙයක් නෙමෙයි. අපේ රජය මේ විදිහට ත්‍යාගශීලී වෙන්නෙ නැහැ."

"හෙක්ටර් සෙබස්තියන් කිව්වා ඔයාලා හරි දක්ෂයි කියලා. ඔහු කිව්ව දේ හරි කියලා මට හිතෙනවා. ළමයිනේ, ඇත්ත මේකයි. අපේ රජයට වුවමනා කරලා තියෙනවා, ඔයාලා කනිෂ්ඨ නියෝජිතයෝ විදිහට රජය නියෝජනය කරනවට."

"ඒකෙන් ඔබ අදහස් කරන්නෙ අපි ඩිජාරෝ කුමාරයගෙ ඔත්තුකාරයොද?"

බර්ට් යන්ග් හිස සැලිය.

"යත්තකින්ම නැහැ. නමුත් නිතරම ඔයාලා අවදියෙන් ඉන්න ඕනෑ. සිද්ධ වෙන හැමදෙයක් ගැනම විමසිල්ලෙන් ඉන්න ඕනෑ. ඔයාලට සැක සහිත යම් දෙයක් දැක්කොත් හරි, ඇහුණොත් හරි හැකි ඉක්මනින් මට වාර්තා කරන්න. වෙරෝනාව සසල කරවන සිද්ධියක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපි දන්නෙ නැහැ ඒ මොකක්ද කියන්න. අපි හිතනවා ඔයාලා ඒක භොයාගන්න අපට උදව් කරාවි කියලා."

"මේක හරි අමුතු දෙයක් නේ. හරිම බරපතළයි. මම හිතනවා ඒ සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු රජය සතුව ඇති කියලා." ජුසිටර් කල්පනා කරන්නට විය.

"අපිත් මිනිස්සු." ඔහු ජුසිටර්ගේ කතාවට බාධා කළේය.

"වෙරෝනාව කියන්නේ තොරතුරු අනාවරණය කරගන්න අපහසු නැතක්. ඔයාලා දන්නවද වෙරෝනාවේ මිනිස්සු හරිම ආඩම්බරයි. එයාලා කවදාවත්ම පිටරටකින් උදව් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. ඔයාලා උදව්වක් කළොත් එයාලා ඒකට අපහාස කරාවි. එයාලා එයාලගෙ ස්වාධීනත්වය ඉහළින්ම අගය කරනවා. අපිට එයාලා ගැන දූෂමාන ආරංචි විකක් අහන්න ලැබිලා තියෙනවා. මම ඔයාලගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ මේක ස්ථිරවම රහසිගත වැඩක්." බර්ට් යන්ග් ළමුන් එකිනෙකාගේ මුහුණ දෙස විමසිලිමත්ව බලන්නට විය.

"හොඳයි, දැන් මම ඔයාලට අපේ සැකය ගැන විස්තර කරන්නම්කෝ. ස්ටොනාන් ආදිපාදවරයා දැනට පාලකයා. ඒත් එයා ඒ තත්ත්වයේ නැහැ. ඔහු ඩිජාරෝ කුමරු ඔවුහු පලඳින තුරු විතරයි පාලකයා වෙන්නෙ. ඔහුට වුවමනා නැහැ ඩිජාරෝට ඔවුහු පලඳවන්න. එයා අගමැති විදිහට ඉහළ මන්ත්‍රණ සභාවට ඇතුළත් වෙනවා. ඒ

කිවිවේ අපේ කොන්ග්‍රස් එක වගේ. එක හරියට අනුමාන කළාට අනෙක් වැඩ කරනවා වගේ. ඉතින් ඔවුන් යම් දෙයක් කරන්න පුළුවන් ඩිජාරෝ රජ වෙත එක වළක්වන්න. ඇත් රට ඇතුළේ නියෙන දේශපාලන ප්‍රශ්න පාලනයට බලපානවා. ආරංචි විදිහට ස්ටෙෆාන්ගේ හිතේ ලොකු අදහසක් තියෙනවා. අපිට ඇතගන්න අවශ්‍යයි ස්ටෙෆාන් මොකක්ද කරන්න යන්නේ කියලා. ඔයාලා මාලිගාවේ නැවතුණොත් අපිත් එක්ක සම්බන්ධය තියාගන්න පුළුවන්. ඒ වගේම වෙරෝනාව පිළිබඳව ඇත්ත ඇතගන්නත් පුළුවන්. ඔයාලා ඩිජාරෝට උදව් කරනවා කියලා එයා ඇත ගත්තොත් ගොඩක් ආඩම්බර වේවි. නමුත් ඒක අනිත් අය ඇතගන්න බැහැ. හිතන්න, ඔයාලා සාමාන්‍ය ළමයි විතරයි. වචනයක්වත් පිටවෙන්න බැහැ. ගොඩක් පරිස්සම් වෙන්න ඕනෑ. ඔයාලා ඒ වගකිම භාරගන්නවද?"

බොබ් සහ පිටර් ජුපිටර් දෙස බැලිය. ජුපිටර් මඳක් කල්පනාවේ ගැලි සිටියේය. ඔහු හිස සලමින් එය භාරගත් බව ඇඟවීය.

"ඔබට අවශ්‍ය අපි ලවා ඩිජාරෝට උදව් කරන්න නම්, අපි එක කරන්නම්. හැබැයි අපේ පවුල්වල අය ඒකට ඉඩ දුන්නොත් විතරයි. ඒත් අපි එයාගේ යාච්චෝ. ඒ නිසා එයාගේ කීර්තියට බලපාන කිසිම වැරදි දෙයක් කරන්නේ නැහැ."

"මොකක්ද කිව්වේ...?" බර්ට් යන්ග් සතුටට පත් විය.

"මම ඔයාලට එක අවවාදයක් දෙන්නම්. ඔයාලා මේ වගේ දෙයක් දන්නවා කියලා ඩිජාරෝට කියන්න එපා. ඒ වගේම කිසිම කෙනෙකුට අනුමාන කරන්නත් දෙන්න එපා ඇයි ඔයාලා එහේ ඉන්න කියලා. ඒ වගේම වෙරෝනාවේ මිනිස්සු ඩිජාරෝට පක්ෂපාතයි. ඔවුන් ඩිජාරෝගේ පියාට තාමත් වැඳුම් පිදුම් කරනවා. එයා නැති වුණේ දඩයමේ ගිහිත් සිද්ධ වුණු අනතුරකින්. ඒ ඇතට අවුරුදු අටකට ඉස්සර වෙලා. එයාලා ස්ටෙෆාන්ට කොහෙත්ම කැමති නැහැ. නමුත් එයාලා හිතුවොත් ඔයාලා ඔත්තු බලනවා කියලා, විශාල උද්ඝෝෂණයක් සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඇස් කන් හොඳින් ඇරගෙන ඉන්න. කට පුළුවන් තරම් වහගෙන ඉන්න. එහෙම නම් ඔක්කොම හරි. මම යන්නම් ළමයිනේ." බර්ට් යන්ග් ඔවුන්ගෙන් සමු ගත්තේය.

රිදී මකුළුවා

බොබ් ගලින් නිම කරන ලද සඳුනලයට වී ඩෙන්සෝ පැරණි නගරයේ හිස් අවකාශය දෙස බලා සිටින්නට විය. උදෑසන රන්වන් හිරුඑළිය නගරය පුරා පැතිර ගිය අතර ගොඩනැගිලිවල උස කුලුණු සහ උඵ වහල හිරුඑළියෙන් දිස්වීමත්ව බැබළුනි. මඳ සුළඟ තුරු මුදුන් පසගෙන හමා ආවේය. සැතපුම් එක හමාරකට පමණ දුරින් ඇති විශාල පල්ලියේ රත්රන් කොත කුඩා කඳු ගැටයක් මෙන් දිස් විය. පහළින් පෙනෙන මිදුලේ සිමෙන්ති ඇතිරූ පොළොව උදෑසනම ගැහැනුන් විසින් ඔප දමනු දක්නට ලැබුණි.

ගලින් නිම කරන ලද මාලිගාවට පිටුපසින් ඩෙන්සෝ ගඟ නගරයට රිදවමින් වේගයෙන් ගලා බසියි. විනෝද ගමන් යන කුඩා බෝට්ටු ගඟ දිගේ පාවේ. එය ඉතාම මනහර දසුනකි.

"සම්පූර්ණයෙන්ම කැලිෆෝනියාවට වඩා වෙනස්." පීටර්, බොබ් වෙත පැමිණෙමින් කීවේය.

"ඔයාට කියන්න පුළුවන්ද මේ නගරය කොච්චර පැරණිද කියලා?"

"මේක ගොඩනගලා තියෙන්නේ 1335 දී." ඔහු කිවේ සැබැවකි.

ඔවුන් මේ පුදුම ගමනට එන්නට ප්‍රථමයෙන් වෙරෝනාවේ ඉතිහාසය පිළිබඳව කියවා තිබුණි.

"මේක කිප සැරයක්ම ආක්‍රමණය කරලා විනාශ කරලා තියෙනවා. නමුත් ඒ හැම වෙලාවකම මේක ගොඩනගලා තියෙනවා. 1675 දී ඇතිවුණු කැරැල්ලේදී පෝල් කුමාරයා ජාතික වීරයෙක් බවට පත් වුණා. හරියට අපේ ජෝර්ජ් වොම්න්ටන් වගේ. නගරයට අලුතින් කොටස් එකතු වුණාට තවමත් අපිට වටේටම දකින්න ලැබෙන්නෙ අවුරුදු තුන්සියක පමණ එහා දැකපු දේවල්මයි."

"මම ඒකට කැමතියි." පීටර් කිවේ සතුටිනි.

"මේ නගරය කොච්චර විතර විශාලද?"

"වර්ග සැතපුම් පනහක් විතර. ඇත්තටම මෙයාලා සුළු ජාතියක්. බලන්න, අර ඇතින් පෙනෙන කඳු වළල්ල දිහා. වෙරෝනාවේ ඉම තියෙන්නෙ එතන. ඩෙන්සෝ ගංගාව සැතපුම් හතක් පමණ දිගට ගලාගෙන යනවා. මිදි වගාව, රෙදිපිළි කර්මාන්තය, සංචාරක ව්‍යාපාරය තමයි මේ රටේ ප්‍රධාන ආදායම් මාර්ග වෙන්නේ. ගොඩක් සංචාරකයෝ මෙහාට එනවා. මොකද මෙහෙ හොඳ දර්ශනය දසුන් තියෙන නිසා. හුඟක් වෙලාවට මෙහෙ ඉන්න කඩ සාප්පු හිමියෝ ඇඳගෙන ඉන්නෙ එයාලගෙ පාරම්පරික ඇඳුම් ආයිත්තමි."

ප්‍රසිටර් තම කම්සයේ බොත්තම් පියවමින් විත් සගයන්ට එකතු විය.

"හරි ලස්සන දර්ශනයක් නේද?" ප්‍රසිටර් ද එම දසුනින් තුල්මත් වී සිටියේය.

"අර පල්ලිය මොකක්ද කියලා දන්නවද බොබ්?"

"මම හිතන්නෙ ඒක සෙන්ට් ඩොමිනික්." බොබ් පිළිතුරු දුන්නේය.

"ඒක තමයි මෙහෙ තියෙන ලොකුම පල්ලිය. ඒ වගේම රන්රන් කොතකුයි, සිනු සවි කළ උසම කුලුණු දෙකකුයි තියෙන්නෙ මේ පල්ලියේ. වම් කුලුණේ තියෙන සණ්ඨාරෙ නාද වෙන්නෙ පල්ලියෙ කටයුතුවලදීයි, ජාතික නිවාඩු දවස්වලටයි. දකුණු පැත්තෙ තියෙන සණ්ඨාරයට කියන්නේ පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය කියලා. 1675 කැරැල්ලේදී පෝල් කුමාරයා මේ සණ්ඨාරය නාද කරලා තියෙනවා. ඒ වෙලාවේ එයාගේ රාජ පාක්ෂිකයෝ දැනගෙන තියෙනවා එයාට උදව් අවශ්‍ය බව. ඔවුන් එකතු වෙලා කැරලිකරුවන් පලවා හැරලා තියෙනවා. එතැන ඉඳලා රාජකීය පවුල විතරයි මේ සණ්ඨාරය පාවිච්චි කරන්නේ. පාලකයෙක් ඔවුහු පලඳුන විට ඒක සිය පාරක් නාද කරනවා, බොහොම හෙමින්. රාජකීය පවුලට අලුතෙන් කෙනෙක් ඉපදුනාම පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය පනස් වතාවක් නාද වෙනවා. ඒ වගේම රාජකීය පවුලක විවාහ මංගල්‍යයක් සිද්ධ වෙනවා නම් ඒක හැත්තෑපස් වතාවක් නාද වෙනවා. නගරයේ තියෙන අනෙක් සණ්ඨාර වගේ නෙමෙයි, ඒකෙ ගැඹුරු හඩක් තියෙන්නේ. අඩුම තරමේ ඒකෙ ශබ්දය හැතැප්ම තුනක් විතර දුරට ඇහෙනවා."

"හොඳ පැරණි වාර්තාවක්නේ." පීටර් දසන් දක්වා සිනාසුනේය.

"අපි දැන් ඩිජාරෝ කුමාරයව බලන්න යන්න ඕනෑ. ගෘහ පාලක නිලධාරියා දැනුම් දුන්නා එයා අපිත් එක්ක උදේ ආහාරය ගන්න එනවා කියලා."

"උදේ කෑමට කතා කරාවිද? අපි කොහේදීද කෑම ගන්නේ?" පීටර් විමසුවේ බඩහිනි විලාසයෙනි.

"අපි බලාගෙන ඉමු. අපි අපේ බඩු ඔක්කොම පරීක්ෂා කරලා බලමු. ඔක්කෝම පිළිවෙළට තියෙනවද කියලා. ඔය ඔක්කෝටමත් වැඩිය අපිට ලොකු රාජකාරියක් පැවරිලා තියෙනවා."

එසේ කියමින් ප්‍රසිටර් ආපසු කාමරයට ගියේය. අනෙක් දෙදෙනා ද ඔහු පසුපසින් ඇදුණි.

එහි සිවිලිම ඉතා උසින් පිහිටා තිබුණි. බිත්තිවල තිබූ ජනේල

දිස්තියෙන් බැබළුණි. කාමරයේ තබා තිබූ ඇඳ අඩි හයක් පළල වූ අතර එහි තිදෙනෙකුට පහසුවෙන් නිදාගත හැකි විය. ඒවායේ කකුල් හොඳින් ඔප දමා කැටයම් කර තිබුණි.

ඔවුන්ගේ ගමන් මල තවමත් තවටුවක් මත තබා තිබුණි. ඒවා පෙරදා සවස ඔවුන්ගේ පිපාමා සහ දත් බුරුසු ගන්නට විවර කළ හැටියටම තිබුණි. පෙර දිනයේ ඔවුහු නිව්යෝර්ක් සිට පැරිස් බලා ගුවන්යානයකින් පැමිණියෝය. ඔවුන් වෙත කිසිදු නගරයක් දුටුවේ නැත. පැරිස් නගරයේදී ඔවුහු විශාල ගුවන්යානයකට මාරු වූහ. එය ඔවුහු ධන්යෝවල පිහිටි කුඩා ගුවන් තොටුපළ දක්වා රැගෙන ආවේය.

ඉන්පසු රථයක නංවාගත් ඔවුන් මාලිගාව වෙත රැගෙන එන ලදී. ගෘහ පාලක නිලධාරියා ඔවුනට ආචාර කර පිළිගත්තේය. ඩිජාරෝ කුමරු විශේෂ රැස්වීමක සිටි බැවින් ඔවුනට ඔහු හමුවීමට නොහැකි බව දැන්විය. නමුත් පසුදා උදේ ආහාරය ඔහු සමග ගත හැකි බව පවසා තිබුණි. ගමන් තෙහෙට්ටුව නිසා ඔවුහු ඇඳට වැටී නිදන්තට වූහ.

එම නිසාම දැන් ඔවුන්ගේ ඇඳුම් පැලඳුම් සහ බඩු මුට්ටු පිළිවෙළකට තැබිය යුතුය. ඔවුහු ඔවුන්ගේ ඇඳුම් පැලඳුම් කැබිනෙට්ටුවක තැන්පත් කළෝය. ඒ කැබිනෙට්ටුව අවුරුදු පන්සියකට වඩා පැරණි බවක් ඉසිලීය. ඔවුන් සතුව කැමරා තුනක් තිබුණි. ඒවා වටිනාකමින් ඉතා ඉහළය. එහි ආලෝක විමෝචක බල්බ කිහිපයක් ද, ගුවන් විදුලියක් ද, වෝකිටෝවක් ද, සම්බන්ධ කර තිබුණි. එයටම සවි කළ ඇන්ටෙනා දෙකකින් පණිවුඩ හුවමාරුව පහසු විය. එයින් සැතපුම් දෙකක් පමණ දුරකට පණිවිඩ හුවමාරු කළ හැකි විය. වෝකිටෝව සතු සම්ප්‍රේෂණ උපකරණ දෙකක් තිබුණි. එහි ගුවන් විදුලියට සියලුම සේවාවන් හසුකර ගැනීමේ හැකියාව තිබුණි.

ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයේ සිට බර්ට් යන්ග් නිතරම ඔවුන් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේය. සෑම රාත්‍රියකම කැමරා වෝකිටෝවෙන් දෙගොල්ල අතර සම්බන්ධය තබා ගැනීමට වගබලා ගත්තේය. ඉක්මනින්ම යම් විශේෂ දෙයක් සිදු වුවහොත් දැන ගැනීම ඔහුගේ අරමුණයි.

"හැම දෙයක්ම හොඳින් සිද්ධ වේවි. ඩිජාරෝ නියමිත වෙලාවට ඔවුහු පලඳාවි. නමුත් මම හිතනවා ඒ වෙලාවේ කුමක් හෝ සිද්ධ වේවි කියලා. මම බලාපොරොත්තු වෙනවා ඔයාලා අපට උදව් කරා වි කියලා. මම කියන දේ තේරෙනවා නේද? මගෙන් ප්‍රශ්න අහන්න එපා. මම කලින් කිව්වෙ. වෙරෝනාවේ මිනිස්සු කැමති නැහැ එයාලගෙ වැඩවලට කවුරුවත්ම ඇඟිලි ගහනවට. ඔයාලා මම කියපු විදිහට සංචාරකයෝ වගේ රහසාන්ත. නිතරම දර්ශනවල පින්තූර ගන්න. හැබැයි ඔයාලා මොනව කළත් හොඳට ඇස් කන් විවෘතව තියාගන්න. ඔයාල මට දිනපතාම ඔයාලගෙ වෝකිටෝවෙන් වාර්තා කරන්න. දැනට ඇති. ඔයාලා පැරිසියට යන ගුවන්යානයට නැග ගන්නට පස්සෙ ගුවන් විදුලියෙන් මමත් එක්ක සම්බන්ධය තියාගන්න. මම වෙරෝනාවට වෙනම ගුවන්යානයකින් එන්නම්. ඔයාලා වාර්තා කරන විට ඉස්සරලම සංකේත භාවිත කරන්න. ඊට පස්සේ වාර්තාව. ඒ විදිහට කරන්න."

බර්ට් යන්ග් නළල පිස දැමීමේය. එය ඉතාමත් බැරෑරුම් පැවරුමකි. සියල්ලන්ගේම බලාපොරොත්තුව වූයේ ඇමෙරිකන් රජයේ රහස් නියෝජිතයින් ලෙස ක්‍රියා කිරීමය.

දැන් සියල්ලෝම ඊයේ සිදුවූ සිදුවීම සහ බර්ට් යන්ග් කියූ දේවල් සිහියට නඟා ගත්හ. පිටර් පළමුවෙන්ම නිහඬ බව බිඳ දැමුවේය. ඔහු තම කැමරාව ගෙන එහි හම් වැස්ම ඉවත් කළේය. එම හම් වැස්ම යට තවත් උපකරණයක් විය. එය ඉතා කුඩා ටේප් රෙකෝඩරයකි.

"අපි ඩිජාරෝ හම්බ වෙන්න ඉස්සර වෙලා යන්ග් මහත්තයාට සම්බන්ධ කර ගමුද?"

"ඒක හොඳ අදහස." පිටර් එයට එකඟ විය.

"මම සඳුනලයට ගිහිල්ලා පින්තූරයක් ගන්නම්."

ජුසිටර් තම කැමරාවත් රැගෙන ඉක්මන් ගමනින් සඳුනලය වෙත පිය මැන්නේය. ඔහු සෙන්ට් ඩොමිනික් දේවස්ථානයේ රන් කොත නාහි ගත කළේය. ඔහු එහි බොත්තම තද කරත්ම වෝකිටෝව ක්‍රියාත්මක විය.

"පළමුවෙන් වාර්තා කරනවා...." ඔහු සෙමෙන් කිවේය.

කිසිවකු ඔහු දුටුවේ නම් ඔහු සිතන්නේ ජුපිටර් හොඳ පින්තූරයක් ගැනීමට සූදානම් වන බවකි.

"පළමුවෙන්ම වාර්තා කරනවා. ඔයාට මාව ඇහෙනවද?"

"ඇත්තෙන්ම මට ඔබව හොඳට ඇහෙනවා. මොනවා හරි අලුත් දෙයක් කියෙනවද කියන්න?"

"මම මේක හරියට වැඩ කරනවද කියලා පරීක්ෂා කරලා බැලුවේ. අපිට තවම ඩිජිටල් කුමාරයාට හම්බ වුණේ නැහැ. අපි උදේ කෑම ගනිද්දී එයාට හම්බ වෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. මම හොඳ අවධානයෙන් ඉන්නම්."

ජුපිටර් ආපසු කාමරයට ආ විගසම කිසිවෙක් දොරට තවදුරු කළේය.

පිටර් දොර හරිත්ම ඩිජිටල් කුමාරු සිතාගත්තේ මුළු සරසා ගෙන ඔවුන් දෙස බලා සිටියේය.

"මගේ යාළුවනේ..., පිටර්, බොබ්, ජුපිටර්." ඔහු එසේ කියමින් ඔවුන් වටා දැන් යවා උණුසුම් වැලඳ ගත්තේය.

"මට ඔයාලට දකින්න ලැබුණු එක ලොකු සතුටක්. ඔයාලා මොනවද හිතන්නෙ මගේ රට ගැන. මගේ නගරය ගැන. ඔයාලට තවම ඒවා බලන්න හම්බ වුණේ නැද්ද? දැන් ඉක්මනටම අපි අපේ උදේ කෑම අරගෙන ඉමු."

"එන්න..." ඔහු ආපසු හැරී අතින් සංඥා කළේය.

"ජනේලය ළඟ මේසය ලැස්ති කරන්න."

තද රතු සහ රන්වන් පාටින් නිම කරන ලද රාජකීය නිල ඇඳුමින් සැරසුනු සේවකයෝ අට දෙනෙක් මේසයක්, පුටු, පිඟන් ආදිය ගෙන ආහ. මේසයට එළන ලද හණ පිළියෙන් සැකසූ රෙද්ද මත දිසිවලට දැමූ බිත්තර, බේකන්, සොසේජස්, කේක් වර්ගයක් සහ කිරි තබා තිබුණි.

"පෙනුමෙන් නම් හොඳයි වගේ. මට හරි බඩගිනියි." පිටර් කීවේය.

"ඒක ඇත්ත. ඔක්කෝමලා කෑම කාල ඉමු. බොබ් එන්න... ඔයා

මොනවා දිහාද බලන් ඉන්නෙ?" ඩිජිටල් කුමාරු විමසිලිමත් විය.

බිත්තියේ මුල්ලේ අඩි දෙකක් පමණ ඉහළින් විශාල මකුළු දැලක මකුළුවෙක් තවමත් දැල වියමින් සිටියේය. බොබ් එදෙස බලා සිටියේ ඩිජිටල් මෙනරම් සේවකයන් පිරිසක් සිටියදීත් මේ මකුළු දැල් කඩා පිරිසිදු නොකරන්නේ මන්දැයි සිතමිනි.

"මම මේ මකුළු දැල දිහා බලාගෙන හිටියෙ. මම ඒක ශුද්ධ කරලා දාන්නම්." කියමින් බොබ් එදෙසට ළං විය.

ඩිජිටල් කුමාරු ඔහුගේ ගමන වලකන්නට මෙන් කකුල ඉදිරියට එසවීය. ළමුන් පුදුම කරමින් බොබ් පොළොව මත ඇද වැටුණේ මකුළු දැල කඩා දැමීමටත් පෙරය.

පිටර් සහ ජුපිටර් පුදුමයට පත් කරවමින් බොබ්ට නැගී සිටින්නට ඔහු උදව් කළේය. ඔහු වේගයෙන් කතා කරන්නට විය.

"මට සමාවෙන්න, මට ඔබට මීට පෙර අවවාද කරන්න තිබුණා." ඔහු කීය.

"නමුත් මට වෙලාවක් තිබුණේ නැහැ ඒ ගැන කියන්න. දෙවියන්ට ස්තූති වේවා, මම ඔබට මකුළු දැල කඩන්න ඉඩ ලබා නොදීම ගැන. ඒක දැක්ක එක ගැන මම ගොඩක් සතුටු වෙනවා. ඒක හොඳ මංගල පෙරනිමිත්තක්. ඒකෙ තේරුම ඔයාලට පුළුවන් මට උදව් කරන්න."

ඔහුගේ වචන යමෙකුගේ සවන් උදුරා ගත්තේය. ඔහු දිගු පියවර තබමින් හදිසියේම දොර හැරගෙන ඇතුළු විය. රතු පාට සැටියක් හැඳගත් මිනිසෙක් ඔහු ඉදිරියේ විය. අකිකරු කළු කොණ්ඩයක් සහ සතට වැඩුණු උඩු රැවුලක් ඔහු සතු විය.

"ඔව්, බිල්කිස්, මොකක්ද ප්‍රශ්නය?" ඩිජිටල් විමසීය.

"මම ආවේ ඔබේ උසස්වීමට පුළු පතන්න." මිනිසා කීවේය.

"දැන්ම නෙවෙයි.... මෙතනින් යනවා...." ඩිජිටල් බේරිහන් දුන්නේය.

මිනිසා දිගු අඩි තබමින් පිටව ගියේය.

ඩිජිටල් ආර්ථිකය දැමිය. ඔහු හෙමින් සැරේ ඔවුන්ට ලං විය.
හෙමින් කොඳුරන්නට විය.

“ඔය ස්වෛරාත්මය මිනිසෙක්. සමහර විට එයා අපේ ඔත්තු
බලනවා ඇති. මම හිතනවා මේක ඔයාලට කියන එක වැදගත්. මට
ඔයාලගේ උදව් අවශ්‍යයි. වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා හොරකම් කරලා.”

4

ඩිජිටල් විස්තර කරයි

“මට ඔයාලට කියන්න ගොඩක් දේවල් තියෙනවා. ඒත්
ඔක්කෝටම ඉස්සරවෙලා අපි කෑම කාලා ඉමු. ඊට පස්සේ කතා
කරමු.”

බඩගිනි නිසාම ඔවුහු ගිජු ලෙසින් ආහාර ගිල දැමූහ. ඔවුන්
ආහාර ගැනීමෙන් පසු මෙහෙකරුවෝ පැමිණ මේස, පුටු, පිඟන්
ආදිය අස්කර දැමූහ. බිල්කිස් නැවතත් හොරෙන් එබිකම් කරන්නට
නොඑන බව සැක හැර දැනගත් ඩිජිටල් පුටු කිහිපයක් ජනේලය
ළඟට ඇදගෙන කතාව පටන් ගත්තේය.

“මම ඉස්සරලම ඔයාලට වෙරෝනාවේ ඉතිහාසය ගැන
කියන්නම්. 1675 පෝල් කුමාරයා රජකම් කරන කාලයේදී කැරැල්ලක්
ඇති වුණා. ඒ වෙලාවේදී පෝල් කුමාරයා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ පවුලේ
කෙනෙකුගේ රැකවරණය ලබා ගත්තා. එහෙ ජීවත් වෙන එක ඔවුන්ට
අවදානමක් ගෙන දුන්නා. ඒ නිසා පෝල් කුමාරයා ඒ ගෙදර තිබුණු
අටුවක හැංගුණා. සතුරන් හැමතැනම හොයා බැලුවත් ඔහුව අල්ලා
ගැනීමට හැකිවුණේ නැහැ. එයට හේතුව වුණේ අටුවට යන උගුල්
දොර හරහා මකුළු දැලක් බැඳ තිබීමයි. දවස් තුනක් තිස්සේ ඔහු
බඩගින්නෙන් වතුර පිපාසයෙන් ගත කළා. ඒ ගෙදර අයට ඔහුට කෑම
දෙන්න විදිහක් තිබුණේ නැහැ. ඇයි දන්නවද, මකුළුවා දොර හරහා
දැලක් බැඳලා තිබුණු නිසා. ඒකට බාධා කරන්න ඔවුන් කැමති වුණේ
නැහැ. දැක්කා තේද මකුළුවා ඔහුව ආරක්ෂා කරපු හැටි. ඉන්පස්සේ
සණ්ඨාලේ නාද කරලා තියෙනවා. ඒ ශබ්දයට සේනාව රැස්වෙලා
කැරලිකරුවන් තහරයෙන් එළවලා දැමීමා. එතන ඉඳලා තමයි අර

“පෝල් කුමරු රජ වුණාට පස්සෙ එයා රන්කරුවෙකුට කියලා රිදිවලින් මකුළුවකුගේ ලාංඡනයකුයි, දම්වැලකුයි හදාගෙන කපේ පලඳාගෙනයි ඉඳලා තියෙන්නෙ. ඒ වගේම ඔහු ප්‍රකාශයට පත් කරලා තියෙනවා මකුළුවා වෙරෝනාවේ ජාතින්ගේ මංගල වස්තුව විදිහටත්, රාජ්‍යය පාලනය කරන්නන්ගේ රාජකීය ලාංඡනය විදිහටත්. ඒ විතරක් නෙමෙයි, ඔහු නිල නියෝගයක් කරලා තියෙනවා, එතැන් පටන් කිසිම කුමාරයෙකුට රජ කිරුළ පලඳින්නට බැහැ අර පෝල් කුමරුගෙ රිදි මකුළුවා කපේ පලඳින්නේ නැතිව.”

“එදා ඉඳලා මකුළුවා වෙරෝනාවට වාසනාව ගෙනෙන ලාංඡනයක් වුණා. ගෘහනියෝ ගොඩක් සතුටු වුණා ගෙදරක එක මකුළු දැක්වත් බැඳලා තියෙනවා නම්. ඔවුන් ඒක කරදරයක් කියලා හිතුවේ නැහැ. ඒ නිසාම හිතාමතා ඔවුන් මකුළුවන්ට කිසිම කරදරයක් කළේ නැහැ.”

“ඔයාගේ අදහසට අපේ අම්මා නම් කවදාවත්ම කැමති වෙන්නෙ නැහැ. එයා මකුළු දැල් කඩලා දානවා. එයා හිතන්නෙ මකුළුවෝ හරිම අපිරිසිදු, විෂ සහිත සත්තු වර්ගයක් කියලා.” පීටර් කීවේය.

“වැරදියි. මකුළුවෝ හරිම පිරිසිදු සත්තු විශේෂයක්. ඔවුන් නිතරම පිරිසිදු වෙනවා. හරියට කුඩා බළල් පැටව් වගේ. සමහර විට කළු මකුළුවෝ විෂ සහිත වෙන්න පුළුවන්. ලොකු දිව් මකුළුවෝ පවා එව්වරම විෂ නැති වෙන්න පුළුවන්. පරීක්ෂණයකදී හෙළිවෙලා තියෙනවා, විශේෂයෙන්ම ලෝකයේ මේ කොටසේ ඉන්න මකුළුවෝ විෂ රහිතයි කියලා.” ජුපිටර් පැහැදිලි කළේය.

“ඒක ඇත්ත. මෙහෙ වෙරෝනාවේ ඉන්න මකුළුවෝ හිංසාකාරී නැහැ. අපිට සිටින ලොකුම මකුළුවන් අපි නම් කරලා තියෙන්නෙ පෝල් කුමරුගෙ නමින්. උෟ හරිම ලස්සනයි, කහ පාටයි, රත්රන් පාට ඉරි තියෙනවා. උන් නිතරම දොරෙන් පිට පැත්තේ දැල් බඳිනවා. නමුත් සමහර වෙලාවට ඇතුළටත් එනවා. අර මකුළු දැල, බොබ් ශුද්ධ කරන්න හැදුවේ. ඒක තමයි පෝල් කුමරුගෙ මකුළුවා. ඒ මකුළුවා දැකපු එක මට මංගල පෙර නිමිත්තක්. මොකද කියනවා නම් මම අමාරුවේ වැටිලා ඉන්න වෙලාවෙ ඔයාලා මගෙ උදව්වට ආවා.”

“ඒක හොඳයි. මම සතුටු වෙනවා, මම අර මකුළු දැල ශුද්ධ

කරලා දාන්න හැදුව වෙලාවෙ ඔයා ඒක වැළැක්කුව එකට. ඒත් දැන් මොකක්ද ඔයාගේ ප්‍රශ්න?” බොබ් විමසිලිමත්ව විමසීය.

ඩිජාරෝ කුතුහලයට පත් විය. ඔහු හෙමින් හිස සැලීය.

“මේ ගැන කිසිම කෙනෙක් දන්නෙ නැහැ, මම ඇරෙන්න. ඒ වගේම මට විශ්වාසයි ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයන් මේ ගැන දන්නවා. අලුත් කුමාරයෙක් ඔවුනු පලඳවනකොට වෙරෝනාවේ ගොඩක් කාලෙක ඉඳලා එන වාරිතියක් තියෙනවා. ඒ තමයි එයා අනිවාර්යයෙන්ම පෝල් කුමරුගේ රිදි මකුළුවා බෙල්ලේ පලඳින්න ඕනෑ. තව සති දෙකකින් මම ඔවුනු පාලඳිය යුතුයි. ඒත් ඒක කරන්න මට පුළුවන් වෙන්නෙ නැහැ.”

පීටර්ට අහන්නට යමක් තිබුණි.

“ඇයි ඔයාට බැරි?”

“ඔයා ඒකෙන් අදහස් කරන්නේ කවුරු හරි ඒක භොරකම් කරලා තියෙන නිසා ඒක ඔයාට ආපහු ලැබෙන තුරු රජ වෙන්න බැහැ කියලද?” ජුපිටර් විමසීය.

ඩිජාරෝ එය අනුමත කරමින් හිස සැලීය.

“ඒක භොරකම් කරලා තියෙන්නෙ, එතැනින් ඒ වෙනුවට ආදේශකයක් තියලා. ඒත් ආදේශකයකින් වැඩක් නැහැ. ඉක්මනින්ම රිදි මකුළුවා හොයා ගන්නට බැරි වුණොත් මට නියමිත වෙලාවට ඔවුනු පලඳින්න බැරි වෙනවා. මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුවොත් අපි සේරම පොදු අපකීර්තියකට පත් වෙනවා. එහෙම දෙයක් සිදු වුණත් නැතත් මම මේ ගැන කතා කරන්න යන්නෙ නැහැ.”

“මම දන්නවා, ඔයාලට හිතෙනවා ඇති මේ වගේ පුංචි ආහරණයකට මෙව්වර කලබැගැනියක් කරගන්නෙ ඇයි කියලා. ඒත් රිදි මකුළුවා කියන්නෙ අපේ රාජ්‍ය ලාංඡනය. කිසිම කෙනෙකුට වෙරෝනාවේ ඒ වගේ එකක් ආයෙ හදන්න බැහැ. ඒකෙන් අපේ රටට විශාල සේවයක් සිද්ධ වෙලා තියෙනවා.”

“අපි පුංචි රටක්. නමුත් අපිට පැරණි සංස්කෘතියක් තියෙනවා. අපි වටේ තියෙන ලෝකය කොයි තරම් වෙනස් වුණත් අපි ඒවට තදින් බැඳී සිටිනවා. ඔයාලා රහස් පරීක්ෂකයෝ. ඒ වගේම ඔයාලා

මගේ යාළුවෝ. ඔයාලා හිතනවද ඔයාලට පුළුවන් කියලා ඇත්තම ඔබ
මතුවා මට හොයල දෙන්න."

ජුසිටර් කල්පනාකාරීව යටි තොල සපා ගත්තේය.

"මම දන්නැහැ ඩිජාරෝ. ඔය කියන රිදී මතුවා සාමාන්‍ය
ජීවත්වෙන මතුවෙකුගේ ප්‍රමාණයද?"

"ඇමෙරිකන් සල්ලියක ප්‍රමාණය ඇති."

"ඒ කියන්නෙ ගොඩක් පොඩියි. ඒක ඕනෑම තැනක හංගන්න
පුළුවන්. සමහර විට ඒක විනාශ කරලා තියෙන්නත් පුළුවන්."

"මම එහෙම හිතන්නෙ නැහැ. ඒක විනාශ කරලා දමන්නෙ
නැහැ. ඒක ගොඩක් වටිනවා. ඒක හංගන්න නම් පුළුවන්. ඇතවුන්
ඒක කවුරු හරි හංගලා නම් එයාට ගොඩක් පරිස්සම් වෙන්න වෙනවා.
ඒක තේරුම් මරණය කියන එක. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාට වුණත්
ඩිජාරෝ ගැවුරු හුස්මක් පිට කළේය.

"හොඳයි, මම කිව්වෙ මට ඔයාලගෙ උදව්ව හැර වෙන කිසි
අදහසක් නැහැ. මට තියෙන. එකම බලාපොරොත්තුව ඔයාලගෙ
උදව්ව විතරයි. මම ගොඩක් සතුටු වුණා ඔයාලා මගේ රාජාභිෂේකයට
මෙහෙ ආව එකට. ඇත් ඔයාලා මෙහේ. ඒත් කවුරුවත්ම දන්න
නැහැ ඔයාලා රහස් පරීක්ෂකයෝ බව. කවුරුවත් දැනගන්න අවශ්‍යක්
නැහැ. මොකද හිතන්නෙ? ඔයාලට මට උදව් කරන්න පුළුවන්ද?"
ඩිජාරෝ තම මතුරන්ගේ මුහුණ දෙස සැලකිල්ලෙන් බැලීය.

"මට හරියටම කියන්න බැහැ. පුංචි රිදී මතුවෙක් හංගු
තැනකින් හොයන එක ගොඩක් අමාරු වැඩක්. ඒත් අපි උත්සාහ
කරන්නම්. ඒත් මට ඉස්සරලාම දැනගන්න ඕනෑ කොන්ද්‍රිද හොරක්
කළේ? ඒක මොන වගේද? කියලා. ඔයා කිව්ව නේ, ඒකෙ අනුරුව
තියෙනවා කියලා."

"ඔව්, ඔව්... හොඳ අනුරුවක් තියෙනවා. එන්න.... මම
පෙන්වන්නම්. ඒක කොකුකාගාරයේ තියලා තියෙනවා."

කිදෙනාම තම කැමරා ද අතැතිව ඔහු පසුපසින් ගලින් නිව්
කරන ලද කොරිඩෝර් දිගේ ගමන් කළේය. එහි වහල, බිත්ති, බිම්
සියල්ලක්ම ගලින් නිම කර තිබුණි.

"මේ මාලිගාව හදලා අවුරුදු තුන් සියක් විතර වෙනවා. මේකෙ
අත්තිවාරමෙ සමහර බිත්ති කොටසක් පරණ බළකොටුවට අයිතියි.
මේකෙ කාමර ගොඩක් තියෙනවා. සමහර කාමරවලට කවුරුවත්
යන්නෙත් නැහැ. වෙරෝනාව කියන්නේ දුප්පත් රටක්. මේ මුළු
මාලිගාවම නඩත්තු කරන්න සේවකයෝ තියාගන්න එක රටට
ඔරොත්තු දෙන්නෙ නැති වියදමක්. ඒ වගේම සමහර කාමර උණුසුම්
කරන ඒවා තව්කරණය කරන්නත් වෙලා. උණුසුම් කරන්නෙ නැතිව
ඒවායෙ ඉන්න හිතන්නවත් බැහැ."

අගෝස්තු මාසයේ දී පවා ඒවායේ පැවතියේ දැඩි සීතලකි.

"මේ පොළොව යට හිර ගෙවල් සහ හිර කුටි පණ
බළකොටුවේ කොටස්." ඩිජාරෝ පෙන්වීය.

ඔවුහු වෙනත් හිණි පෙළක් වෙත ආවේය.

"රහසේ ඇතුළු වෙන තැනක්. ඇත් අපට අවශ්‍ය තැනට යන්න
පුළුවන්."

"හයානක විත්‍රපටියකට හොඳ තැනක්." ඔහු සිතාසුන්ය.

ඔවුන් පහළ කොරිඩෝර්වල ළඟාවත්ම උස මිනියෙක් වේගයෙන්
ඔවුන් වෙත පැමිණියේය. ඔහු ඔවුන් ඉදිරියේ නතර වුණි.

"සුබ උදාසනක් ඩිජාරෝ.... මේ ඔයාගේ ඇමෙරිකන් යාළුවෝ
වෙන්න ඇති?" ඔහු විමසුම බැල්මක් ඔවුන් වෙත හෙළීය.

ඔහුගේ කතාව විධිමත්ය. ඝන උඩු රැවුල සහ දිගු නාසය ඔහුට
ගෙන ආවේ රළු මෙන්ම කපටි පෙනුමකි.

"සුබ උදාසනක් ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමනි, මේ මගේ යාළුවෝ.
මේ ඉන්නෙ ජුසිටර් ජෝන්ස්, මේ පීටර් ක්ලේන්ෆෝ, මෙයා බොබ්
ඇන්ඩ්‍රෑස්. මෙයාලා ඔක්කෝම ඇමෙරිකාවේ කැලිෆෝනියා
ප්‍රාන්තයේ."

උස මිනියා එකිනෙකාට අතට අත දෙමින් තමාව හඳුන්වා
දුන්නේය. ඒ අතර ඔහුගේ නියුණු දෑස් ඔවුන් හොඳින් නිරීක්ෂණය
කළේය.

"වෙරෝනාව ඔබලට සාදරයෙන් පිළිගන්නවා." ඔහු විධිමත්
ලෙස කිවද හඬ රළු විය.

“මයා යාච්චන්ට බළකොටුව පෙන්වුවද?”

“නැහැ, අපි කොතුකාගාරයට යනවා. එයාලා අපේ ඉතිහාසයට ගොඩක් කැමතියි.” ඩිජාරෝ කීවේය.

“මගේ තාත්තා දඩයමේ ගිහිල්ලා අනතුරකින් මිය ගියාට පස්සෙ, එතැන ඉඳලම රට පාලනය කරන්නෙ ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා.” ඩිජාරෝ තම යහළුවන්ට ඔහු ගැන හැඳින්වීමක් කළේය.

“ඊළඟට ඔබේ නම කුමාරයාණෙනි.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ඉක්මනින් කීවේය.

“ඔබේ යහපත උදෙසා, ඔබේ උපකාරයට මම ඔබත් එක්ක ඉන්නවා. මම දැක්කා ඔබේ යහළුවෝ ඉතා විනිත ලෙස හැසිරෙනවා.” ස්ටෙෆාන් තව දුරටත් කීවේය.

“බොහොම හොඳයි. මගේ යාච්චෝ ගැන එහෙම සහතිකයක් දුන්නට.” ඩිජාරෝ පිළිතුරු දුන්නේය.

“මම හිතනවා ඔබට අද උදේ මන්ත්‍රණ සභාවේ රැස්වීමක් තියෙනවා කියලා. ඒ නිසා අපි ඔබේ කාලය ගන්න කැමති නැහැ.” ඔහු මඟ හැර යාමේ වුවමනාවෙන් මෙන් ඩිජාරෝ කීවේය.

“ඔව්. ඒක ඇත්ත. තව සති දෙකකින් පැවැත්වෙන ඔබේ රාජාභිෂේකය පිළිබඳ කරුණු ටිකක් සලකා බලන්න තියෙනවා. ඒත් මට ඔයාලා වෙනුවෙන් පොඩි වෙලාවක් ගන්න පුළුවන්.”

එය අනවශ්‍ය බව පැවසූ මුත් ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාද ඔවුනට එක් විය. ඩිජාරෝ තම මිතුරන් සමග කොර්ඩෝව දිගේ ගොස් පහළට බැස්සේය. එය ඉතා විශාල කාමරයක් වූ අතර එහි වහලය බොහෝ ඉහළින් පිහිටියේය. පින්තූරවලින් බිත්ති ආවරණය වී තිබුණි. මුළු කාමරයම පිටත වීදුරු යොදා ආවරණය කර තිබූ අතර එහි ඇතුළත පැරණි කොඩි, පලිහ, හෙල්ල, කඩු, පදක්කම්, පොත් ආදී විවිධ කොතුක භාණ්ඩ තැන්පත් කර තිබුණි. සුදු පැහැති සටහන් පතක් ඒ කුමක් දැයි හඳුනා ගැනීමට තබා තිබුණි. එක් තැනක කැඩුණු කඩුවක් තබා තිබුණි. ළමයි එදෙස එබී බැලූහ. එම සටහන් පතේ සටහන්ව තිබුණේ එය පෝල් කුමරුට අයිති එකක් බවත් ඔහු විසින් 1675 දී කළ යුද්ධයේදී භාවිත කළ එකක් බවය.

“මෙන්ත මේක තමයි කොතුකාගාරය.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා කීය.

“අපේ ජාතියේ ඉතිහාසය. ඒත් අපි බොහොම සුළු ජාතියක්. ඒ වගේම පුදුම හිතෙන කිසිම දෙයක් අපේ ඉතිහාසයේ නැහැ. ඒත් කිසිම සැකයක් නැහැ ඔයාලට හොයාගන්න පුළුවන් වේවි, ඇමෙරිකාව වගේ විශාල රටවලින් ආව පරණ මෝස්තරත්.”

“නැහැ මහත්මයාණෙනි, ඔබේ රට ඉතාම සුන්දර රටක්.” ජුලියට් විනිත අයුරින් කීවේය.

“මට සමාවෙන්න, රැස්වීමකට සහභාගි වෙන්න තියෙනවා. මම යන්නම්.” ඔහු ඔවුන්ගෙන් සමුගෙන පිටව ගියේය.

බොබි සුසුමක් හෙළා ළය සැහැල්ලු කර ගත්තේය.

“එයා අපිට කැමති නැහැ වගේ.” බොබි කිව්වේ පහත් ස්වරයෙනි.

“ඒ ඔයාලා මගේ යාච්චෝ නිසා. එයා කැමති නැහැ මට යාච්චෝ ඉන්නවට. ඔහුට අවශ්‍ය නැහැ මට කතා කරන්න හරි, බලපෑම් කරන්න හරි. විශේෂයෙන්ම මම ඇමෙරිකාවට කිය ගමනින් පස්සෙ. එයාට අමතක කරලා දාමු. මේ බලන්න.... මේ තියෙන්නෙ පෝල් කුමරුගෙ චිත්‍රයක්.”

එය ජීවමාන ප්‍රමාණයේ චිත්‍රයකි. එහි පෝල් කුමරු දිලිසෙන රතු පාට නිල ඇඳුමකින් සැරසී සිටි අතර එහි බොත්තම් රත්රන් පාටින් දිලිසුණි. එක් අතක කඩුවක් දරා සිටි අතර කඩුවේ තුඩ පොළොවට බර කරගෙන සිටියේය. මුහුණේ ගාමිහීර පෙනුමක් තිබූ අතර බැල්ම තියුණු විය. ඔහුගේ අතෙක් අත ඉදිරියට දිගු කරගෙන සිටි අතර එහි මකුළුවෙක් සිටියේය. ළමෝ ළං වී එය හොඳින් නැරඹූහ.

“මගේ මුතුන්මිත්තෙක්.” ඩිජාරෝ ආඩම්බරයෙන් කීවේය.

“පෝල් කුමාරයා වීරයෙක්. මකුළුවා එයාගේ ජීවිතය බේරුවා.”

ළමුන් පින්තූරය නරඹද්දී පිටුපසින් විවිධ භාෂාවන්ගෙන් යුත් කට හඬවල් ඇසෙන්නට විය. ඒ අතර ඉංග්‍රීසි භාෂාව ද විය. කාමරය මිනිසුන්ගෙන් පිරී තිබුණි. ඔවුන්ගෙන් බොහොමයක් සංචාරකයෝ

වූහ. ඔවුන් අත කැමරා සහ මාර්ග සිතියම් තිබුණි. හෙල්ල අත දරා ගත් රාජ්‍ය සේවකයෝ දෙදෙනෙක් කාමරයේ මුරට සිටගෙන සිටියෝය. එය මුර කරනවාට වඩා සංස්කෘතික අංගයක් ලෙස සැලකිය හැකිය.

එක් ඇමෙරිකන් යුවලක් ඔවුන් පසුපසින් ආවේය.

"ඊ... ඊ... අර බලන්න.... කැන මකුළුවෙක්...!" කාන්තාව කෑ ගැසුවාය.

"ඡ... ඡ... කෑ ගහන්න එපා. මේ මිනිසුන්ට ඇහුණොත් එහෙම, මෙයාලට මකුළුවෙක් දකිනවා කියන්නේ වාසනාවන්ත පෙර නිමිත්තක්."

"මොන පිස්සුද? මම එහෙම දැක්කොත්, මට ඉන්නත් තැනක් නැති වෙයි."

පීටර් සහ බොබි සිනාසුන අතර ඩිජාරෝගේ දැස් අමනාපයෙන් දිලිසුණි.

විකෙන් ටික ළමෝ කාමරය වටා ගොස් තුන්වැනි මුරකරු සිටින තැනට පැමිණියහ. එතැන වූයේ තවත් දොරටුවකි.

"මට ඇතුළට යන්න ඕනෑ." ඩිජාරෝ කීවේය.

"හොඳමයි කුමරුනි." ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

ඔහු යතුරක් ගෙන පින්තල අල්ලූ ඇල්ලූ බරැති දොර විවෘත කළේය. එය විවෘත වූයේ කෙටි ශාලාවකටය. එහි අවසානයේද දොරක් දක්නට ලැබුණි. එය ද යතුරු දමා තිබුණි. ඩිජාරෝ කුමරු එය ද විවෘත කළේය. එහි ඇතුළත තුන්වැනි දොරක් ද දක්නට ලැබුණි. එය යකඩ ගරාදි වැටකින් යුක්ත විය. අවසානයේ එය ද විවෘත කෙරුණි. ඔවුන් පා තැබූ කාමරය අඩි අටක් පමණ දිග පළලින් යුක්ත වූ හතරැස් කාමරයකි.

එක් බිත්තියක වූ විදුරු කැබිනෙට්ටුවේ රාජකීය ආභරණ අසූරා තිබුණි. ඔවුන්ගේ, සෙංකෝලයක්, මාල කිහිපයක් සහ මුද්‍ර ද ඒ අතර විය.

"මේවා රැජිනට. රැජිනක් ඉන්න දවසක..." ඩිජාරෝ ආභරණ පෙන්වා කීවේය.

"අපිට ගොඩක් ආභරණ නැහැ. අපි එව්වර පොහොසත් රටක් නෙවෙයි. නමුත් ඒවා හොඳින් ආරක්ෂා කරනවා."

ඔහු කාමරය මැද තිබූ කැබිනෙට්ටුවක් ළග නතර විය. එහි විශේෂ රඳවනයක් මත රිදී දම්වැලක ඇමුණ- රිදී මකුළුවෙක් විය. ළමුන් පුදුමයට පත් වූයේ එහි පෙනුම සැබෑ මකුළුවෙකු මෙන් දිස් වීමෙනි.

"ඔයාලා හිතුවේ ඔක්කොම රිදී කියලද? නැහැ, මේකෙ තියෙන්නේ කළු එතමල් එකේ රත්තරන් කුඩු මිශ්‍ර කරලා. මේ ඇස්වලට තියෙන්නේ රුබිස් මැණික් කැට. නමුත් මේක වෙරෝනාවේ තියෙන නියම රිදී මකුළුවා නෙවෙයි. ඒක අපෙන් ඇත්වෙලා."

ඩිජාරෝ එසේ කිවද ළමුන්ට රිදී මකුළුවා විශේෂ දෙයකි. ඔවුන් එය එක් එක් කෝණයෙන් සිට අධ්‍යයනය කරන්නට වූහ. නියම රිදී මකුළුවා දුටුවහොත් එය හඳුනා ගන්නේ කෙසේ දැයි යන්න එය අධ්‍යයනය කිරීමේ අරමුණ විය.

"නියම මකුළුවා ගිය සතියේ අරගෙන තියෙනවා. මේ තියෙන්නේ ඒකෙ අනුරුවක්. මම සැක කරන්නේ එකම මිනිහයි. ඒ තමයි ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා. නමුත් මට සාක්ෂි නැතිව කතා කරන්න බැහැ. දේශපාලනය කියන්නේ ප්‍රවේශමෙන් කටයුතු කළ යුතු දෙයක්. ඉහළ මන්ත්‍රණ සභාවේ සියලුම සාමාජිකයෝ ස්ටෙෆාන්ගේ මිනිස්සු. මම ඔවුහු පලඳන තුරු මට තියෙන්නේ සුළු බලයක්. ඒ වගේම ඔවුන්ට චුම්බනාවක් නැහැ. මට ඔවුහු පලඳවන්න. මගේ තැන නැති කරන්න ගන්න පළමු පියවර තමයි රාජකීය මකුළුවා සොරකම් කිරීම." ඩිජාරෝ කීවේ කලකිරුණු හඬෙනි.

"ගොඩාක් දේවල් කියලා ඔයාලා පිට බර පටවන්න මම කැමති නැහැ. අනෙක් එක තමයි මට දැන් රැස්වීමකට යන්න ඕනෑ. මගේ කාර් එකයි, රියදුරයි සුදානමෙන්. ඔයාලට පුළුවන් නගරය බලන්න යන්න. අපි ආයේ රැට හමුවෙමු. රැ කෑමෙන් පස්සෙ. එතකොට අපිට ආයෙන් කතා කරන්න පුළුවන්."

ඔවුහු ආභරණ තිබූ කාමරයෙන් ඉවත් වූහ. ඩිජාරෝ විසින් නැවතත් සියලුම දොරවල්වලට අගුළු දමන ලදී. ඔවුන් කෞතුකාගාරයෙන් පිටවූ වහාම ඩිජාරෝ ඔවුනට අතට අත දී සමුගත්තද ඔවුන් රැගෙන ඔවුන්ගේ කාරය වෙත ගියේය.

"මේ රියදුරාගේ නම රුඬි. එයා මට හුඟාක් විශ්වාසවන්නයි. මමත් කැමතියි ඔයාලත් එක්ක යන්න. ඒත් කුමාරයෙක් වීම හරිම අවාසනාවක්. මට ඕනෑ දේ මට කරන්න බැහැ. ඔයාලා ඇති තරම විනෝද වෙන්න. අපි අද රැ කතා කරමු." ඔහු කොරිඩෝව දිගේ වේගයෙන් ආපසු ඇවිද ගියේය.

"ඔයා මොනවද හිතන්නෙ පුප්ටර්? අපිට පුළුවන් වෙයිද ඩිජාරෝගෙ රිදී මකුළුවා හොයා ගන්න?" බොබි තම කෙස් අතරින් සුරත යවා කල්පනා කරන්නට විය.

"අපිට පුදුමාකාර වාසනාවක් තිබුණේ නැත්නම් අපි කොහොමද එක හොයා ගන්නෙ?" පුප්ටර් සුසුමක් පිට කළේය.

5

කුටි සංවාදය

රහස් පරීක්ෂක ළමයි තිදෙනා නගරයේ ඇවිදීමත් සතුවූ වූහ. වෙරෝනාව විශ්වාස කළ නොහැකි ආකාරයේ පැරණි නගරයකි. එහි නිවෙස් සාදා තිබුණේ ගලෙන් හෝ කහ පාට ගඩොලිනි. එහි වහල සාදා තිබුණේ රතු පාට පතුරු පාෂාණවලිනි. පරෙවියෝ රංචු පිටින් එහෙ මෙහෙ සැරිසරති. විශේෂයෙන්ම ඩොමිනික් දේවස්ථානය ඉදිරිපිට පරෙවියෝ පිරි සිටිති.

ඔවුන් ගමන් කළ මෝටර් රථය ආවරණය නොවූ පැරණි සංචාරක රථයකි. එහි රියදුරු රුඬි, නියමිත නිල ඇඳුම් හැඳ සිටි අතර ඔහු මැනවින් ඉංග්‍රීසි බස කතා කළේය. ඔහු නිතරම පහත් හඬින් කතා කළ අතර හේ ඩිජාරෝට පක්ෂපාතී වූවෙකි.

ඔවුහු ඩෙන්සෝ ගංගාවේ ඉහළ කොටස නැරඹීමට ගමන් ඇරඹූහ. ඔවුහු එහි ඡායාරූප කිහිපයක්ද ගත්හ.

"අපිව ලුහුබඳිනවා." රුඬි හෙමින් කීවේය.

"අපි මාලිගාවෙන් පිටත් වුණු වෙලාවේ ඉඳලම ඔවුන් අපිව ලුහුබඳිනවා. මම දැන් උද්‍යානයට යන්නේ. ඔයාලට පුළුවන් එහිදී ඇවිදින්න. ඔයාලට සතුවූ කරන්න අය එහේ ඉන්නවා. එයාලත් එක්ක විනෝද වෙන්න පුළුවන්. අර අය අපේ පස්සෙන් එනවා. ඒත් ආපසු බලන්න එපා. ඔවුන්ට දැනගන්න කියන්න එපා ඔයාලා එයාලා ගැන සෙවිල්ලෙන් ඉන්නවා කියලා."

ඔවුන් පසුපස බැලුවේ නැත. එම දුෂ්කර විධානයට ඔවුහු

කිකරු වූහ. ඔවුන් පසුපස ලුහුබඳින්නේ කවුරුන්ද? ඒ කුමකටද?

“ඇයි අපි පස්සෙන් එන්නේ? අපි කිසිම දෙයක් දන්නෙ නැහැ.”
පිටර් කෙඳිරුවේය.

“කවුරු හරි, අපි මොනවා හරි කරයි කියලා හිතනවා ඇති.”
ප්‍රසිටර් කීවේය.

රූඩ් මෝටර් රථය නතර කළේය. විශාල තුරුවලින් වැසී ගිය
උද්‍යානයකට ඔවුහු පැමිණියහ. එහි බොහෝ මිනිස්සු එතාට මෙතාට
ඇවිද ගියෝය. සිහින් සංගීත රාවයක් ඔවුන්ගේ සවනන වැකුණි.

“මේක තමයි අපේ ප්‍රධාන උද්‍යානය.” ඔහු කීවේ එහි
දොරටුවෙන් ඇතුළු වෙමිනි.

ඔවුහු ඇතුළට හෙමිත් ඇවිද ගියෝය.

“මියාලා විනෝදය සපයන්නන් ළඟට ගියොත් විහිළුකාරයෝ,
සර්කස්කාරයෝ බලන්න පුළුවන්. එයාලගෙ පින්තූර ගන්න පුළුවන්.
එතැන බැලුන් විකුණන ගැහැනු ළමයෙක් ඇති. එයා මගේ සහෝදරී
එළිනා. මියාලා ආපහු එනතුරු මම මෙතන ඉන්නම්. මියාලා පස්ස
බලන්න එපා. සමහර විට කවුරු හරි මියාලගෙ පස්සෙන් ඒව්. ඒත් ඒ
ගැන කලබල වෙන්න එපා. කලබල වුණත් දැන්මම නෙවෙයි.”

“කලබල වුණත් දැන්මම නෙවෙයි?” පිටර් එම වදන් පෙළ
ප්‍රතිරාවය කළේය.

ඔවුහු සංගීතය ඇසෙන දෙසට හෙමිත් ගමන් කරන්නට වූහ.

“අපි කොහොමද ඩිජාරෝට උදව් කරන්නෙ?” බොබ්ට දැන
ගැනීමට අවශ්‍ය විය.

“මේ වල් පාත්තයෙක් අපේ පස්සෙන් පන්නන්න ගන්නානේ.
අපිට මොකක් කරන්න බැහැ.” පිටර් කනස්සල්ල පළ කළේය.

“අපිට ටිකක් බලාගෙන ඉන්න වෙනවා අලුතෙන්ම ඇතිවෙන
තත්ත්වය මොකක්ද කියලා.” ප්‍රසිටර් කල්පනාකාරීව කීවේය.

“මට හිතෙනවා අපිව ලුහුබඳින කෙනාව දකිද්දී අපි බර්ට්
යන්ග් එක්ක සම්බන්ධ වෙන්න ඕනැ.”

ඔවුහු තව ටික දුරක් ඇවිද ගියහ. එළිමහනක තණ පිටිය මත
මිනිස්සු තිද සිටියහ. මිනිසුන් අට දෙනෙකුගෙන් යුත් සංගීත
කණ්ඩායමක් දිලිසෙන නිල් පාට ඇඳුමින් සැරසී සිටියහ. ඔවුන්ගේ
එක් වාදනයක් අවසන් වෙත්ම වටේ සිටින මිනිස්සු ඔල්වරයන් හඬ
නැගූහ. ඒ සමගම ඔවුහු වෙනත් වාදනයක් පටන් ගත්හ. රහස්
පරීක්ෂකයෝ තිදෙනා හෙමිත් ගමන් කර සිමෙන්ති අතුරා ඇති
තැනකට සේන්ද්‍ර වූහ.

රූඩ් සඳහන් කළ විනෝදය සපයන්නන් සිටින්නේ එහිය.
ජම්නාස්ටික්, පිනුම් ගසන්නෝ, විහිළුකාරයෝ එහි සිටියෝය. ඔවුන්ගේ
රංගනයන් අවසාන වූ පසු පොඩි භාජනයක් ගෙන විහිළුකාරයෝ
දෙදෙනෙක් වටේ යති. නරඹන්නෝ එයට කාසි දමති.

සිත් ගන්නා සුළු ගැහැනු ළමයෙක් බැලුන් විකුණමින් සිටියාය.
ඇය යන එන්නන්ගෙන් බැලුනාක් ගෙන අහසට නිදහස් කරන
ලෙස ඉල්ලමින් ඉංග්‍රීසියෙන් ගීතයක් ගායනා කළාය. බොහෝ මිනිස්සු
බැලුන් ගෙන අහසට නිදහස් කළෝය. කහ පාට, රතු පාට, නිල් පාට
බැලුන් අහසේ ඉහළ ගොස් අතුරුදහන් විය.

“විහිළුකාරයන්ගෙ පින්තූර ටිකක් ගන්න පිටර්. මම ජම්නාස්ටික්

සරණ විකක් පින්තූර ගන්නම්. බොබ් ඔයා හොඳට වටපිට බලන්න. සැක කටයුතු කෙනෙක් ඉන්නවද කියලා." ප්‍රසිටර් කීවේය.

"හරි, මම ඉස්සරලම පිනුම් ගහන විහිළුකාරයන්ගේ පින්තූර විකක් ගන්නම්කෝ." පිටර් එදෙසට ඇවිද ගියේය.

ප්‍රසිටර් බොබ් සමග එකතුව ඡායාරූපයක් ගැනීමට සූදානම් විය. ප්‍රසිටර් චෝකිටෝව ක්‍රියාත්මක කළේය.

"අපිව ඇහෙනවද?" ප්‍රසිටර් හෙමින් ඇසීය.

"ඔව්, හඬ හොඳට පැහැදිලියි." බර්ට් යන්ග්ගේ හඬ කැමරාව පිටුපසින් නිකුත් විය.

"කොහොමද තත්ත්වය?"

"අපි දැන්නම් මෙහෙ දර්ශන නරඹනවා. ඩිජාරෝ කුමාරයා අපෙන් උදව් ඉල්ලනවා. එයාගේ රිදී මකුළුවා හොරකම් කරලා."

"ඔත්...! මම හිතුවටත් වැඩිය වැඩේ නරක අතට හැරිලා. ඉතින් ඔයාලට පුළුවන්ද එයාට උදව් කරන්න."

"තවම ඒ ගැන මොකුත් කියන්න බැහැ." ප්‍රසිටර් කීය.

"කමක් නැහැ. ඔයාලා හොඳට ඇස් ඇරගෙන ඉන්න. වෙන මොනවද තොරතුරු?"

"අපි දැන් ඉන්නෙ උද්‍යානයක. කවුරු හරි අපිව ලුහුබඳිනවා. ඒත් අපි දන්නෙ නැහැ ඒ කවුද කියලා."

"උත්සාහ ගන්න. එයාලව හොඳට බලාගන්න. මට පස්සෙ ඒ විස්තර එවන්න. ඔයා කතා කරද්දි කවුරු හරි සැක කරන්න පුළුවන්."

බර්ට් යන්ග් කතාව හමාර කළ පසු ප්‍රසිටර් පින්තූර ගත්තේය. ඒ අතරේ බොබ් වටපිට බලමින් වටේ ගමන් කරන්නට විය. ඔහු ඔවුන් දෙස බලා සිටින කිසිවෙකුත් දුටුවේ නැත. ඔහු ඇමෙරිකන් කාසියක් විහිළුකාරයන්ගේ බඳුනට දැමීමේය.

දැන් විහිළුකාරයින් ප්‍රංශ බලු පැටවකු ලවා උගේ සෙල්ලම් පෙන්වීමට මෙහෙයවති. උඟ් කරණම් ගසමින් ඉදිරිපස පාද දෙකෙන් සිට ගනියි. සෙනඟ වටවී එදෙස බලා සිටිති. බැලුන් විකුණමින් සිටි

දැරියද මඳකට තම වෙළඳාම නතර කර එදෙස බලා සිටියාය.

"දැන් අපි අර ගැනු ලෙසගෙ පින්තූරයක් ගමුද?" ප්‍රසිටර් අනෙක් අයට කෙඳිරිය.

ප්‍රසිටර් ඇ වෙන කැමරාව යොමු කළේය. එවිටම ඇය එය දුටුවාය. ඇය සිතාපොමින් පින්තූරයක් ගන්නට අවශ්‍ය ඉරියව්වට පැමිණියාය. ප්‍රසිටර් ඇගේ ඡායාරූපයක් ගත් පසු ඇය ඔවුන් වෙත පැමිණියාය.

"තරුණ ඇමෙරිකන් මහත්වරුනි, බැලුනයක් ගන්න. ඒක අහසේ පා කරලා අරින්න. ඒත් එක්කම ඔබලාගේ බලාපොරොත්තුත් ස්වර්ගයට යවන්න." ඇය කීවාය.

පිටර් ඇය අත මුදල් තැබුවේය. ඇය තිදෙනාගේ අත්වල බැලුනය බැගින් තැබුවාය. ඇය ඉතිරි කාසි ඔවුනට දෙන්නට නැවෙන ගමන්ම යමක් මිමිණුවාය.

"ජෝඩුවක් ඔයාලගෙ පස්සෙන් එනවා. පෙනුමෙන් නම් එයාලා හයානක නැහැ. මම හිතන්නෙ එයාලට ඔයාලට කතා කරන්න ඕනෑ වගෙයි. අර අතන තියෙන මේසෙට ගිහිල්ල අයිස් ක්‍රීම් ගෙන්න ගන්න. එයාලත් එතැනට ඒව්. ඉතින් ඔයාලට පුළුවන් එයාලත් එක්ක කතා කරන්න."

ළමෝ ප්‍රාර්ථනාවක් කරමින් බැලුන් නිදහස් කළහ. ඔවුහු ඒවා ඇත අහසේ කුඩා තිත් බවට පත්වන තුරු බලා සිටියහ. ඉන්පසු ඔවුහු මඳක් ඉදිරියට ගමන් කළහ. රතු කොටු රෙද්දෙන් සැරසූ මේස තැනින් තැන තබා තිබුණි. ඔවුන් එක් මේසයක වාඩි වූ පසු ඉක්මනින්ම පැමිණි සේවකයා,

"අයිස් ක්‍රීම්, උණුසුම් චොක්ලට්, සැන්විච්ස් ඕනෑද?" යනුවෙන් විමසීය.

ඔවුහු හිස වනා එය අනුමත කළහ. ඔවුහු ඒ වනවිට වටපිටාව පිරික්සන්නට වූහ. බැලුන් මිලදී ගන්නා ගැහැනියක් සහ මිනිසෙකු ඔවුහු දුටුවෝය. බොබ්ට ඔවුන් වහා හඳුනා ගැනීමට හැකි විය. උදේ කෞතුකාගාරයේදී පෝල් කුමරුගේ ප්‍රතිමාව ළඟදී ඔවුන් දුටු බව ඔහුට මතකය.

ඔවුහු දෙදෙනා හෙමින් සැරේ පැමිණ ලවුන් තිදෙනා අසල මෙසයක වාඩි ගත්හ. ඔවුහු අයිස් ක්‍රීම් සහ කෝපි ඇණවුම් කිරීමෙන් පසු ලවුන් වෙතට හැරී සිහන පාවෝය.

“ඔයාලා ඇමෙරිකන් ළමයි නේද?” කාන්තාව ගැඹුරු හඬින් විමසුවාය.

“ඔව්, නෝන මහත්මයා, ඔයාලත් ඇමෙරිකාවේ නේද?” ජුපිටර් විමසීය.

“ඇත්තෙන්ම ඔව්. අපි ඇමෙරිකාවේ, කැලිෆෝනියාවල. හරියට ඔයාලා වගේම.”

ජුපිටර් කලබලයට පත් විය.

‘එයාලා කොහොමද දැන ගත්තෙ අපි කැලිෆෝනියාවේ කියලා.’ ජුපිටර් සිතන්නට විය.

“ඔයාලා කැලිෆෝනියාවෙන් නේද? එහෙම නෙවෙයිද? ඒ කොහොම වුණත් ඔයාලා ඇදගෙන ඉන්නෙ කැලිෆෝනියාවේ ක්‍රිඩකයෝ අඳින මෝස්තරයේ කමිස.” මිනිසා ඉක්මනින්ම කීවේය.

“ඇත්ත මහත්මයා, අපි කැලිෆෝනියාවේ නමයි. අපි ඊයේ රැ නමයි මෙහෙ ආවෙ.”

“අද උදේ අපි දැක්කා ඔයාලා අර බළකොටුවේ තියෙන කොකුකාගාරයේදී. ඔයාලත් එක්ක ඩිජාරෝ කුමාරයන් හිටිය නේද?” කාන්තාව විමසුවාය.

“ඔව්. එයා අපට හැමදෙයක්ම පෙන්වුවා.” ජුපිටර් හිස වැනිය.

“මම හිතන්නෙ අපි පොඩ්ඩක් මුණ කට සෝදා ගන්නොත් හොඳයි කියලා, වේටර් අපට කෑම ගෙනෙන්න ඉස්සරලා.” ජුපිටර් බොබි සහ පීටර් දෙස බැලීය.

“මම දැක්කා පොඩ්ඩක් එහායින් මුහුණ කට සෝදාගන්න තැනක් තියෙනවා.”

ජුපිටර් ඊළඟ මෙසයේ සිටි ජෝඩුව වෙත ළං විය.

“අපි යනවා, පොඩ්ඩක් මුහුණ කට සෝදාගෙන එන්න. අපි

හිනිල්ලා එනකල් අපේ කැමරා බලා ගන්න පුළුවන්ද?”

“අයියෝ, ඔක මොකක්ද? ඇත්තටම පුළුවන් ළමයින්.” මිනිසා කට පළල් කර සිනාසුනේය.

“බය වෙන්න එපා. අපි ඒවා කාවචන් ගන්න දෙන්නෙ නැහැ.”

“ගොඩක් සතුනියි, මහත්මයා.”

ජුපිටර් එසේ කියමින් මුහුණ කට සෝදා ගන්නා ස්ථානය කරා ගමන් කරන්නට වූයේ අනෙක් දෙදෙනාට වචනයක්වත් කතා කරන්නට ඉඩ නොතබමිනි. බොබි සහ පීටර් ද කිසිවක් සිතාගත නොහැකිව ඔහු පසුපසින් ගමන් කරන්නට වූහ.

“මොනවද ඔයා මේ කරන්නෙ ජුපිටර්? ඇයි අපි එතනින් ආවෙ? අනිත් එක අපේ කැමරාත් දාලා.” පීටර්ට කුතුහලයකි.

“ඡ... ඡ... සද්ද කරන්න එපා. මට පොඩි අදහසක් ආවා. දැන් එන්න මගෙන් එක්ක.”

ඔවුහු බැලුන් විකුණන ගැහැනු ළමයා වෙත පැමිණියෝය.

“කරුණාකරලා අර දෙන්නා දිනා පොඩ්ඩක් බලාගෙන ඉන්න. එයාලා අපේ කැමරා ඇල්ලුවොත් අපට කියන්න. අපි විනාඩියෙන් ආපහු එනවා.”

ඇය හිස වනා එය පිළිගත්තාය. රහස් පරීක්ෂකයෝ තිදෙන දැකුම්කලු තැන් තරඟමින් නිදහසේ ගමන් කළෝය.

මුහුණ කට සෝදා ගැනීමට තිබූ කාමරය ගලින් නිම කරන ලද්දක් වූ අතර එය ගස්වලින් වට වී තිබුණි. ඔවුන් ඇතුළට ගිය සැනින් පීටර් ප්‍රශ්න කරන්නට විය.

“මොකක්ද ඔයා කරන්න යන්නෙ ජුපිටර්?”

“කාරණා දෙකක්.” ජුපිටර් වතුර කරාමය ඇරියේය.

“සමහර විට එයාලා අපි තැනි අතරේ කතා කරන්න ඉඩ තියෙනවා. තැත්තම් හෙමින් සැරේ මාරු වෙලා යන්නත් පුළුවන්.”

“ඒත් ඉතින් ඒකෙන් අපිට ඇති වැඩේ මොකක්ද?” බොබි තම දැන් සෝදමින් කතාවට හවුල් විය.

“මම මගේ කැමරා එක් ටේප් රෙකෝඩරය ක්‍රියාත්මක කරලයි ආවේ. ඒක හරිම සිසුම්. එයාලා කියන ඕනෑම දෙයක් ඒකේ පටිගත වෙයි.”

ඔවුහු මුහුණ කට යෝදා ගැනීමෙන් පසු හෙමින් සැරේ ඇවිදගෙන ඔවුන්ගේ මේසය වෙත පැමිණියෝය. ඔවුන් බැලුන් විකුණන ගැහැනු ළමයා ළඟින් යනවිට ඇය එක්වරම හිස වනා කිසිදු දෙයක් සිදු නොවූ බව හැඟවූවාය. ඔවුන්ගේ කැමරා ඒ අයුරින්ම මේසය මත තිබුණි. යාබද මේසයේ වූ කාන්තාව සහ මිනිසා කෝපි තොල ගාමින් සිටියෝය.

“කිසිම කෙනෙක් ඔයාලගෙ කැමරාවලට කරදරයක් කළේ නැහැ. මේ රටේ මිනිස්සු හරිම අවංකයි. සේවකයා ඔයාලා ඇණවුම් කරපු ඒවා ගෙනාවා. මම කිව්වා ඔයාලා පොඩ්ඩකට එළියට ගියා කියලා. ආත්...! කියනකොටම, අර එයා ආපහු එනවා.”

සේවකයා ආහාර පුරවන ලද බන්දේසියක් ඔවුන් වෙත රැගෙන ආවේය. එහි අයිස් ක්‍රීම්, උණු වොකලට්, සැන්විච්ස් අඩංගු විය. දිවා ආහාරයට වෙන කිසිවක් නොමැති බව ඔවුහු අවබෝධ කර ගත්හ. දැඩි කුසගින්නේ සිටි ඔවුහු ආහාර ගන්නට වූහ. මිනිත්තු කිහිපයකට පසු ඔවුන්ගේ මේසයට යාබද මේසයේ සිටි යුවළ ඔවුන්ගේ කාර්යය නිම කර ඔවුන්ගෙන් සමුගෙන යන්නට ගියෝය.

“එයාලා අපිත් එක්ක කතා කළාට පස්සෙ එයාලගෙ හිත වෙනස් වුණා වගේ.” පීටර් තමාට හැඟුන දේ කීවේය.

“අපි බලමු, එයාලා මොනවද කතා කළේ කියලා.” ජුපිටර් කැමරාව ගත්තේය.

ජුපිටර් කුඩා බොත්තමක් එබූ සැනින් හඬ පටිය එතෙන්නට විය. වෙනත් බොත්තමක් එබූ විට හඬ පටිය ක්‍රියාත්මක විය. පළමුවෙන්ම මිනිසාගේ කට හඬ එතුළින් ඇසුණි. බොබි පුදුමයෙන් උඩ පැන්නේය.

“ඒක වැඩ කරනවා. ඔයා හරි ජුපිටර්.” ඔහුගේ සතුට නිමිහිම් නැති විය.

“ඡ... ඡ...” ජුපිටර් දෙතොලට දබරැඟිල්ල තබා ඔහු නිහඬ කළේය.

“එයාලා මොනවද කියන්නෙ කියලා ඇහුම්කන් දෙන්න. කැමරාව දිනා බලන්න එපා. කෑම කන්න.”

ජුපිටර් නැවතත් හඬ පටිය ඔතා නැවත එය වාදනය කළේය. එහි හඬ අඩු කරනු ලැබුවේ අසල සිටින අයට එය ඇසේවි යැයි යන සැකයෙනි. එවිට ඔවුන්ට ඇසුණේ මෙවැනි සංවාදයකි.

මිනිසා : මට හිතෙන්නෙ ලෑඩ් අපිට එවලා තියෙන්නෙ වල් පාත්තයො දඩයමක. මේ කොල්ලො තුන්දෙනා රහස් පරීක්ෂකයෝ නම් මම මගේ ඔළුව කනවා.

කාන්තාව : ලෑඩ් නිතරම වැරදි කරන්නෙ නැහැ. එයා කිව්වේ දක්ෂ කොල්ලො තුන්දෙනෙක් කියලා. පොඩ්ඩක් හොයලා බලන්න කියලා.

මිනිසා : පෙනෙන්නෙ නැද්ද? ඒ කොල්ලො දැනුත් සෙල්ලම. ඔයා මට කියන්න එපා එයාලා පුශ්න විසඳනවා කියලා. ඇයි දන්නවද? මම ඕනෑ තරම් දැකලා තියෙනවා ඔය වගේ මෝඩ පෙනුම තියෙන කොල්ලො.

කාන්තාව : ඒක එහෙම තමයි. ලෑඩ් කිව්වේ අපිට එයාලගෙ පිටිපස්සෙන් යන්න කියලා. සමහර විට එයාලා වෙන කෙනෙක් එක්ක සම්බන්ධතාවයක් පැවැත්වුවොත් එයා හිතන්නෙ මේ ළමයි සී. අයි. ඒ. එකත් එක්ක වැඩ කරනවා කියලා.

මිනිසා : එයාලා දන්නෙ නැහැ කිසිම දෙයක් කිසිම කෙනෙකුට කියන්න. තිකම් විනෝද වෙන්න ආව කොල්ලො ටිකක්.

කාන්තාව : ඔයා එයාලත් එක්ක ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමාගේ සැලැස්ම ගැන කතා කරන්න යන්නෙ නැද්ද?

මිනිසා : නැහැ. මම හිතන්නෙ නැහැ. ඒ අදහස හොඳයි කියලා. මොකද ලෑඩ්ට විතරයි ඒ ගැන යමක් කරන්න පුළුවන්. කුමාරයව එළියට දාලා ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා නියම පාලකයා කරනවා. එතකොට ස්ටෙෆාන් අපේ අතේ. ඇත්තෙන්ම ඉන්පස්සෙ රොබොටෝ සහ අපේ හවුලෙන් තමයි මේ රට පාලනය වෙන්නෙ.

කාන්තාව : ඔයාගේ ශබ්දය අඩු කර ගන්නවා නම් හොඳයි. කවුරු හරි ඇහුම්කන් දුන්නොත්.

මිනිසා : කවුරුවත්ම නැහැ අපට ඇහුම්කන් දෙන්න. මම කියන්නද මේබල්, මේක අපේ සංවිධානයේ සිහිනයක්. අපි පාලනය පවරා ගන්නම ස්ටෙෆාන් කටයුතු කරන්නෙ අපිට ඕනෑ විදිහට. එතකොට අපිට නිදහසේ කටයුතු කරන්න පුළුවන්. ඔබටම අයිති, ඔබේම රටක් තිබුණොත් මොනවද කරන්න බැරි.

කාන්තාව : අපි මේ රට මොන්ටිකාර්ලෝවලට වඩා ලොකු කරමු.

මිනිසා : මෙහෙ නියෙන බැංකුවල අයිතිවාසිකම මිනිස්සුන්ට පවරනවා. එතකොට රජයට පුළුවන්කමක් නැහැ ඒ මුදල් භොයාගන්න. ඒක තමයි අපේ පටන් ගැනීම. අපි මුද්‍රිතයකු වරදක් කළ විට ඒ රටට බාරදෙන නීතිය අහෝසි කරනවා. ඒකේ තේරුම තමයි මෙහේ සිටින රැකවරණය ලබන්නන් අපරාධවලට අත් අඩංගුවට ගන්න බැහැ. ඕනෑම කෙනෙකුට, ඕනෑම දෙයක්, ඕනෑම තැනකදි කරන්න මෙහේ ආරක්ෂාව තියෙනවා. හැබැයි අපේ මුදල ගෙවන්න ඕනෑ.

කාන්තාව : කතාව හරි. ඒත් ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා අපේ සැලැස්මට අනුව වැඩ කළේ නැත්නම්?

මිනිසා : ඔහු කරාවි. ඔහුට අවශ්‍ය බලය නම් අපිට ඔහුගෙන් බඩු ලබාගන්න පුළුවන්. ඔහ්...! මම කියන්නද, වෙරෝනාව කියන්නෙ බොහොම රසවත් පෙයාර්ස් ගෙඩියක්. ඔක්කෝමලා ඒක කඩාගන්න හදනවා.

කාන්තාව : ඡ්... ඡ්... අන්න එයාලා එනවා.

හඬ පටිය නතර විය. ඔහු නැවතත් එය ක්‍රියාත්මක කළේය.

"දෙවියනේ...! බර්ට් යන්ග් හිතුවටත් වඩා තත්ත්වය හයානකයි. එයාලගෙ අදහස මේ ලස්සන රට අඹරවලා දාන්න." පීටර් ශෝකයෙන් කීවේය.

"අපි මේක බර්ට් යන්ග්ට කියන්න ඕනෑ." බොබ්, ජුපිටර් දෙස බැලීය.

"මමත් හිතනවා අපි එහෙම කරන්න ඕනෑ කියලා. මම කැමතියි එයාට මුළු හඬ පටිය අහන්න සලස්වන්න. ඒත් ඒක දිග වැඩියි. සමහර විට කවුරු හරි ඒක ගැන අවධානය යොමු කළොත්. හොඳයි, අපි මෙහෙම කරමු. එයාට අපි මේකේ සාරාංශය දෙමු."

ජුපිටර් කැමරාව ගෙන එයින් ඡායාරූපයක් ගන්නා ආකාරයක් පෙන්වුම් කරමින් බර්ට් යන්ග්ට කතා කළේය.

"පළමුවැනි වාර්තාව, ඔයාට මාව ඇහෙනවද?"

"හොඳට පැහැදිලිව ඇහෙනවා." බර්ට් යන්ග්ගේ හඬ පසුපසින් ඇසිණ.

"අලුත්ම තත්ත්වය?"

ජුපිටර් සිදු වූ සියල්ල කීවේය. ඔහු තමන්ට පුළුවන් අයුරින් එම කතාව කෙටි කළේය.

"හරිම තරක තත්ත්වයක්...!" බර්ට් යන්ග් සියල්ල හොඳින් ශ්‍රවණය කළේය.

"ඔයා විස්තර කරපු විදිහට ඒ මාක්ස් ශ්‍රෝගන්. තෙවාඩාවල ඉඳලා ආව සුදුකාරයෙක්. අරයා එයාගේ නෝනා. එයාලා විශාල අපරාධවලට හවුල්කාරයෝ. එයාලා කිව්ව ලෙඩ් සහ රොබොටෝ කියන්නෙ මැක්ග්රෝ සහ රොබොටෝ රවුල් ටී දෙන්නම සුදු අත්තුවෝ. මේ ඔක්කෝම දේවල් අපෙන් ඇත තියෙන සිහිනයක්. ඔවුන් කොහොම හරි වෙරෝනාව අයිතිකර ගන්නවා."

"ඔයා ඩිජාරෝ කුමරුට අවවාද කළ යුතුයි. මේක ඔයාලට ලැබුණු හොඳ අවස්ථාවක්. බළකොටුව තව දුරටත් ආරක්ෂාකාරී නැහැ. අපි එයාට උදව් කරන්න උත්සාහ කරමු. නමුත් අපිට බලාගෙන ඉන්න වෙනවා එයා අපෙන් උදව් ඉල්ලන තුරු. ඔයා හැමදෙයක්ම හොඳින් කරලා තියෙනවා. අපි තවත් සිහින දකිව්. හැබැයි පරිස්සමින්."

රිදි මකුළුවා සැඟවෙයි

මධ්‍යාහ්න කාලය රහස් පරීක්ෂකයන් නිදෙනා දර්ශන නරඹමින් ගත කළහ. ඔවුහු පැරණි මෙන්ම දර්ශනය කඩ සාප්පු සහ කොකුකාගාරය නැරඹූහ. ඔවුන් ගඟ දිගේ විනෝද සමාරියක් යන්නටද අමතක කළේ නැත.

රුඬි විටින් විට කලින් සඳහන් කළ දෙදෙනා ඔවුන් තවමත් ලුහුබඳින බව පැවසීය. කොහොම නමුත් ඔවුන් වෙරෝනාවේ රහස් සේවයේ සාමාජිකයන් වූ අතර ඔවුහු සැබවින්ම ස්වෙතාගේ ආදිපාදවරයාගේ මිනිස්සු වූහ.

"මට හිතෙන්නේ එයාලට ඔයාලට හොඳින් බලාගන්න ඕනෑ ඇති. අනික එයාලා ඔයාලට කැමතියි වගේ. ඒත් මම දැනගන්න කැමතියි ඒ ඇයි කියලා." රුඬිට ද ඔවුන් ගැන කුතුහලයක් ඇතිවී තිබුණි.

ළමුන්ගේ බලාපොරොත්තුව වූයේද එයයි. ඔවුන් මේ තරම් සැලකිල්ලක් ළමුන් කෙරෙහි දක්වන්නේ ඇයිද යන්න ඔවුනට ද ප්‍රශ්නයකි. ඔවුන් තවම කිසිවක් කර නොමැත. ඇත්තෙන්ම ඔවුනට තවම ඩිජාරෝ කුමරුට උදව් කිරීමට ද නොහැකි විය.

සංගීත කණ්ඩායම් පාරේ තැනින් තැන සංගීත භාණ්ඩ වාදනය කරමින් සිටියෝය.

"එයාලා ඓතිහාසික ගායකයෝ. පෝල් කුමරුගේ කාලයේ ඉඳලා පැවත එන්නෝ. මමත් එයාලගෙන් එක්කෙනෙක්. ඒත් මගේ

තාත්තා ස්වෙතාගේ ආදිපාදකුමා සේවයෙන් පහකරන තුරුම අගමැති විදිහටයි හිටියේ. අපි ඩිජාරෝ කුමරුට ගොඩක් පක්ෂපාතියි. පෝල් කුමරුගේ නඩු තීන්දුවක් අනුව අපි බදු ගෙවන්නෙ නැහැ. අපි රහස් සංවිධානයක් පවත්වාගෙන යනවා ස්වෙතාගේ විරුද්ධව. අපි ඒක නම් කරලා තියෙන්නෙ වෘත්තීය ගායකයන්ගේ සංගමය කියලා. මිනිස්සු ස්වෙතාගේ ආදිපාදවරයාට කැමති නැහැ."

එක් සංගීත කණ්ඩායමක් පසුකර යද්දී ඔහු රථයේ වේගය අඩු කළේය. සංගීත කණ්ඩායමේ එක් අයෙක් ඔහුට යාන්තම් හිස සලා ආචාර කළේය. ඔහු නැවතත් රථයේ වේගය වැඩි කළේය.

ඔවුහු තව දුරටත් දර්ශන නරඹන්නට වූහ. ඔවුනට ක්‍රමයෙන් පසුපස හමා එන්නත් ගැන අමතක විය. ළමෝ රාත්‍රී ආහාරය පිටත වූ අවන්හලකින් ගත්තෝය. ගඟෙන් අල්ලා ගත් අලුත් මාළු එහි තිබීම විශේෂත්වයකි.

ඔවුන් ආපසු බලකොටුවට යනවිට තෙහෙට්ටුවට පත්වී සිටි නමුත් සිතට දැනුනේ සුවයකි. දිස්තිමත් රතු පාට නිල ඇඳුමකින් සැරසුණු කරබාරු මිටි මිනිසෙකු වූ රාජකීය පිළිගැනීමේ නිලධාරියා ඔවුනට ආචාර කර පිළිගත්තේය.

"සුබ සැන්දෑවක් තරුණ මහත්වරුනි, ඩිජාරෝ කුමරු කතාහුව පළ කළා අද රාත්‍රියේදී ඔබලාව හමුවීමට නොහැකි වීම ගැන. නමුත් හෙට උදේ ඔහු ඔබලා සමග එකතු වේවි. මම ඔබලාව කාමරය වෙත රැගෙන යන්නම්. නැතිනම් එය ඔබලාට සොයා ගැනීමට අපහසු වේවි."

බොහෝ ශාලා, පඩි පේළි පසු කරමින් අවුල් සහගත මාර්ගයක ඔවුහු පසුපසින් ගමන් කරන්නට වූහ. ඔවුන් කාමරයට ඇතුළු වූ සැනින් ඔහු ආපසු ගියේය.

ඔවුහු කාමරයට ඇතුල් වූ විගසම ඕක් ලියෙන් සාදන ලද ශක්තිමත් දොර වසා දැමීමෝය. ඔවුන්ගේ ඇඳුම ඉහළින් බිත්තිය මුල්ලේ විශාල මකුළු දැලක් තිබෙන බොබ් දුටුවේය. ලොකු රන්වන් පාට මිශ්‍ර කළ මකුළුවෙක් ඔවුන් එතරාත් සමගම ජනේලය අසල වූ පැල්මකට රිංගා ගත්තේය. වෙරෝනාවේ මකුළුවන් පූජනීය සත්ත්ව කොට්ඨාසයක් බැවින් උභය කිසිදු හිරිහැරයක් නොකර ළං වී නිරික්ෂණය කරන්නට බොබ් සිතුවේය.

“අප්‍රතෙන් කිසිම දෙයක් සිද්ධ වුණේ නැතත් මට හිතෙනවා, බර්ට් යන්ග්ට කතා කරන්න. ඔහු සමහර විට පෙර සුදානමකට අවශ්‍ය උපදෙස් ලබා දේවි. පිටර්, ඔය දොරට යතුර දාන්න.”

පිටර් දොර වසන්ම ජුපිටර් කතා කරන්නට විය.

“ඔයාට මාව ඇහෙනවිද?”

“පැහැදිලිව ඇහෙනවා. අප්‍රන් ආරංචි තියෙනවිද?”

“විශේෂ දෙයක් නැහැ. අපි විවිධ තැන් නරඹන්න ගියා. මුළු දවස නිස්සෙම ස්ටෙෆාන්ගේ රහස් සංවිධානය අපේ පස්සෙන් එනවා.”

“ඩිජාරෝ කුමරු ඔයාලා ගැන කතාහවු වෙනවා ඇති. තවම ඩිජාරෝ එක්ක කතා කළේ නැද්ද? එයා කොහොමද තොරතුරු ගන්නේ?”

“තවම අපට එයාව හම්බ වුණේ නැහැ. හෙට උදේ වනතුරු එයාව දකින්න හම්බ වෙන එකක් නැහැ.”

“මට හිතෙනවා ඔවුන්ගේ අරමුණ ඔයාලගෙන් කුමාරයව ඇත් කර තියෙන එක කියලා. වැදගත්ම දේ තමයි හෙට උදේ එයාව හම්බ වෙලා මේ ගැන එයාට කියන එක. දැන් ඔය හඬ පටිය ගලවලා සාක්කුවේ දමා ගන්න. මම බලාපොරොත්තු වෙනවා හෙට ඒක තානාපති කාර්යාලයට ලැබෙයි කියලා. ඔයාලා රට නරඹන්න ආව සංචාරකයෝ විදිහට එන්න. හැම දෙයක්ම සුදුසු පරිදි කරන්න. තේරුණාද?”

“ඔව් සර්.”

“අපි තවමත් අවබෝධ කර ගන්න උත්සාහ කරන්නේ ඩිජාරෝ කුමරුට කොහොමද උදව් කරන්නෙ කියලා. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා රූපාවාහිනි, ගුවන් විදුලිය, පත්තර ඒ හැම ජනමාධ්‍යයක්ම තදින්ම සීමා කරලා. ඒ නිසා අපට ජනතාවට ළං වෙන්න අමාරුයි. ඒත් හෙට ඔයා ඔයාගේ රාජකාරියෙන් අපට සහනයක් ලබාදෙනවනේ.”

“ඔව් සර්.” ජුපිටර් ඔහුගේ අදහසට එකඟ විය.

ජුපිටර් සම්ප්‍රේෂණය ක්‍රියා විරහිත කර කැමරාවේ පතුල ගැලව්වේය. එයින් පිටතට ඇදගත් හඬ පටිය පිටර් අත තැබීය.

“මේක ඔයා අරන් යන්න. මේක ඔයාගෙන් කාටවත් ගන්න දෙන්න එපා.”

“හරි. ඒක මම කරන්නම්.” පිටර් එය තම ඇතුළු සාක්කුවේ දමා ගත්තේය.

ජුපිටර්, බර්ට් යන්ග් සමග කතා කරන විට බොබ් රෙදි අල්මාරිය අවුස්සන්නට විය. ඔහු ලේන්සුවක් ගැනීමට එහි ලාවිවුව අවුස්සා බැලීය. ඔහු තිබූ තැනින් ලේන්සු සොයාගෙන එයින් එකක් ගැනීමට සැරසෙද්දීම එයින් සිහින් හඬක් මතු විය. ඔහු ඒ හඬ කොහෙන් දැයි විමසිලිමත් විය. බර් ලෝහමය දෙයක් ඔහුගේ ලේන්සුව යට තිබුණි. ඔහු එය එළියට ගත්තේය. ඔහුගේ දෑස් විසල් විය. බොබ්ට ඉබේටම කෑ ගැසුනි.

“හේයි, ජුපිටර්...! පිටර්....! මේ බලන්න.”

ඔවුන් පුදුමයෙන් ඔහු වෙත හැරුණි.

“මකුළුවෙක්... ඒකා බිමට දාන්න.” පිටර් කෑ ගැසීය.

“උඹ අහිංසකයි. උඹ පෝල් කුමරුගේ නමින් ඉන්න මකුළුවෙක්. බිමට දාන්න බොබ්.” ජුපිටර් ද කීවේය.

“ඔයාලට තේරෙන්නෙ නැද්ද? මේ ඇත්ත මකුළුවෙක් නෙවෙයි. මේ අර මකුළුවා...!”

“අර මකුළුවා...? ඒ කිව්වේ...?” පිටර් ඇසීය.

“වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා.... අතුරුදහන් වුණු මකුළුවා. ඔයාලා හිතුවේ උඹ ඇත්තම එකෙක් කියලද? නැහැ, මේක ලෝහවලින් හඳුපු එකක්. අර අපි කෞතුකාගාරයේදී දැක්ක එක වගේ.” බොබ් විස්තර කළේය.

ජුපිටර් එය අල්ලා බැලීය.

“ඔයා හරි. මේක තමයි නියම නිර්මාණය. ඔයාට කොහෙන්ද මේක හම්බ වුණේ?”

“මගේ ලේන්සුව යට තිබ්ලා. කවුරු හරි ඒක මෙහෙ හංගලා. මේක උදේ මෙනත තිබුණේ නැහැ. මම ඒක හොඳටම දන්නවා.”

ප්‍රසිද්ධ නළල 4ළ ගත්වමින් කල්පනා කරන්නට විය.

“වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා ඇයි අපේ කාමරයේ හැංගුවේ?”

“මේකේ කිසිම තේරුමක් නැහැ. කවුරු හරි මේ හොරකමට අපිට අල්ලන්න හදපු සැලැස්මක්.”

“අපි දැන් මොකද කරන්නෙ ප්‍රසිද්ධ?” පිටර් කුතුහලයෙන් ඇසීය.

“රිදී මකුළුවත් එක්ක අහුවුණොත් මරණය තමයි. මම හිතනවා...”

ප්‍රසිද්ධ කියන්නට ගිය දේ කියන්නට මත්තෙන් පිටතින් බර අඩි ගබ්දයක් ඇසෙන්නට විය. ඒ සමගම යමෙකු හයියෙන් දොරටු ගසන්නට විය.

“අපගේ රජුගේ නාමයෙන් දොර අරිනු. නීතියට අනුව දොර අරිනු.” කෝපාවිෂ්ට හඬක් පිටතින් ඇසුණි.

ඊළඟ විස්මිත තත්පරයේදී ප්‍රසිද්ධ සහ පිටර් දොරේ එල්ලී තදින් වසාගෙන සිටියෝය. බොබ් මහත් කලබලයට පත් විය. වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා ඔහුගේ අතෙහි විය. ඔහු වික්ෂිප්තව බලා සිටියේ කුමක් කළ යුතු දැයි නොදැන.

පලා යාම

නැවතත් දොරටු තදින් පහර වැදුණි.

“රජුගේ නාමයෙන් දොර අරිනු. නීතියට අනුව දොර අරිනු.” නැවතත් රළු හඬින් අණ ලැබුණි.

පිටර් සහ ප්‍රසිද්ධ දොරටු තදින් හේත්තු වී සිටි නිසා දොර තදින් වැසී තිබුණි. බොබ් රිදී මකුළුවා අතෙහි තබාගෙන දෙහිඩියාවෙන් යුතුව බලා සිටියේය. එය වහාම සැඟවිය යුතුය. නමුත් එය සඟවන්නේ කොහේද?

ඔහු කාමරය වටේ එහාට මෙහාට දුවන්නට වූයේ එය සඟවන්නට තැනක් සොයමිනි. බිම් පලය යට සැඟවුවහොත්, තිදෙන මෙවරය යට සැඟවුවහොත්, ඒත් ඒ එකක්වත් සුදුසු තැන් නොවේ. එසේ නම් එය කොහේ සඟවන්නද?

දොරට තදින් පහර වැදෙන්නට විය. මුරකරුවෝ දොර කඩන්නට මෙන් පහර දෙන්නට වූහ. එසැනින්ම කරුණයෙක් ජනේලය මත පා තැබීය. පිටර සහ ජුපිටර් මෙම හදිසි කඩා වැදීම නිසා මහත් අවුලකට පත් වූහ.

“මේ මම, රුඩ්.” ඔහු මිමිණුවිය.

“මේ මගේ නංගි එලිනා.”

එලිනාද ඔහුගේ පසුපසින් ආවාය. ඇය පිරිමි ළමුන් අඳින කලියමකින් සහ උඩු කබායකින් සැරසී සිටියාය.

“එන්න, ඔයාලට පැනලා යන්න සිද්ධ වෙනවා. එයාලා ඔයාලට අත් අඩංගුවට ගන්න යන්නේ. ඔයාලා රජයට විරුද්ධව විශාල වරදක් කරලා තියෙනවා.” ඇය පැහැදිලි කළාය.

ඔවුහු නැවතත් දොරට තලන්නට වූහ. යමෙක් පොරවක් භාවිත කළ අතර එය ඕක් ලියෙන් සෑදූ දොරක් නිසා ශක්තිමත් බවින් ඉහළය. එමෙන්ම එයට අසව් තුනක් අල්ලා තිබුණි. එම නිසාම එය අරින්නට මිනිත්තු කිහිපයක් ගතවිය හැකිය. එම සිදුවීම පෙළ වික්‍රමයක දර්ශන පෙළක් මෙනි. ළමෝ නිහඬව එයට ප්‍රතිචාර දක්වන්නට වූහ. නමුත් ඔවුනට එක් දෙයක් අවබෝධ වී තිබුණි. ඒ කෙසේ හෝ මෙතනින් පැන යාගත යුතු බවයි.

“එන්න පිටර්, බොබ්. රිදී මකුළුවන් අරගෙන අපි යමු.” ජුපිටර් මිමිණුවිය.

බොබ් කුතුහලයටත්, කලබලයටත් පත් විය. ඔහු වහාම දිව ගොස් තම කණ්ඩායමට එකතු විය. සඳුනලය දිගේ යන ගමනේදී එලිනා පෙරමුණ ගත්තාය. අඳුරේ සියල්ලෝම එකට එකතු වූහ. නගරයේ විදුලි පහන් ආලෝකය පහළින් දිස් විය.

“මේ ගරාදි වැට ගොඩනැගිල්ල වටේම තියෙනවා. අපිට යන්න ඇති තරම් පළල තියෙනවා. පරිස්සමෙන් එන්න. මම ඉස්සරලා යන්නම්.” එලිනා කීවාය.

ඇය ගරාදි වැටට උඩින් පැන සඳුනලයේ වැටිය දිගේ ඇවිද යන්නට වූවාය. ජුපිටර් කලබලයට පත් විය.

“මගේ කැමරාව, අපරාදේ... ඒක මට අමතක වුණා.”

“ඒකට දැන් වෙලාවක් නැහැ. කරන්න දෙයක් නැහැ. දොර නිසා අපිට මිනිත්තු කීපයක් ලැබෙයි. එතන තුන් දෙනෙක්වත් ඇති. අපිට තත්පරයක්වත් අපතේ යවන්න බැහැ. එහෙම වුණොත් දන්නවනේ වෙන දේ.” රුඩ් කීවේ අණ කරන ස්වරූපයෙනි.

කැමරා රේඩියෝව අත හරින්නට ජුපිටර් කැමති වූයේ නැත. නමුත් වෙන කළයුතු දෙයක් ද නැත. එබැවින් ජුපිටර් පිටර් අනුගමනය කරන්නට විය. එලිනා පසුපසින් සියල්ලෝම බළලුන් මෙන් ගමන් කරන්නට වූහ.

ඔවුනට නැතිවුණු දේ ගැන ශෝක වන්නට කාලයක් තිබුණේ නැත. තවමත් ඔවුන්ගේ කාමරයේ දොරට තලන හඬ ඇසෙයි. ඔවුහු ගොඩනැගිල්ලේ මුල්ලකට පැමිණියෝය. රාත්‍රී සුළඟ තදින් හමන්නට විය. බොබ්ගේ අත් වාරුව ගිලිහී ගියේය. රුඩ් වහා බොබ්ගේ උරහිසෙන් අල්ලා ගත්තේය. රුඩ් සමබරතාව රැක ගනිමින් අනෙක් අය පිටුපසින් ගමන් කරන්නට විය. අඳුරේ වුවද පහළින් ඩෙන්සෝ ගඟ ගිහුයෙන් ගලා බසිනු පෙනේ.

පරෙවි ජෝඩුවක් ඔවුන් යන මඟ අවුරමින් හිස ඉහළින් පියඹා ගියේය. එකිනෙකා පසුපස ඇඳෙමින් ඔවුහු වෙනත් සඳුනලයකට ගමන් කළෝය. මොහොතකට පස්දෙනාම එකට එකතු වූහ.

“දැන් අපිට එල්ලිලා යන්න සිද්ධ වෙනවා.” එලිනා මිමිණුවාය.

“මම හිතනවා මෙතන ඉන්න ඔක්කෝමලා හොඳට කතේ එල්ලිලා යන්න දන්නවා කියලා. මොකද මෙතනින් යන්න තියෙන එකම මාර්ගය එව්වරයි. මෙන්න ලණුව, ඒකේ ගැටයක් තියෙනවා. මේකෙ සඳුනලයේ ඉඳලා ඉහළට නගින්නයි තියෙන්නේ. අපි මේ විදිහට ගියාම එයාලා මෝඩ වෙව්.”

කඹය ඉහළ සිට පහළට එල්ලෙමින් තිබුණි. ඇය පළමුවෙන්ම තම කාර්යය අවසන් කළාය. පිටර් ලේසියෙන්ම ඇය අනුගමනය කළාය. ජුපිටර් හති අරිමින් වෙහෙස ගෙන ඉතාම හෙමින් ඉහළට නැගුණේය. ඊළඟට පැමිණියේ බොබ්ගේ වාරයයි. ඔහු වැනෙමින්

කිසිවක් අල්ලා ගත්තේය. රුඩ් සැනෙකින් සඳුනලයේ මුල්ලා ගොස් එබී බැලීය.

"එයාලා තවමත් දොරෙන් ඇතුළු වෙන්න හදනවා. එයාලට අපිව පෙනෙන්නෙ නැහැ."

"මොකක්ද?" බොබ් රුඩ්ගේ කතාවට ඇහුම්කන් දුන්නේය.

ඔහු ඒ සඳහා ඔළුව හැරවීය. ඒ සමගම ඔහු අල්ලාගෙන සිටි ලණුවේ ගැටය අත හැරුණේය. අත් ලිස්සා යාමත් සමගම අඳුරේ ඔහු ආපස්සට ඇද වැටුණි. බොබ් ආපසු සඳුනලයට ඇද වැටුණු අතර ඔහුගේ ඔළුව එහි තදින් වැදුණි. බොබ්ට කහ පාට, රතු පාට එළි විහිදී යනු පෙනෙන්නට විය.

"බොබ්, මොකද ඔයාට වුණේ? ඔයාට තුවාලද? ඔයාට මාව ඇහෙනවද?" රුඩ් ඔහු වෙත නැඹුරු වී විමසන්නට විය.

බොබ් ඇසිපිය සලමින් දැස් හැරියේය. වර්ණ එළි දැස් ඉදිරියේ සැලෙන්නට විය. වික වේලාවකින් ඔහුට තමා වෙත නැමී සිටින රුඩ්ගේ මුහුණ දැක ගැනීමට හැකි විය. ඔහු සඳුනලය මත වැහිලි සිටි අතර ඔළුව ගෙඩි ගැසී තිබුණි.

"බොබ්, ඔයාට අමාරුවක් නැද්ද?" රුඩ් බියෙන් විමසීය.

"මගේ ඔළුව රිදෙනවා. ඒත් මම හිතනවා මට අමාරුවක් නැහැ කියලා." ඔහු හිඳගෙන හෙමින් වටේම පිරික්සීය.

ඔහු සිටියේ සඳුනලයේය. බළකොටුවේ කුසුනු උඩට එසවී තිබුණු අතර පහළින් ගඟ ගලා ගියේය. ඇතින් ඩෙන්යෝ නගරයේ විදුලි ආලෝකයද දිස් විය.

"අපි මොකද මෙහෙ කරන්නෙ?" ඔහු රුඩ්ගෙන් විමසීය.

"මම දැක්කා ඔයා ජනේලයෙන් ඇවිල්ලා අපට එළියට එන්න කියලා කෑ ගැහුවා. ඉන්පස්සෙ අපි සඳුනලයට ආවා. මගෙ ඔළුවේ ලොකු ගෙඩියක් තියෙනවා. මොකක්ද මට වුණේ...?"

"පෝල් කුමරු අපිව ආරක්ෂා කරාවි." ඔහු මිමිණුවේය.

"ඔයා වැටුණා. දැන් ඔයාගේ මොළේ අවුල් වෙලා. අපිට වෙලාවක් නැහැ කතා කර කර ඉන්න. ඔයාට නගින්න පුළුවන්ද?"

මෙන්න කඟිය, මෙකෙ එල්ලිලා යන්න පුළුවන්ද?"

රුඩ් කඟිය ගෙන බොබ්ගේ අතෙහි තැබීය. ඔහුගේ අතට එය දැනුණු නමුත් මීට පෙර එය දැක්ක බව මතකයේ නොවීය. ඔහු දුර්වලව වැනෙමින් සිටි අතර කම්පනයටද පත්ව සිටියේය.

"මම දන්නෙ නැහැ. මම උත්සාහ කරන්නම්."

"ඒක ඒතරම් හොඳ නැහැ." රුඩ් හදිසියේම ඔහුගේ තත්ත්වය තේරුම් ගෙන කළ යුතු දේ සිතින් නිශ්චය කළේය.

"අපි ඔයාට ඇදලා ගන්නම්. හිටගෙන ඉන්න. ඔයාගේ උරහිස්වලට යටින් පපුව හරහා තොණ්ඩුවක් දමන්නම්."

බොබ්ගේ පපුව හරහා ලණුවේ නිදහස් කෙළවර ගැට ගසනු ලැබීණි.

"දැන් මම නගින්නම්. ඊට පස්සෙ ඔයාට ඇදලා ගන්නම්. මට ඔයාට උදව් කරන්න පුළුවන්. අපි ඔයාට වට්ටන්නෙ නැහැ. බය නැතුව ඉන්න." රුඩ් ඔහුව සන්සුන් කළේය.

"මම එනවා. වෙත දෙයක් වුණාවේ."

බොබ් හිඳගෙන තම හිස අතගා බැලීය. හිසෙහි ලොකු ගෙඩියක් හසු වුණි. ඔහුට කුමක් වුවා දැයි තේරුම් ගැනීමට අපහසු විය. ඔහු ද රුඩ් අනුගමනය කළ යුතුය. නමුත් ඔහුට කිසිවක් මතක් කරගත නොහැකි විය. ඔහුගේ අවසාන මතකය රුඩ් විසින් ඔවුන් ජනේලයෙන් පිටතට ගැනීමත් කවුරුත් හෝ ඔවුන්ගේ කාමරයේ දොර අරින්නට ගත් උත්සාහයත්ය.

රුඩ් අමාරුවෙන් ඉහළට බඩ ගා නැග ගත්තේය. ජනේලයෙන් ඇතුළුවන්නේ අනෙක් අය නොඉවසිලිමත්ව බලා සිටියෝය.

"බොබ්ගේ ඔළුව අවුල් වෙලා. අපිට එයාට ඇදලා ගන්න වෙනවා. අපි ඔක්කෝම එකතු වෙලා ඒක කරමු. අපිට පුළුවන් ඒක කරන්න. එන්න, ඉහළට ඇදලා ගමු."

පළමුවෙන්ම ඔවුහු ලණුව ලිහිල් කළෝය. පපුව සියලුදෙනාම එක්ව ලණුව අඳින්නට වූහ. බොබ් එතරම් බර නැති නිසා පහසුවෙන් ඇද ගැනීමට හැකි විය. ඔහු ජනේලය ළඟට ඇද ගැනීමෙන් පසු ජනේලය අල්ලා ගත්තේය.

"මට කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒත් මගේ ඔප්ව රිදෙනවා. මට තාමත් මතක නැහැ, සඳුනලයෙදී මොකද වුණේ කියලා."

"ඒක ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ටික වෙලාවකට පස්සෙ ඔක හරියාවි." එලිනා කීවාය.

ඔවුන් දැන් සිටින්නේ බළකොටුවේ තිබෙන වෙනත් තිදන කාමරයකය. එහි එකදු ගෘහ භාණ්ඩයක් හෝ නොවූ අතර දූවිලි පිරී තිබුණි. රූඩ් සහ එලිනා කිසිවෙකුටත් නොඇසෙන්නට ඇඟිලි තුඩුවලින් ඇවිදිමින් දොරේ සිදුර අස්සෙන් එබී බැලූහ.

"දැන් අපිට හැංගෙන්න තැනක් ඕනෑ. එලිනා, ඔයා මොකද ඒ ගැන හිතන්නේ? අපි පොළොව යට තියෙන කාමරවලට යමුද?"

"ඔයා කියන්නෙ පොළොව යට තියෙන සිර කුට්ටි? නැහැ, මම එහෙම හිතන්නෙ නැහැ. අපි මෙහෙම කරමු. මේ කඟිය වෙන කොහේ හරි තැනකින් දමමු. එතකොට එයාලා හිතයි ජුපිටර්ලා ඒ පාරෙන් යන්න උත්සාහ කළා කියලා, ඒ පැත්ත බලාවි."

ඇය ජනෙල් පඩියේ වාඩි වී පහළ බැලුවාය. මිදුලේ එහේ මෙහේ ඇදෙන මිනිසුන් පුංචිවට පෙනුණි.

"දැනටමත් මුරකාරයෝ මිදුලේ ඉන්නවා. මගේ නම් අදහස තවත් උඩට යන්න. ඒ කිව්වෙ වහලෙට. හෙට රැ වෙනතුරු එහෙ ඉමු. අපි උත්සාහ කරමු පොළොව යට තියෙන සිර කුට්ටිවලට යන්න. ඉන්පස්සෙ කුණු කානුව දිගේ නගරෙට යමු. එතකොට අපිට පුළුවන් ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයට ගිහිල්ලා රැකවරණය ලබා ගන්න." එලිනා පැහැදිලි කළාය.

"ඔව්, ඒක හොඳ අදහසක්." රූඩ් අනෙක් තිදෙනා වෙත හැරුණි.

"බළකොටුවේ මේ පැත්ත ප්‍රයෝජනයට ගන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා මේ පැත්ත බලන්නෙ නැහැ. ඒ හින්දම අපිට පුළුවන් පහළට බහින්න. ජුපිටර් මට දෙන්න ඔයාගෙ ලේන්සුව."

රූඩ් ජුපිටර්ගේ උඩ කබායේ සාක්කුවේ තිබූ නවත ලද පුදු පාට ලේන්සුව ගත්තේය. එහි 'ජේ. ජේ.' යනුවෙන් ගෙත්තම් කර තිබුණේය.

"දැන් අපි මේක බොරු සාක්කියක් විදිහට බිම දාලා තියමු; හරි,

දැන් අපි යමු. එලිනා, ඔයා හොඳට පිටිපස්ස බලන්න ඕනෑ." රූඩ් තම ඉණ වටේ ලණුව ඔතා ගත්තේය.

ඔවුහු අඳුර අතරින් ශාලාව දිගේ ගමන් කළේය. ඔවුහු විදුලි පන්දමේ ආධාරයෙන් එහි දොර සොයා ගත්තේය. පෙනෙන ආකාරයට නම් පහත මාලයේ කිසිවෙකු පෙනෙන්නට නැත. ඔවුහු අවතාර මෙන් පටු මාවතේ ගල් පඩි මතින් ඉදිරියට ගියේය. එහි වහලය ගලින් නිම කළ අතර එහි තැනින් තැන සිදුරු පැදි ඇත. ඉහළ අහසේ තරු බැබළෙනු ඒ තුළින් දිස්වෙයි.

"මේ මොනවද දන්නවද? සමහර විට යුද්ධ කාලෙදී ඊතල විදහු ඒවා. නැත්නම් මොනවා හරි තෙල් වර්ගයක් උණු කරලා දාලා වෙන්න ඕනෑ." රූඩ් අනුමාන කළේය.

"අර කොණේ තියෙන්නෙ මුර කුටියක්."

ගලෙන් නිම කළ මුර කුටියක් ඔවුනට දක්නට ලැබුණි. ඔවුන් ඇතුළු වූ කාමරයේ ලී දොර හැර ගන්නට රූඩ් සමත් විය. එහි ලී බංකු හතරක් විය. ඒවා බොහෝ පළලින් යුක්තය. කාමරය දූවිල්ලෙන් පිරී තිබූ අතර පටු ජනෙලයට විදුරු යොදා තිබුණේ නැත.

"මේක ඉස්සර මුර හටයන්ගේ කුටියක්. දැන් සාමය තියෙන නිසා මේවා පාවිච්චියට ගන්නෙ නැහැ. මේක ඔයාලට ආරක්ෂා සහිතයි, හෙට රැ වෙනතුරු."

"මම ගොඩක් සතුටු වෙනවා කාලගුණය උණුසුම්ව තියෙන එක ගැන." ජුපිටර් කිව්වේ ලී බංකුවේ හිඳ ගනිමිනි.

"ඔයාලට වෙරෝනාවේ රිදී මතුවා සොරකම් කිරීමේ වරදට අත් අඩංගුවට ගන්නයි හදන්නෙ. කොහොම හරි ඔයාලා ඩිජාරෝ කුමරුගෙ කිරුළ ලබා ගන්න බලපෑම් කරලා තියෙනවා. අපි හොඳටම දන්නවා ඒක විකාර කතාවක් බව. මොකද, ඒක ලබා ගන්න ඔයාලට වුවමනාව තිබුණත් ඒක ඔයාලට හොරකම් කරන්න බැහැ." එලිනා කීවාය.

"නැහැ, අපි ඒක හොරකම් කළේ නම් නැහැ. ඒත් ඒක අපි ළග තියෙනවා. බොබ්, ඒක මෙයාලට පෙන්නන්න."

බොබ් තම කමිස සාක්කුවට අත යැවීය. ඔහු එය සොයන්නට

වෙනත් සාක්කුවකට ද අත දමා බැලිය. බොබි තම සියලුම සාක්කු පරීක්ෂා කර බැලිය. ඔහු පුද්ගලයාට පත් විය.

“මට සමාවෙන්න ජුජිට්ට්, ඒක මගෙ ළඟ නැහැ. අර වෙලාවෙ ඒක නැති වෙන්න ඇති.” බොබි කලබලයට පත්ව සිටියේය.

8

බොබිගේ මතකය හැකි වෙයි

“මයා ළඟ රිදී මකුළුවා තිබ්ලත් මයා ඒක නැති කර ගන්නා.” රුඩ් කිවේ දෙමනස් සිතිනි.

“ඒක හරිම භයානකයි. කොහොමද එහෙම දෙයක් වුණේ?” එළිනා ද ශෝක වූවාය.

ඩිජාරෝ කුමරු රිදී මකුළුවා අතුරුදහන් වූ බවත්, එය සොයා ගැනීමට උදව් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි බවත් ජුජිට්ට් කිවේය. ඒ වගේම ඩිජාරෝ කුමරු ඔවුන් කෞතුකාගාරයට කැඳවාගෙන ගොස් එහි අනුරුවත් පෙන්වූ බව ද එය කරන්නට ඇත්තේ ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා බව ඔහු සැක කරන බව ද පැවසූ සැටින්, එසේ කිරීමට හේතුව ඔහුගේ රාජාභිෂේකය වැළැක්වීමට බවත්, ඔහු කියා තිබුණි. ඉන්පසුව බොබි පැහැදිලි කළේ තමන්ගේ ලේන්සු අතර රිදී මකුළුවා තිබී හමුවූ ආකාරයයි.

“මට මේ කුමන්ත්‍රණය තේරුම් ගන්න පුළුවන්.” රුඩ් මිමිණුවේය.

“ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා රිදී මකුළුවා ඔයාලගෙ කාමරේ හැංගුවා. රිදී මකුළුවා ඔයාලා ළඟ තියෙද්දී ඔයාලව අත් අඩංගුවට ගන්නවා. ස්ටෙෆාන් පැහැදිලි කරනවා ඔයාලා ඒක හොරකම් කළා කියලා. ඒක ඩිජාරෝ කුමරුගේ අපරික්ෂාකාරීකමේ ප්‍රතිඵලයක් කියලයි කියන්නේ. ඒකෙන් ඩිජාරෝ කුමරු අපකීර්තියට පත් වෙනවා. ඔයාලව රටින් පිටුවහල් කරනවා විතරක් නෙමෙයි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයත් එක්ක තියෙන සියලුම සම්බන්ධතා බිඳ දමනවා. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා දිගටම රාජ්‍යය පාලනය කරනවා. ඩිජාරෝ කුමරු

අපකීර්තියට පත් වෙනවා. වෙරෝනාවේ පාලනය ලබා ගත්තේ කොහොමද කියලා එයාටම හිතන්න වෙයි. දැන් රිදී මකුළුවා නැති වෙලා. ඒත් ඔහුගේ කටයුත්ත දිගටම කරගෙන යන්න පුළුවන්. ඔයාලා ආරක්ෂාකාරීව ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයට ගියත් ඔහු ඔයාලට වෝදනා කරාවි රිදී මකුළුවා හොරකම් කළා කියලා."

"මට කාමත් තේරුම් ගන්න බැහැ. ඇයි මේ රිදී මකුළුවා මෙව්වර වටින්නෙ කියලා. හරි, මම ඒකෙන් අදහස් කළේ අපි හිතමු, ඒක ගින්නෙන් හරි, වෙනත් විදියකින් හරි විනාශ වුණොත්, එතකොට මොකද කරන්නෙ?" පිටර් විමතියකින් යුතුව ප්‍රශ්න කළේය.

"එහෙම වුණොත් මුළු රටම ඒ ගැන ශෝක වෙයි. නමුත් ඩිජාරෝ කුමරුට වෝදනා කරන්නෙ නැහැ. ඇත්තටම ඒක විස්තර කරන්න අමාරුයි. ඒක වටිනා දෙයක් නෙවෙයි. ඒක ලාංඡනයක් විතරයි. ඒකෙන් හඳුන්වන්නේ අපේ වස්තුව, අපේ නිදහස, අපේ ස්වකන්ත්‍රභාවය, අපේ වාසනාව." එලිනා විස්තර කළාය.

"සමහර විට අපි අදහන දේවල් විශ්වාස කරන්නෝ. නමුත්, පුරාවෘත්තවලට අනුව පෝල් කුමරු රට පාලනය කරද්දී මකුළුවෙක් එයාගේ ජීවිතය බේරුවා. මකුළුවා තමයි අපේ රටට වාසනාව, නිදහස ගෙනැල්ලා දුන්නෙ. ඩිජාරෝ කුමරු කිසිදෙයක් නොකිව්වත් වෙරෝනාවේ මිනිස්සු එයාව විශ්වාස කරනවා. රිදී මකුළුවා නැති වුණ එක ජාතික වාසනයක්. සම්පූර්ණයෙන්ම නොවුණත් ඩිජාරෝ කුමරු වග කියන්න ඕනෑ රිදී මකුළුවා නැති වුණු එක ගැන. එයා නොවටිනා පුද්ගලයෙක් කියලා එයාට දැනෙවි. එතකොට කවුද එයාට ආදරය කරන්නෙ?"

"අපිට ආපහු රිදී මකුළුවා හොයාගන්න බැරි වුණොත් ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා දිනාවි."

"දෙවියනේ..., ඒක හරිම නරකයි. මට උදව් කරන්න ඒක හොයාගන්න. ඒක මගේ අතින් වැටෙන්න ඇති." බොබි දොම්නස් සිතින් යුතුව කීවේය.

මේ අවස්ථාවේදී පිටර් සහ ජුපිටර් බොබිගේ සාක්කු පරීක්ෂා කළේය. ඔවුන් ඔහුගේ කලිසමේ යට වාටිය පවා පිරික්සා බැලූහ. නමුත් ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තු බිඳ වැටුණි.

"බොබි මතක් කරන්න." ජුපිටර් ඔහු උනන්දු කළේය.

"ඒක තිබුණේ ඔයාගේ අතේ. ඊට පස්සේ ඔයාට මොකද වුණේ? ඔයා ඒකට මොකද කළේ?" බොබි නළල රළු ගන්වමින් කල්පනා කරන්නට විය.

"මම දන්නෙ නැහැ. මට අවසානයට මතක තියෙන්නෙ කවුරු හරි හයියෙන් දොරට ගැහුව එකයි, රුඩ් ජනේලයෙන් ආව එකයි විතරයි. අනිත් කිසිම දෙයක් මතක නැහැ. මම වැටුණට පස්සෙ..."

"අර්ධව ස්මරණ ශක්තිය නැති වීම." ජුපිටර් තම යටි තොල සපා ගත්තේය.

"යම් කෙනෙකුට ඔප්වට පහරක් වැදුණාම, මොනවද වුණේ කියලා අමතක වෙනවා. සමහර වෙලාවට පසුගිය දවස් කිපයේම වෙන්නත් පුළුවන්. සතියක් විතර වෙන්නත් පුළුවන්. පස්සෙ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඒක යථා තත්වයට පත් වෙනවා. මට පෙනෙන විදිහට බොබිට වෙලා තියෙන්නෙ එයාගේ ඔප්ව සඳහුනලයේ වැදුනාම මිනිත්තු ගණනක මතකය නැතිවෙලා තියෙනවා."

"මට හිතාගන්න පුළුවන්, දැන් මට මොකද වුණේ කියලා." බොබි සුසුමක් හෙළීය.

"මට මතකයි, මම රිදී මකුළුවා හංගන්න හොඳ තැනක් හොය හොයා කාමරය වටේම දිව්වා. මම ඇත්තටම බය වුණා. ඒත් මට මතකයි ඒක හංගන්න මට හොඳ තැනක් තිබුණේ නැහැ. මෙට්ටය යට හංගන්න බැලුවා, බිම් පලස යට බැලුවා, ඇඳුම් අල්මාරියේ පිට පැත්තේ හංගන්න බැලුවා. ඒත් මට හිතුණා, ඒ හැමතැනම ඉක්මනට හොයාගන්න පුළුවන් වේවි කියලා."

"ඒක සාමාන්‍යයෙන් සිද්ධවෙන දෙයක්." රුඩ් ඔහු සැනසුවේය.

"මම ඔයාව කාමරයේදී දකිද්දී ඒක ඔයාගේ සාක්කුවේ හිරවෙලා තියෙන්න ඇති. ලණුව අත ඇරිලා සඳහුනලයේ ඔයා වැටුණු වෙලාවේ ඒකත් වැටෙන්න ඇති."

"ඔව්. මම සඳහුනලයට ඉක්මනින් එද්දීත් ඒක මගේ අතේ තිබුණා වගේ මතකයි. සඳහුනලයේ ගරාදි වැට දිගේ එද්දී ඒක මගේ අතින් වැටෙන්න ඇති. ඒක සඳහුනලයේ අද්දර ඇති. නැත්නම් මිදුලට වැටිලා ඇති." බොබි කිවේ කනගාටුවෙනි.

"ඒක මිදුලට වැටුණා නම් අපට හම්බ වෙයි. එහෙම වුණොත් කොච්චර දෙයක්ද... ඒක හම්බ වුණේ නැත්නම්..." රුඩ්, එළිනා දෙය බැලීය.

"ස්ටොරාන් ආදියාදකුමාගේ මිනිස්සු සම්පූර්ණයෙන්ම ඔයාලගෙ කාමරේ පරීක්ෂා කරන්නෙ නැති වෙයි." ඇය ගිය වැනුවාය.

"එයාලා හිතාපි රිදි මකුළුවා තාමත් ඔයාලා ළඟ තියෙනවා කියලා. ඒ නිසා එයාලා මිදුලේ ඒක තියෙනවද කියලා බලන්නෙ නැති වෙයි. හෙට රැ අපි ආපහු එනවා. ඒක ගැනත් අපි බලන්නම්." රුඩ් සහ එළිනා ඔවුන්ගෙන් සමුගත්හ.

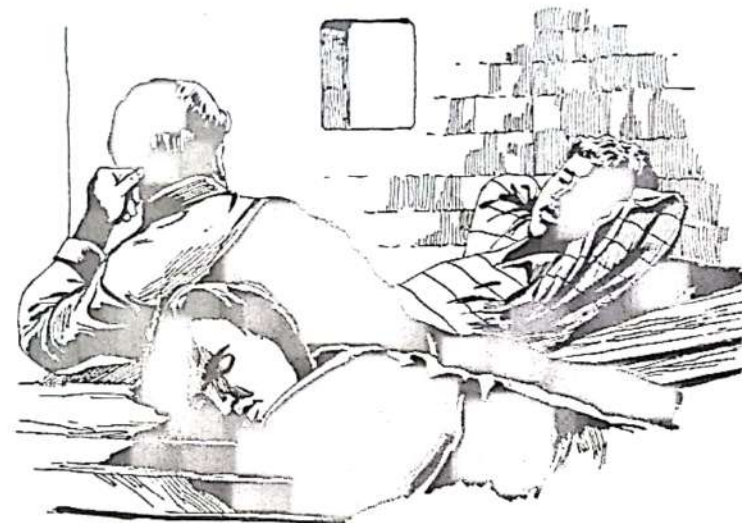
8

පලා යන්නට සැලැස්මක්

රහස් පරීක්ෂකයෝ තිදෙන ඒ දිගු රාත්‍රිය මාලිගාවේ වහලය යටම වූ මුර කුටියක ගෙවා දැමූහ. කිසිවෙකුත් බලකොටුවේ එම කොටස පරීක්ෂා කර බැලුවේ නැත.

එළිනා සහ රුඩ් පිටව ගිය පසු ළමයි තිදෙනා ලී බංකුවල දිග ඇදී නිදන්නට සූදානම් වූහ. සුවපහසු ඇඳත් නොමැති වුවද සවස් කාලයේ සිදු වූ අනපේක්ෂිත සිදුවීම් ද අමතක කර ඔවුහු සුව නින්දකට වැටුණහ.

පසුදා උදයේ හිරු නැගෙන්නට පිටර් අවදි වී ඇඟමැලි කඩා තැබී සිටියේය. ප්‍රසිටර් ඒ වන විටත් අවදිව උදායන ව්‍යායාම කරමින් සිටි අතර බොබි තවමත් සුච නින්දක පසුවිය.

"අද නම් හොඳ දවසක්..."

ගලෙන් නිම කරන ලද මුර කුටියෙහි කුඩා ජනෙල් සිදුරෙහි එබී බලමින් පිටර් කිවේය.

"මට පෙනෙන විදිහට අපට අද දවසම කෑම නැහැ. මේ හැම එකකටම වඩා කෑම වටිනවා."

"මට හිතෙනවා මේ හැමදේකටම රුඬි ලග සැලැස්මක් තියෙනවා කියලා." ප්‍රසිටර් කීය.

"මට බොබිගෙන් දැනගන්න ඕනෑ, එයා රිදී මකුළුවට මොනවද කළේ කියලා. එයා නැගිට්ටට පස්සෙ කියයිනෙ."

ඒ සමගම බොබි ඇසිපිය සලමින් නැගිට හිඳ ගත්තේය.

"අපි කොහෙද මේ ඉන්නෙ?" ඔහු එසේ අසමින් තම හිස පිටුපස අතගා බැලීය.

"ලාන්...! මගෙ ඔප්ව රිදෙනවා. දැන් මට මතකයි."

"ඔයාට දැන් මතකයි...? ඔයා රිදී මකුළුවට මොනවද කළේ?" පිටර් සැනෙකින් ප්‍රශ්න කළේය.

"මට මතකයි, අපි කොහෙද ඉන්නෙ කියලා. ඒ වගේම මට මතකයි මගේ ඔප්ව වැදුණා. මට මතකයි ඔයාලා කියපු දේවල් ඔක්කෝම."

"ඔයා ඒ ගැන කතාගාටු වෙන්න එපා බොබි. අපි බලාගෙන ඉමු ඔයාගෙ මතකය ආපහු එනතුරු. සමහර විට ඒවි. නැත්නම් නැති වේවි." ප්‍රසිටර් ඔහු අස්වසාලීය.

"ඔක්...! ප්‍රසිටර්, කවුද එක්කෙනෙක් එහා පැත්තෙ ඉන්නවා. එයා මේ පැත්ත බලාගෙන ඉන්නෙ." පිටර් නැවතත් ජනෙලයෙන් පිටත බැලීය.

නිදෙනාම ජනෙලය ලගට රොක් වූහ. හිස පහතට නවා ගත් ඉතිසෙත් ඇඟට වඩා විශාල අළු පැහැති ඇඳුමකින් සැරසී සිටි අතර එයට උඩින් පිළිවැස්මක් පැලඳ සිටියේය. ඔහු අත ඉදලක් සහ කුණු බාල්දියක් ද තිබූ අතර ඔහු හොරෙන් වටපිට බැලීය.

ඔහු පඩි පෙළ දිගේ එමින් සිටියේය. ඔහු අත වූ භාණ්ඩ පසෙක නබා මුර කුටියේ දොර වෙත ආවේය.

"එයාට එන්න ඉඩදෙන්න පිටර්. එයා මුරකාරයෙක් නෙවෙයි. එයා පැහැදිලිවම අපි මෙහෙ ඉන්න බව දන්න කෙනෙක්." පිටර් වහා දොර තද කරගෙන සිටි බැවින් ප්‍රසිටර් කීය.

පිටර් දොර හරිත්ම මිනිසා ඇතුළු වී තදින් සැනසුම් සුසුමක් පිට කළේය.

"ටිකක් ඉන්න, මාව විශ්වාස කරන්න. මම ඔයාලගෙ පස්සෙන් ආවා නෙමෙයි." ඔහු එම වචන බර කර කිවේය.

ඔවුහු නැවතත් ජනෙලයෙන් එබී බැලූහ. වෙනත් කිසිවෙකුත් පෙනෙන්නට නොවීය.

"හොඳයි, මම කියන්නම්. මම මාලිගා පිරිසිදු කරන සේවකයෙක්. මගේ ලග පණිවිඩයක් තියෙනවා රුඬිගෙන්. එයා කිව්වා බොබි කියලා එක්කෙනෙකුට මතකය ආවද කියලා අහන්න."

"එයාට කියන්න නැහැ කියලා. බොබිට තවම මතකය ඇවිල්ල නැහැ." ප්‍රසිටර් පිළිතුරු දුන්නේය.

"මම ඒක කියන්නම්. රුඬි කිව්වා ඔයාලට ඉවසන්න කියලා. කළුවර වැටුණාම එයා ඒවි. ඒ එනතුරු මේ කෑම කන්න."

මිනිසා තම විශාල පිළිවැස්ම තුළින් ඔතන ලද සැත්විවිස්, පලතුරු සහ ජලාස්ථික් බෑගයක දැමූ වතුර ද ළමුන් අත තැබීය.

ළමයි ඉතා සතුටින් ආහාර අතට ගත්හ.

"මම දැන් ඉක්මනට ආපහු යන්න ඕනෑ. ඉවසන්න, පෝල් කුමරු ඔයාලා සහ අපේ කුමාරයව ආරක්ෂා කරාවි."

ඔහු හිස සැතින්ම පිටර සැන්ඩ්විච් කැබැල්ලක් ගෙන කෑදීමට ගත්තේය.

"මේ කෑම අපට මුළු දවසටම." කියමින් ජුපිටර් එය බෝසට් වෙත යැවීය.

"වැදගත්ම දේ තමයි වතුර. අපේ වාසනාවට රුඬයි, එළිතදු අපේ යාච්චෝ වුණේ."

"මුඛ... මුඛ... අපේ වාසනාව." බොබි සිනාසුනේය.

"මොකක්ද එයා ඊයේ රැ කිව්වේ ඩිජාරෝ කුමාරයාට සහාය දෙන සංවිධානයක් ගැන. මගේ ඔළුව රිදුණු නිසා මට ඒකට හරියට ඇහුම්කන් දෙන්න බැරි වුණා."

"ඔයා ඒ ගැන දැනටමත් දන්නවා." ජුපිටර් කෑම කමින්ම උත්තර දුන්නේය.

"එයා කිව්වා රුඬගෙයි, එළිතගෙයි තාත්තා ඩිජාරෝ කුමාරයාට තාත්තා රට පාලනය කරන කාලේ අගමැති වෙලා හිටියලු. ඒ විතරක් නෙමෙයි, පෝල් කුමාරයා බේරගන්න උසස් පරම්පරාවකින්ලු එයාලා පැවත එන්නේ. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා රට පාලනය බාර ගන්නට පස්සෙ රුඬගේ තාත්තට බල කළාලු අගමැතිකමෙන් අස් වෙන්න. මේ නිසාම ඔහු ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා සැක කරලා තියෙනවා. එයා සංවිධානයක් පිහිටුවලා තියෙනවා ඩිජාරෝ කුමාරයාට පක්ෂපාත සියලුදෙනාම එකතු කරලා. එයාලා නිතරම ස්ටෙෆාන් ගැන සෙවිල්ලෙන් ඉන්නේ. එයාලගෙ සංවිධානයේ නම තමයි වෘත්තීය ගායකයින්ගේ සංවිධානය."

"සමහරු බලකොටුවේ මුරට ඉන්නවා. සමහරු නිලධාරීන් විදිහට කටයුතු කරනවා. මම හිතන්නේ අර අපට කෑම ගෙනාව, පිරිසිදු කරන සේවකයන් එයින් එක්කෙනෙක් කියලා. ඊයේ එයාලගෙ සංවිධානය දැනගෙන ඉඳලා තියෙනවා අපිට අත් අඩංගුවට ගන්න බව. ඒ බව රුඬගේ තාත්තා දැනගෙන එයාලා ඉක්මනට ක්‍රියාත්මක වුණා. ඒ නිසයි රුඬයි, එළිතයි අපේ උදව්වට ආවේ. රුඬලා පුංචි ළමයි කාලේ එයාගේ තාත්තා ජීවත් වෙලා තියෙන්නේ මේ මාලිගාවේ. ඒ නිසා එයාලා මේ හැම අස්සක් මුල්ලක්ම දන්නවා. හැංගිලා යන්න

පුළුවන් පටු මාර්ග. උමගවල්, කාණු ඒ හැම දෙයක් ගැනම දන්නවා. ඒ නිසා එයාලට ඕනෑ තැනක යන්න එන්න පුළුවන් කාටමත් නොපෙනී. ඔයාට මතකද ඩිජාරෝ අපට කිව්වා මේ මාලිගාව හඳුනාගන්නේ පැරණි බලකොටුවක තට්ටුවක් මත කියලා?"

"ඔක්කෝමත් හරි. අපි තවමත් මාලිගාව මුදුනෙ හිර කරලා. ඇත්තටම ඔයා හිතනවද රුඬයි, එළිතයි රු අපිට එක් කරගෙන යන්න ඒව් කියලා. කාට හරි අපිට අනුමැතිය ඉස්සරවෙලා." පිටර නොඉවසිල්ලෙන් විමසීය.

"එයාලා එහෙම කරයි. එයාලගෙ සැලැස්ම තමයි එයාලගෙ සංවිධානයට උදව් කිරීම. මම හිතනවා අපිට මේකතින් යන්න පුළුවන් වෙයි. අර මම ඔයාට දුන්න හඩ පටය ඒක හරිම වැදගත් සාක්ෂියක්."

"මට හිතෙනවා, මම ජේම්ස් බොන්ඩ් වුණා නම් හොඳයි කියලා. මොකද එයාට නම් ඕනෑ තැනකින් යන්න පුළුවන්. ඒත් මමවත්, ඔයාවත්, ජේම්ස් බොන්ඩ් නෙවෙයිනේ. මේක හරිම විශ්වස්ත. අපිට රුඬගෙ උදව් නැත්නම් යන්න බැහැ." පිටර මැවිසිලි තගන්නට විය.

"අපි අපිට කරන්න පුළුවන් දේ උපරිමයෙන් කරලා තියෙන්නේ. අපිට මෙහෙත් යන්න ඕනෑ නම් ඩිජාරෝගෙන් උදව් ගන්න පුළුවන් වෙයි. ඇයි අපි මේහාව ආවේ? අතින් එක, රුඬයි, එළිතයි මේහාව එනතුරු අපිට කිසිම දෙයක් කරන්න බැහැ. ඒක නෙමෙයි, ඔයාලා දන්නවා ඔය කෑමවලින් භාගයක් දවල්ටත් ඉතුරු කර ගන්න ඕනෑ බව."

පිටර ඉක්මනින් ඉතිරි සැන්ඩ්විච් ආපසු කෑබිය.

"ඒක මතක් කළොට ගොඩක් සතුනයි. මට දවල් කෑම තැනි වුණොත් හරිම අමාරුයි. මුළු දවසම මෙතන ඉන්න වුණොත්..."

ඇත්තෙන්ම ඒ දවස දිගු විය. ඔවුහු වරින් වර ස්තෙල් සිදුරෙන් එබී බැලූහ. අවසානයේ හිරු බැස යන්නට විය. සෙත්ටි ඩොමිනික් පල්ලියේ රන් කොත පසුපසින් රන් පැහැ බෝලයක් මෙන් හිරු ගිලී ගියේය. සැඟවේ කැඳලි කරා එන කුරුල්ලන්ගේ ගී නාදය ඩෙන්සෝ උද්‍යානය දෙසින් ඇසුණි.

අඳුරත් සමග මුළු මාලිගාවම නිහඩ විය. රාත්‍රියේදී අවදිව

සිටින්නේ මුර සෙබළුන් පමණි. මාලිගයේ සිර කුටි අඳුරේ පසු විය. දෙදෙනෙක් නියොල්මනේම ඔවුන් දන්නා මාර්ගයකින් බඩගාගෙන එන්නට වූහ. ඔවුන් දෙදෙනා ඉදිරියට එද්දී හිණි පෙළ ලග සිටි මුර හටයා ඔවුන් නොදුටු සේ අහක බලා ගත්තේය. දැඩි අඳුර සහ රාත්‍රියේ නිසල බව බලකොටුවේ මුදුනට නැගීමට ඔවුනට උපකාරී විය. ඔවුන් දෙකේ නැවතී බලා සිටියේ කිසිවකු විසින් ඔවුන් ලුහුබඳිවී දැයි සැක හැර දැන ගැනීමටය. ඉන්පසු ඔවුහු මුර කුටියට රිංගා ගත්හ. පිටරු ඔවුන් දෙස විමනියෙන් බැලීය. රුඬි අත විදුලි පන්දමක් තිබූ අතර එය ලේන්සුවකින් ආවරණය කර තිබුණේ එළිය අන්තරායදායක බැවිනි.

"අපි ලැස්තිය යන්න. අපේ සැලැස්ම වෙන්තෙ, ඔයාලා බලකොටුවෙන් පිට කරලා ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයට බාර දෙන එක. ආරංචියක් තියෙනවා, ස්ටෙෆාන් ඉක්මනින්ම එයාලගෙ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කරනවා කියලා. අපි හිතනවා ඔහු හෙට ඩිජාරෝ කුමාරයගේ රාජාභිෂේකය අවලංගු කරලා ඔහුගේ පාලන කාලය දින නියමයක් නැතිව දීර්ඝ කරලා ප්‍රකාශයට පත් කරයි කියලා. අවාසනාවකට අපිට පුළුවන්කමක් නැහැ ඔහුව නවත්වන්න. මිනිස්සු මේ සිද්ධිය දැන ගන්නා නම් එයාලා බලකොටුව වටලලා ඩිජාරෝ කුමාරයව බේරා ගනිවි. නමුත්, ඒක ඔවුන්ට කියන්න බැහැ. ඒක ඩිජාරෝ කුමාරයට තර්ජනයක් වෙන්න පුළුවන්. අපි උත්සාහ කළා ඉවත් විදුලියයි, රූපවාහිනී මධ්‍යස්ථානයයි අල්ලා ගන්න. ඒත් අපිට වඩා ස්ටෙෆාන් කපටියෙක්. ඔහු ඒවාට පූර්ණ ආරක්ෂාව යොදවලා. බොබ්... දැන්වත් කියන්න, ඔයාට මතකද රිදී මකුළුවා දැමීමේ කොහෙද කියලා. ඒක මිදුලෙ තිබුණේ නැහැ."

බොබ් හිස සැලීය. ඔහුගේ මතකය නැතිවීම පිළිබඳ ඔහු බිය විය.

"අපි ලග රිදී මකුළුවා හිටියා නම්, අපිට ඩිජාරෝ කුමාරයට උදව්වක් කරන්න තිබුණා නේද?" ජුපිටර් ඇසීය.

"එහෙම කරන්න තිබුණා. රිදී මකුළුවා කියන්නෙ රාජ්‍ය ලාංඡනය. කෙනෙක්ව රජකමට පත් කරද්දි ඒක තියෙන්නම ඕනෑ. ඒක ගොඩක් වටිනවා." එලිනා කීවාය.

"අනිත් අතට අපේ යුතුකමක් වෙනවා රිදී මකුළුවා නොයාගන්න එක. බලකොටුවෙන් පිටවෙලා යන්න ඉස්සරලා මට හිතෙනවා රිදී

මකුළුවා සඳහනලේ ගරාදි වැට දිගේ හරි, අපේ කාමරයේ හරි ඇති කියලා. අපිට තවමත් ඉඩ තියෙනවා ඒක නොයාගන්න." ජුපිටර් යෝජනා කළේය.

"ඒක හුඟක්ම හයානකයි. නමුත් සමහර විට ඒක නොයාගන්න පුළුවන් වෙවි. ඒ කොහොම වුණත් ඔයාලා නොයාගන්න පුළුවන් එකම තැනත් ඔයාලගේ කාමරේ කියන එක අමතක කරන්න එපා, තේරුණාද? කමක් නැහැ. ඒකත් අපි කරලා බලමු." රුඬි කීවේය.

හදිසි පහරදීමක්

ඔවුහු මුර කුටියෙන් පිටව යාමට පෙර සැලකිලිමත් වූහ. ඔවුහු කෑම භාගයෙන් ආ කඩදාසි, වතුර රැගෙන ආ ඉටි මලු ආදී සියල්ලම එකතු කර ගත්හ. ඔවුන් කිසිදු සාක්ෂියක් එහි ඉතිරි කළේ නැත. ඉන්පසු රාත්‍රිය මැදක් ගතවන තෙක් බලා සිටියහ.

"අපි ඇති කරමි බලාගෙන හිටියා. දැන් අපි යන්න ඕනෑ. මගේ ළඟ වැඩිපුර විදුලි පන්දම් දෙකක් තියෙනවා. පොඩි ඒවා. මම එකක් පුපිරුව දෙනවා. අනිත් එක පිටුව දෙනවා. අවශ්‍ය වෙලාවට විතරක් මේවා පාවිච්චි කරන්න. මම ඉස්සරලා යන්නම්. එළිනා ඔයාලා පිටපස්සෙන් එයි. දැන් අපි යමු."

ඔවුහු හිඬ පෙළ දිගේ එකට ගමන් කරන්නට වූහ. ඔවුහු නිකරම් පිටත ගබඩාවලට ඇහුම්කන් දුන්හ. අහස කළු වලාවන්ගෙන් පිරී ගොස් ලොකු වැහි බිඳ ඇද වැටෙන්නට විය. ඔවුහු කිසිදු ගබඩයකින් තොරව ගමන් කරන්නට වූහ. රූඩ්ගේ විදුලි පන්දමේ එළිය කණ්ණාමැදිව එළියක් මෙන් වරින් වර පත්තු විය. බොහෝ පඩි පෙළවල් පසු කිරීමෙන් පසු ඔවුහු වෙනත් කොට්ඨාසයකට පැමිණියහ. ඔවුහු කාමරයක් ළඟට වත් එහි දොර ඇවිසියා.

"අපි මෙහෙ වූකන් ඉඳලා යමු." රූඩ් කීවේය.

"ඇතම යන්න තවත් ලේසි වේවි. මේ කොටසේ යන්න ලේසියි. අපි ආව හරිය තමයි හයානක. මම හිතන්නෙ නැහැ එයාලා තවත් අපි ගැන හොයනවා කියලා. ඉස්සරලම අපි විදි මකුළුවා හොයාගන්න ඕනෑ. ඒක හම්බ වුණත් නැතත් අපි යට තියෙන කාමරවලට බහින්න

ඕනෑ. ඒවායින් තමා අපට පොළොව යට තියෙන හිර ගෙවල්වලට යන්න වෙන්නෙ. ඒවායෙන් පිටවන කුණු කානුව දිගේ තමයි අපිට යන්න වෙන්නෙ. එළිනයි, මමයි දැනටමත් මේ ගමන යන හැටි සැලසුම් කරලා ඉවරයි. ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයට ඕයාලා බාර දුන්නාම ඔයාලා ආරක්ෂා සහිතයි. ඉන්පස්සේ අපේ සංවිධානය නගරය පුරාම පෝස්ටර් අලවනවා. 'ඩිජිටාල් කුමරුට අනතුරුදායකයි. ස්වෛරාත් රජකම බලෙන් පැහැර ගන්න හදනවා' කියලා. ඊට පස්සෙ... මොනවා වේවිද කියන්න අපි දන්නෙ නැහැ. අපිට බලාපොරොත්තුවක් තියාගන්න පුළුවන්."

"දැන් අපි ජනේලයෙන් ගිහිල්ලා සඳුලුතලයට බහින්න ඕනෑ. මගේ ඉණ වටේ ලණුවක් තියෙනවා. එළිනා ළඟත් එකක් තියෙනවා. එයාගේ එක අපි හදිස්සියකට පාවිච්චි කරන්න තියා ගමු."

රූඩ් ලණුව තදින් බැඳ තබා ජනේලයෙන් බැස සඳුලුතලයට පිවිසුණේය. පිටර සහ පුපිරි පිටර ඔහු අනුගමනය කළේය.

බොබ සහ එළිනා ජනේලයෙන් එබී බැලූහ. ඔවුන් විදුලි පන්දම් සොලවමින් විදි මකුළුවා සොයන්නට වෙහෙසෙහු පෙනෙයි. මද වේලාවකින් ආලෝකය මැකී ගියේය.

"පල්ලෙහාට එන්න." රූඩ් මිමිණුවේය.

අඳුරේ සියලුදෙනාම එකට එකතු වූහ.

"ඇත්තටම ඒක ගහට වැටෙන්න ඇති. මට තම වෙන හිතන්න විදිහක් නැහැ. මට තම හිතෙන්නෙ කාමරයෙන් සඳුලුතලයට එද්දී හදිසියට විසි කරන්න ඇති."

ඔවුන් සඳුලුතලයේ අයින දිගේ ගොස් වටේ පරීක්ෂා කළහ. තවුත් ඔවුන්ට විදි මකුළුවා හමුවුයේ නැත.

"වැඩක් නැහැ. විදි මකුළුවා සඳුලුතලේ නැහැ."

"අපි දැන් මොකද කරන්නෙ?" පිටර කොඳුළේය.

"කාමරය ඇතුළට යමු. අපි කාමරෙන් බලමු." පුපිරි යෝජනා කළේය.

එක් එක්කෙනා බැගින් කාමරයට ජනේලය තුළින් වෙහෙ ගත්හ.

ඔවුහු හොඳින් ඇහුම්කන් දුන්හ. මුළු බළකොටුවම නිහඬතාවයේ ගිලී තිබුණි. එහි නිහඬ බව බිත්තේ රැහැයින් පමණි.

"අපේ කාමරෙන් රැහැයෙන් ඉන්නවා. ඒක වාසනාවත්ත ලකුණක්." පිටර් මිමිණිය.

"බොබ්, ඔයා කිව්වනේ ඔයා රිදී මකුළුවා අතේ තියාගෙන කාමරය වටේම දිව්වා කියලා. ඉතින් ඒක මේ කොහේ හරි දාන්න ඕනෑ. අපි මුළු කාමරයම පරීක්ෂා කරමු." එලිනා යෝජනා කළාය.

ඔවුහු කාමරයේ හැමතැනම පරීක්ෂා කරන්නට වූහ. බොබ්ට විදුලි පන්දමක් නොවූ බැවින් ඔහු පිටර් සමග එක් විය. ආලෝකය නිසා ඇතැම් දේවල් දිලිසෙයි. බොබ් දිලිසෙන යමක් ඇහිලුවේය. බොබ්ගේ සිත සතුටින් පිරී ගියේය. ඔහුගේ බලාපොරොත්තු කඩ කරමින් ඔහු ඇහිද තිබුණේ සේයාපටයක් ඔතා තිබූ තුනී ඇලුම්නියම් පත්‍රයකි. බොබ් නැමී ඇඳ යට ද බැලුවේය. එහි සිටි කළු පැහැති කුඩා සතෙක් 'ක්‍රික් ක්‍රික්' හඬ නගමින් ඉගිළ ගියේය.

පිටර් ඒ පසුපසට විදුලි පන්දමේ එළිය විහිදුවේය. කාමරයේ මුල්ලක තිබූ මකුළු දැලක උතුරු පසට සිටියේය. රැහැයියා එයින් පැන යාමට උත්සාහ දැරීය. නමුත් උතුරු තව තවත් දැලෙහි පැටලුණේය. ජනේලයේ සිටි මකුළුවෝ දෙදෙනා රැහැයියා දෙස බලා සිටියෝය. එයින් එකෙක් පැමිණ රැහැයියා වටා නූල් ඔතන්නට විය. මොහොතකින් උතුරු අසරණව ඔවුන්ගේ සිරකරුවෙකු බවට පත් විය.

බොබ්ට රැහැයියා නිදහස් කර යැවීමේ සිතක් පහළ විය. නමුත් ඒ අදහස මැඩපවත්වා ගන්නට ඔහුට සිදු විය. රැහැයියා බේරා ගන්නට නම් මකුළු දැල කඩා විනාශ කළ යුතුය. සමහර විට මකුළුවා මරා දමන්නට ද සිදුවේ. ඒත් මකුළුවා වෙරෝනාවේ වාසනාවේ ලාංඡනයයි.

"ඔයා කිව්වා රැහැයියෙක් කාමරයේ ඉන්න එක වාසනාවක් කියලා. ඒත් රැහැයියාට වාසනාවක් නැහැ. අපි බලාපොරොත්තු වෙන දේවල් නෙවෙයි සිද්ධ වෙන්නේ." බොබ් කීවේ කනගාටුවෙනි.

පිටර් නිහඬ විය. බොබ් සහ පිටර් එකතුව ඇඳ යට පරීක්ෂා කර බැලීමෙන් පසු අනෙක් අයට එකතු වූහ.

"මට නම් හිතෙන්නේ ඇත්තටම බොබ් රිදී මකුළුවා හංගලා තියෙන්නේ. ඊයේ රැ මුර සෙබළුන්ට හම්බ වුණෙත් නැති නම්, අපිටත්

ඒක හොයාගන්න බැරි වුණා නම්, ඒකට මොනවා වෙන්න ඇද්ද?" ප්‍රසිටර් මුමුණන්නට විය.

"ඒක හම්බ වෙන්නේ නැහැ." රුඩ් ද පහත් හඬින් කීවේය.

"ස්ටෙෆාන් වියරු වැට්ලා ඉන්නේ. එයාට ඒක හම්බ වුණා නම් හිතාවෙනවා ඇති. සමහර විට බොබ් ඒක හංගන්න ඇති. බොබ්, ඔයාට දැන්වත් මතක් කර ගන්න පුළුවන්ද, ඒක කොහෙද හැංගුවේ කියලා?"

තවමත් බොබ්ට රිදී මකුළුවා ගැන මතකයක් නැත. ඔහු හිස වතා ඒ බව ඇඟවූයේය.

"හොඳයි, අපි තවත් බලමු. ඇඳුම් පෙට්ටිය බලන්න. එලිනා, ඔයා මෙව්ට යටයි, කොට්ට යටයි බලන්න. සමහර විට ඒවායේ යට හංගන්න ඉඩ තියෙනවා. ඊට වඩා හොඳ තැනක් නැහැ මම හිතන්නේ." රුඩ් උනන්දුවෙන් කීවේය.

පිටර් සහ ප්‍රසිටර් ඇඳුම් බෑගය පරීක්ෂා කළ අතර එලිනා මෙව්ට, ඇඳ ඇතිරිලි, කොට්ට ආදියෙහි යට සොයා බැලුවාය. එහි අවසාන ප්‍රතිඵලය ද කිසිවක් නැත.

නැවතත් ඔවුහු කාමරය මැදට එකතු වූහ

"ඒක මෙහෙ නම් නැහැ." රුඩ්ගේ හඬ කුතුහලයෙන් පිරී තිබුණි.

"අපිට බැරි වුණා ඒක හොයා ගන්න. සෙබළුන්ටත් බැරි වුණා. සඳුනලය දිගේ යද්දී ඒක එයා ළග තිබුණදු. බොබ් උඩට නගිද්දී ඒක අත හැරෙන්න ඇති. ඒත් මට තවමත් හිතාගන්න බැරි එහෙමනම් ඇයි ඒක මිදුලට වැටුණේ නැත්තේ?" රුඩ් කුතුහලයෙන් යුතුව මුමුණන්නට විය.

"දැන් අපි මොකද කරන්නේ රුඩ්?" ප්‍රසිටර් ඇසීය.

සුපුරුදු ලෙස වෙනදා සියල්ලක්ම සිදුවන්නේ ප්‍රසිටර්ගේ මූලිකත්වයෙනි. නමුත් අද රුඩ් මූලිකත්වය ගෙන සිටින්නේ පැරණි මාලිගාවේ සියල්ලක්ම හොඳින් දැන සිටින්නේ ඔහු බැවිනි.

"ඔයාලගෙ ආරක්ෂාව වැදගත්. දැන් අපි යමු." රුඩ් යෝජනා කළේය.

සැනෙකින් දොර විවර විය. විදුලි එළි කාමරය ආලෝකවත් කළේය. තද රතු නිල ඇඳුමකින් සැරසුණු රාජකීය මුර හටයෝ දෙදෙනෙක් කාමරයට ඇතුළු වූහ.

“උඹලා කොහෙද නතර වෙලා ඉන්නේ? අපි උඹලට අත් අඩංගුවට ගන්නවා. අපි ඇමෙරිකන් ඔත්තුකාරයෝ අල්ලා ගන්නා.”

එම මොහොත ඉතාම ව්‍යාකූල අවස්ථාවක් විය. රුඩ් චේගයෙන් මුර හටයන් දෙදෙනා වෙතට පැත්තේය.

“එලිනා..., මෙයාලාව ආරක්ෂා කර ගන්න.... මාව දාලා යන්න...” රුඩ් කෑ ගැසුවේය.

“එන්න.... ඉක්මන් කරන්න.... ජනේලයෙන් පනින්න. මගේ පස්සෙන් එන්න...” එලිනා අණ කරන ස්වරයකින් කෑ ගැව්වාය.

බොබ් ජනේලය දෙසට යන්නට හැරුණේය. ඒ සමගම රුඩ් පළමුවෙන් ආ මිනිසා සමග පොර බදන්නට විය. ඔහුගේ කකුල් අල්ලා ගන්නට වෙර දැරීය. අනෙක් මුර හටයා ජුපිටර්ගේ බෙල්ලෙන් අල්ලා ගත්තේය. දෙගොල්ලන්ම පොර බදන්නට ගොස් එක ගොඩේ ඇද වැටුණි. බොබ් සිටියේ ඔවුනට මැදි වී නිසා බර සිරුරක් ඔහුගේ ඇගේ හැපෙන්න බොබ් බිම ඇද වැටුණේය. ඔහුගේ හිස නැවත වතාවක් බිම වැදුණි. බිම පලයේ වැදුණු නිසා පහර එතරම් ප්‍රබල වූයේ නැත. දෙවන වර ද බොබ්ගේ දෑස් නිලංකාරව ගියේය.

මහලු ඇත්වත්

බොබ් දෑස් වසා වැතිර සිටියේ ජුපිටර් සහ රුඩ් කතා කරන දේවල්වලට ඇහුම්කන් දෙමිනි.

“අපිත් හරියට අර රැහැයියා මකුළු දැලට අහු වුණා වගේ අහු වුණේ. මම කොහෙත්ම හිතුවෙ නැහැ මුරහටයෝ දොරෙන් එහා පැත්තෙ ඉන්නවා කියලා.” ජුපිටර් දෙමිනස් සිතින් කීවේය.

“මමත් හිතුවෙ නැහැ එහෙම. මම හිතුවා කාමරය හිස් නිසා ඔවුන් ඒක අමතක කරලා ඇති කියලා. කමක් නැහැ, අඩු තරමේ එලිනයි, පිටරුයි දෙන්නවත් පැන ගත්ත නේ.” රුඩ්ගේ සිතේ ද වූයේ කනස්සල්ලකි.

“එයාලා මොනවා කරයිද?” ජුපිටර් ප්‍රශ්න කළේය.

“මම දන්නෙ නැහැ. මගේ තාත්තට හරි, අපිට පක්ෂ වෙන කාට හරි, කිව්වම අපිව බේරගන්න එක සැක සහිතයි. මොකද එයාට හැංගෙන්න වෙලා තියෙන්නෙ ස්ටෙෆාන් එයාගෙන් පලිගන්න නිසා.”

“අපිත් හරියට ඩිජාරෝගෙ සුප් එකේ තියෙන කරපිංචා කෝළු වගේ.” ජුපිටර් මුමුණුන්නට විය.

“අපි මෙතේ ආවෙ ඩිජාරෝ කුමරුට උදව් කරන්න. ඒත් දැන් අපි එහෙම පිටින්ම අමතයෝ.”

“අමතයෝ...? මට ඒ වචනය තේරුම් ගන්න බැහැ.”

“දුර්වලයෝ.” ජුපිටර් කීවේය.

“අපි බලමු මොකද වෙන්නෙ කියලා. බොබි නැගිටිනවා වගේ එයාගෙ ඔළුව දෙපාරක්ම වැදුණ තේ.”

බොබි දෙනෙත් හැරියේය. ඔහු සන රෙද්දක වැතිරී සිටියේය. ඔහු ඇසිපිය ගසා අවට පිරික්සා බැලුවේය. ඔහු වටේ ගල් බිත්ති සහිත කාමරයකි. එහි වහලය ද ගලින් නිම කර තිබුණි. සවිමත් දොරෙහි සිදුරක් පමණක් ඉතිරිව තිබුණි. ජුපිටර් සහ රූඩ් ඔහු වෙත නැමුරු වී සිටියේය. බොබි හිඳ ගත්තේය. ඔහුගේ හිස කැරකෙන්නට විය.

“ඊළඟ සැරේ මම වෙරෝනාවට එද්දී පාපන්දු ගහද්දි ආන තොප්පියක් හේනවා.” බොබි කිවේ සිනාසෙන්නට උත්සාහ දරමිනි.

“හේ...! දැන් ඔයාට හොඳයි.” රූඩ් සතුටට පත් විය.

“බොබි, ඔයාට මතකද?” ජුපිටර් ඉක්මනින් ඇසීය.

“හොඳට හිතන්න.”

“ඇත්තෙන්ම මට මතකයි. අපි කාමරේ ඉදිද්දි මුර සෙබළු දෙන්නෙක් කාමරේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවා. ඔයයි, රූඩ් එයාලා එක්ක පොර බැදුවා. මගේ ඇගේ හැපුණු වේගයට මම බිම වැටුණා. මගේ ඔළුව ආයෙත් සැරයක් බිම වැදුණා. මට ඒ ඔක්කෝම මතකයි. මම හිතන්නෙ දැන් අපි ඉන්නෙ හිර මැදිරියක් වගේ තැනක.”

“මම ඒක නෙවෙයි ඇහුවේ. මම ඇහුවේ ඔයා රිදී මකුළුව මොකද කළේ කියලා මතකද? මෙකයි, සමහර වෙලාවට ඔළුව එක පාරක් වැදුනම අර්ධව ස්මරණ ශක්තිය නියෙනවා. සමහර විට ආයෙ පාරක් වැදුනම මුළු ස්මරණ ශක්තියම එන්න පුළුවන්.”

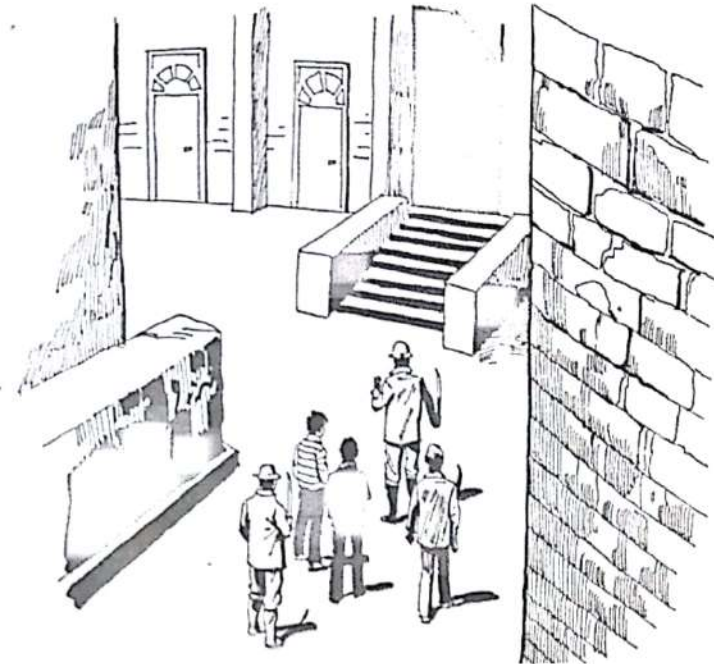
“නැහැ, තවමත් එතැන හිස්තැනක් තියෙනවා.” බොබි කට ඇඳ කළේය.

“සමහර විට ඒක අවාසියක් වෙන්නෙ නැති වෙයි. ස්වෙතාත් බල කරන එකක් නැහැ ඔයාට ඒ ගැන කියන්න කියලා.”

එසැනින්ම දොරේ අගුල කරකවනු පෙනුණි. බර්නි යකඩ දොර පැද්දී ඇතුළට ආවේය. රාජකීය මුර හටයෝ දෙදෙනෙක් ඔවුන් ඉදිරියේ වූහ. ඔවුන්ගේ එක් අතක විදුලි ලාම්පුවකුත්, අනෙක් අතේ කඩුව බැගිනුත් තිබුණි.

“එන්න...” එක් අයෙක් ගුලුළේය.

“ප්‍රශ්න කරන කාමරයේ ස්වෙතාත් ආදිපාදතුමා බලා ඉන්නවා. අපිත් එක්ක එන්න. හැබැයි සෙල්ලම් ආත්ත ලැස්ති වෙන්න එපා. ඊට පස්සේ වැඩේ නරක් කරගන්නත් එපා.” ඔහු කඩුව වනමින් නරථනය කළේය.

ළමෝ හෙමින් සැරේ ඇවිද යන්නට වූහ. එක් සොල්දාදුවෙක් ඔවුන්ගේ ඉදිරිපසින් ද අනෙකා පසුපසින් ද ගමන් කළහ. ඔවුහු බර අඩි තබමින් කොරිඩෝර් දිගේ ගමන් ගත්හ. ඔවුහු තවත් වසා ඇති දොරවල් සහිත කාමර පසු කරමින් ගිණි පෙළ මුදුනටම නැගුණහ. එතැන මුරකරුවන් දෙදෙනෙක් සිරුවෙන් සිටියහ.

මුරහටයන් දෙදෙනා ළමයි දොරකඩෙන් ලොකු කාමරයකට තල්ලු කරනු ලැබූහ. බොබි අමාරුවෙන් මෙන් හුස්ම ගත් අතර ජුපිටර් පවා පුදුමැලි වී ගියේය. ඔවුන් දුටු දර්ශනය හයානක විත්‍රපටයක මෙනි. අවුරුදු සිය ගණනකට පෙර සිට වඩ හිංසා පමුණුවන කාමරය එය විය.

එක් පැත්තක දඬු කඳකි. එහි වරදකරු හිර කර ඇටකටු ලබා විශාල බර පවතිනු ලැබේ. මඳක් එහායින් තවත් උපකරණයකි. විශාල රෝදයක වරදකරු තද කර තබා කකුල් සහ අත් මිටිවලින් පොඩි කරනු ලබයි. එහි තවත් විවිධ උපකරණ තිබුණි. විශාල ලී කොට තිබුණත් එය සුදානම් කර නොතිබුණු නිසා එම උපකරණය කුමක්දැයි නිශ්චය කිරීමට සිටුනට නොහැකි විය. කාමරය මැද වූයේ යකඩයෙන් නිම කළ උස ගැහැනු රුවකි. එහි හැඩය ගොඵබෙලි කටුවක හැඩය ගනියි. එහි ඉදිරිපස අසව් අල්ලා ඇති නිසා විවෘත කිරීමට හැකිය. එහි ඇතුළත යකඩ කුරු සවිකර ඇති අතර යම් අයකු යකඩ ගැහැනියගේ ඇතුළට ඇමූ පසු යකඩ කුරු සෘජුව සිට පහර දෙයි.

“ප්‍රශ්න කරන කාමරේ.” රුඬි පැටලිලි හඬින් මිමිනුවේය.

“මම අහලා තියෙනවා, ඉස්සර කාලෙක කළු පේන් කියලා දුෂ්ට පාලකයෙක් ඉඳලා තියෙනවා. මම දන්න විදිහට නම් මේක එයා පාවිච්චි කළාට පස්සෙ කවුරුත්ම පාවිච්චි කරලා නැහැ. මම හිතනවා ස්ටෙෆාන් අපිට මෙහාට ගෙනෙන්න ඇත්තෙ බය කරන්න. ඔහු අපිට වඩ නිසා කරන එකක් නැහැ.” රුඬි කොඳුරන්නට විය.

සමහර විට රුඬි නිවැරදි වන්නට ද පුළුවන. නමුත් දඬු කඳ, රෝදයක් වැනි උපකරණය, යකඩ ගැහැනිය සහ තවත් භයානක උපකරණ දැකීමෙන් බොබිගේ මෙන් ප්‍රපිටර්ගේ ද සිතට ඇතුළත් විය මුසු පිළිතුලකි.

“නිශ්ශබ්ද වෙනවා.... ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා එනවා....” මුරහටියා රුඬිට ගෙරෙව්වේය.

කාමරයේ දෙපස සිටි මුර හටියෝ දෙදෙනා සිරුවෙන් සිටියෝය. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා කාමරයට ඇතුළු විය. ඒ පසුපසින්ම රෝජාස් ආදිපාදවරයා ද පැමිණුනි. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාගේ මුහුණ අඳුරු පෙනුමක් ගත්තේය.

“දැන් මී පැටව් ටික උගුලට අහුවෙලා ඉවරයි. දැන් හොඳම වෙලාව තොරතුරු සපයන්න. මට දැනගන්න වුවමනා දේ උඹලා මට කියන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් වැඩ වරදියි.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ළමුන් දෙස මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවේය.

මුර සෙබළු මුල්ලක තිබුණු පුටුවක් දුටු පිය දමමින් ගෙන

ආවේය. ඔහු ඉදිරියේ වූ ලී බංකුවේ ළමයි තිදෙනා හිඳ ගත්හ. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා පුටුවේ වාඩි වී පුටු ඇන්දට ඇඟිලිවලින් තවටු කරන්නට විය.

“ආන්...! තරුණ රැඩොල්ප්, උඹත් මෙහේ. මම උඹේ තාත්තා එක්කවත් උඹේ පවුලෙ අය එක්කවත් කිසිම සම්බන්ධකමක් තියාගන්න කැමති නැහැ. මම ඒ ගැන උඹට කියන්නෙ නැහැ.”

ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා රුඬිට එසේ කියද්දී රුඬි තොල් තද කරගෙන බලා සිටියා මිස කිසිවක් කියන්නට ගියේ නැත.

“ආන්...! දැන් උඹලා, මගෙ තරුණ ඇමෙරිකන්කාරයෝ, හරි... මට උඹලා ඉන්නවා. අඩුම තරමේ උඹලා දෙන්නෙක්වත් ඉන්නවා. මම උඹලගෙන් අහන්න යන්නෙ නැහැ ඇයි උඹලා මෙහෙ ආවෙ කියලා. උඹලගෙ කැමරා සහ ඊට පිටුපස්සෙ තිබුණු අනෙක් උපකරණවලින් අපි හැමදෙයක්ම තේරුම් ගත්තා. ඒකෙන් උඹලා ඔප්පු කළා උඹලා ඇමෙරිකානු රජයේ ඔත්තුකාරයෝ කියලා. උඹලා මෙහාට ආවේ වෙරෝනාවට විරුද්ධව කුමන්ත්‍රණයකට. ඒත් උඹලා ජවත් වැඩියා ලොකු වැරද්දක් කරලා තියෙනවා. උඹලා වෙරෝනාවේ ඊදි මකුවා හොරකම් කරලා.”

ඔහු ඉදිරියට නැමුණේය. ඔහුගේ මුහුණ අඳුරු වී තිබුණි.

“මට කියන්න, ඒක කොහේද?” ඔහු ඇසීය.

“මට ඕනා බොහොම ලේසියි ඒක උඹලගෙන් දැනගන්න. මම හිතනවා උඹලා තරුණ කොල්ලෝ. ඒ වගේම මෝඩයි. හ්ම්...! දැන් කතා කරපල්ලා...!”

“අපි ඒක හොරකම් කළේ නැහැ. කවුරු හරි ඒක හොරකම් කරලා අපේ කාමරයේ හංගලා.” ප්‍රපිටර් නිර්භයව පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඒ කියන්නේ, උඹ පිළිගන්නවා ඒක උඹලා ළඟ තියෙනවා කියලා. ඒක අපරාධයක්. නමුත් මම සාධාරණ මිනිසෙක්. මම කතාහවු වෙනවා උඹලගෙ කොළකමයි, මෝඩකමයි ගැන. දැන් මට කියන්න ඒක කොහේද තියෙන්නෙ? මට ඒක ආපහු ඕනෑ. මම උඹලට සමාව දෙන්නම්.”

බොබි බලා සිටියේ ප්‍රපිටර් කතා කරන තුරුය. ප්‍රපිටර් මඳක්

නැති ගත්තේය. නමුත් ඔහු සිතුවේ සත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීම වැදගත් නොවන බවයි.

“අපි දන්නේ නැහැ ඒක කොහෙද නියෙන්නෙ කියලා. අපි ඒ ගැන කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ.”

“උඹලා මට අකිකරු වෙනවා. ආත්...!” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ඔවුන් බියට පත් කරමින් ගුලුළේය.

“අතින් කෙනාට කතා කරන්න පුළුවන්. උඹවත් මට අනුකම්පා කෙරුවොත්, උඹලට සමාව ලැබෙනවා. මගෙ පුංචි මී පැටියො, කියන්න කොහෙද රිදී මකුළුවා?” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා සන්සුන් හඬින් විමසීය.

“මම දන්නේ නැහැ.” බොබි පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඒත් ඒක උඹ ළඟ තියෙනවා.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා නැවතත් තර්ජනාත්මක හඬින් කෑ ගැසීය.

“උඹ ඒක ගැන හොඳට දන්නවා. ඉතින් උඹ දන්නවා ඒක කොහෙද නියෙන්නෙ කියලා. උඹ ඒක හැංගුවා නේද? නැත්නම් උඹ ඒක කාටහරි දුන්නද? උන්නර දිපත්... නැත්නම් උඹලට වැඩ වරදයි.”

“අපි දන්නේ නැහැ. ඒක කොහාට ගියාද කියලා. ඔබ මුළු රැම අපෙන් ඇහුවත් අපට කියන්න නියෙන්නෙ එකම දෙයයි. ඒ අපි රිදී මකුළුවට මොනවද වුණේ කියන එක දන්නේ නැහැ කියලා විතරයි.” ජුසිටර් සෘජු ලෙසින් කීවේය.

“උඹලා මුරණ්ඩු වෙනවා වගේ.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ඇඟිලිවලින් පුටු ඇන්දට තට්ටු කළේය.

“මට උඹලට සුවපත් කරන්න පුළුවන්. අපිට මේ කාමරේම තියෙනවා උඹලට වඩා නිර්භීත මිනිස්සුන්ව කතා කරවන්න පුළුවන් උපකරණ. උඹලා කැමතිද යකඩ ගැහැනියගෙ ඇතුළට යන්න. ආත්...! එයා උඹලට බොහොම ආදරයෙන් වැලඳ ගනිවි.”

බොබිගේ දෑසෙහි බිය රැඳුණා මෙන්ම ජුසිටර් අපහසුවෙන් කෙළ ගිල්ලේය. ඔවුන් නිහඬ වූ අතර රුධි නිර්භයව කතා කරන්නට විය.

“ඔබ නිර්භීත නැහැ. ඔබ බයගුල්ලෙක්...! ඔබට ශක්තියක් නැහැ අභියෝගවලට මුහුණ දෙන්න. ඔබ උත්සාහ කරන්නේ ඩිජාරෝ කුමරුගෙන් රජකම ලබා ගන්න. ඔබට ඕනෑ වෙරෝනාවේ මිනිස්සු ඔබ ධර්මයේ, කාරුණික රජෙක් කියලා කියනවා අහන්න. නමුත් ඔබ කාටහරි වද හිංසා පමුණුවලා තිබුණොත් ඔබත් ඉස්සර හිටපු කළු ජෝන් කුමාරයගෙ තත්ත්වයට පත් වෙයි. මතකද මිනිස්සු ඔහුට විරුද්ධව නැගී සිටියා. එයාගේ ශරීරය කොටස්වලට ඉරලා දැමීමා. එහෙම කළොත් ඔබටත් වෙන්තෙ ඒ ටිකම තමයි.”

“බොහොම නිර්භීත වචන ටික.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා උපහාසාත්මක ලෙස සිනාසුනේය.

“මට ඔය යකඩ ගැහැනියවත්, දඩු කැවුන් ඕනෑ වෙන්තෙ නැහැ වරදකරුවකුගෙන් ඇත්ත දැනගන්න. මගේ ළඟ වෙනත් ක්‍රම තියෙනවා.” ඔහු මුර සෙබළුන්ට අතින් සංඥාවක් කළේය.

“අභිගුණ්ඨික ඇන්ටන්ව එක්ක එන්න.”

“වයසක ඇන්ටන්, එයා....” රුධි පුදුමයෙන් තම සගයන්ට ඇසෙන සේ මිමිකුටුවේය.

“නිශ්ශබ්ද වෙනු.” ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ගිගුරුවේය.

ළමයි ඔවුන්ගේ හිස් මසවා බැලූහ. මහලු මිනිසෙක් මුර සෙබළුන් පිරිවරාගෙන කාමරයට ඇතුළු විය. ඔහු උස සිරුරකින් යුතුව අතර ඔහු වැඩි දුරක් ගමන් කළේ කොන්ද නමා ගෙනය. ඔහුගේ සහායට අතේ සැරයටියක් ද විය. ඔහු ඇඳ සිටියේ දිස්නිමත් සාටකයකි. දෙකෙන් රන් කරාටු යුච්ඡක් වූ අතර ඔහුගේ මුහුණ හිස්කබලේ ගිලී තිබුණි. ඔහුගේ මුහුණ කොතරම් අඳුරු වුවද දැස් දිලිසෙන්නට විය.

ඔහු ගාට ගාට වීන් ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා ළඟ තතර විය.

“ඔන්න වයසක ඇන්ටන් ආවා.” ඔහු කතා කළ ආකාරයෙන් ඔහුගේ යම් විශේෂත්වයක් පෙනෙන්නට තිබුණි.

“මට ඔබේ බලය අවගන්‍යයි.” ස්ටෙෆාන් අණක ස්වරූපයෙන් කීවේය.

“මේ ළමයි යම් දෙයක් දන්නවා. ඒත් ඔවුන් ඒක කියන්නේ නැහැ. මට ඒක දැනගන්න ඕනෑ.”

මහලු අභිගුණ්ඨික මිනිසාගේ මුහුණෙහි සමච්චල් සිනාවක් නැඟුණි.

"මේ වයසක ඇත්ටන් අණ කිරීම් පිළිගන්නෙ නැහැ. සුබ රාත්‍රියක් ස්වෙතාන් ආදිපාදතුමනි." අභිගුණ්ඨික මිනිසා ඔහුට සමු දී යන්නට හැරුණේය.

අභිගුණ්ඨික මිනිසාගේ උඩඟුකම නිසා ස්වෙතාන් ආදිපාදවරයාගේ මුහුණ අඳුරු වී ගියේය. නමුත් ඔහු තම කෝපය පිටට නොහඟවා පාලනය කර ගත්තේය. ඔහු තම මුදල් පසුම්බියෙන් රත්රන් කැබලි කිහිපයක් එළියට ගත්තේය.

"මම ඔබට අණ කළේ නැහැ ඇත්ටන්. මම ඔබේ උදව්වයි බලාපොරොත්තු වුණේ. මම හොඳට ගෙවන්නම්. මේවා රත්රන්."

අභිගුණ්ඨික මිනිසා ආපසු හැරුණි. ඔහු දැන් දිගු කර රත්රන් කැබලි ගෙන ඒවා සාටකය යටට දමා ගත්තේය.

"ඇත්ටන් වැඩ කරන්නේ ලෝබ නැති අයට විතරයි." ඔහු කිවේ ආදිපාදවරයා දෙස සිනාවක් පාමිනි.

"මොකද්ද ඔබට දැනගන්න ඔනෑ කරන්නෙ ආදිපාදතුමනි?"

"මේ කොල්ලො දන්නවා රිදී මකුළුවා කොහේද හංගලා තියෙන්නෙ කියලා. ඒත් උන් කියන්නෙ නෑ ඒක කොහේද තියෙන්නෙ කියලා. ඒත් මට ලේසියෙන්ම ඇත්ත දැනගන්න පුළුවන් මේවගෙ උපකාරයෙන්." ඔහු වඩ හිංසා පමුණුවන උපකරණ දෙසට අත දිගු කර පෙන්වීය.

"ඒත් මට ඔවුන් ගැන දුක හිතුණා. ඔබේ බලය බොහොම ඉහළයි. වේදනාවක් නැහැ. දැන් මෙයාලගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න."

"වයසක ඇත්ටන් ඔබේ අණ පිළිපදිනවා." ඔහු සිනාවක් නැගීය.

ඔහු ළමුන් දෙසට හැරුණි. ළමුන් ඉදිරියේ බිම හිඳගත් ඔහු තම ලෝභව යටින් පොඩි උරයක් ගත්තේය. එහි පොඩි පිත්තල කෝප්පයක් ද කුඩු වර්ගයක් ද තිබුණි. ඔහු කෝප්පයට ඇඟිලි තුඩුවලින් කුඩු වර්ගය දැමීමේය. ඉන්පසු ඔහු සිගරට් දල්වන ලයිටරයක ආධාරයෙන් එම කුඩු රත් කරන්නට විය. ඝන නිල් පැහැති දුමක් එයින් ඉහළට නගින්නට විය.

"පොඩි කොල්ල නේ..... හුස්ම ගනිල්ලා....." ඔහු හීන් හඬින් කිවේ ගිතයක ආකාරයෙනි.

ඔහු එසේ කියන ගමන්ම ළමුන් තිදෙනාගේම මුහුණ වෙත කෝප්පය ගෙන ගියේය.

"හොඳට හුස්ම ගන්න. ඇත්ටන් අණ කරනවා, ඇත්ත සඳහාම දුම උරන්න."

ඔවුන් මුහුණු පසෙකට හරවා දුම් උර වීම තහර කරන්නට උත්සාහ කළ ද එය සාර්ථක වූයේ නැත. දුම ඔවුන්ගේ නාස් පුඩු දිගේ ඉහළට ගියේය. ඔවුන් එය ඉරවීමට අකමැති වුවද එය දැඩි සුවඳකින් යුක්ත වූවකි. නමුත් ඔවුහු ඔහුට අවනත නොවී සිටින්නට උත්සාහ ගත්හ. ඒත් ඔවුනට ජය ගත නොහැකි විය. ඔවුන්ගේ මතසට ප්‍රසන්න බවකුත්, දැසට නිඳීමක ගතියකුත් දැනෙන්නට විය.

"දැන් මා දිහා බලන්න.... මං දිහා බලන්න, පොඩි පැටවු නේ... මගේ ඇස් දිහා බලන්න."

ඔවුනට අවශ්‍ය වූයේ ඔහුට විරෝධය පෑමටය. ඔවුන්ගේ ඇස් ඉබේම හැරවුණි. මහලු ඇත්ටන්ගේ දෑස් දෙස ඔවුහු බැලුවෝය. ඒ දිලිසෙන නිල් දෑස් තුළ වතුර පිරී තිබෙන සෙයක් ඔවුනට පෙනුණි.

"දැන් කතා කරන්න." ඔහුගේ හඬ විධානයක ස්වරූපයක් ගත්තේය.

"රිදී මකුළුවා කොහේද තියෙන්නෙ?"

"මම දන්නෙ නැහැ." රූඩ් පිළිතුරු දුන්නේ නිහඬව සිටීමේ තේරුමක් නොමැති බැවිනි.

බොබ් සහ ජුපිටර්ගේ පිළිතුරු වූයේ ද එයමය.

"ආහ්... ආයෙත් හුස්ම ගන්න. තදින් හුස්ම ගන්න."

ඔහු නැවත වතාවක් දුම් දමන කෝප්පයක් ළමුන් තිදෙනාගේ මුහුණ ඉදිරියෙන් ඇල්ලුවේය. බොබ්ට දැනුණේ අහසේ පාවෙන්නා බඳු සැප පහසු බවකි.

අභිගුණ්ඨික මිනිසා රූඩ්ගේ නළල ඔහුගේ ඇඟිලිවලින් සෙමෙන් තද කළේය. ඇසිපිය නොහෙළන රූඩ්ගේ දෑස් වෙත කිට්ටු විය.

රුඩ්ට් අහක බැලීමට හැකියාවක් නොවීය. ඔහුගේ සිරුරේ පාලනය
දඳුණේ මහලු ඇත්වත් මතය.

“දැන් හිතන්න.” මහලු ඇත්වත් මිමිණුවේය.

“කතා කරන්න එපා. හිතන්න.... රිදී මකුළුවා ගැන හිතන්න,
හිතන්න, ඒක කොහේද තියෙන්නෙ...? ආහ්...”

සෑහෙන වේලාවකට පසු ඔහු රුඩ්ගේ නළල මතින් අත ඉවතට
ගත්තේය. ඒ අයුරින්ම ප්‍රතිවර්ට ද කළේය. ඊළඟට ඔහු බොබි ළඟට
පැමිණියේය. පෙර පරිදීම බොබිගේ නළල මත ඔහුගේ ඇඟිලි
තැබුවේය. ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩුවල පහසු බොබ්ට දැනුණේ විදුලිය
වැදුණු විටක මෙන් හැඟීමකි. ඔහුගේ නිල් දැස්වලින් අනෙකාගේ
සිතිවිලි කියවන්නට හැකිය. බොබි රිදී මකුළුවා ගැන කල්පනා
කරන්නට විය. බොබ්ට එකවරම පෙනුණේ ඔහු ඇත්වත්ගේ අල්ල
මත හිඳගෙන සිටින ආකාරයකි. ඉන්පසු එය අතුරුදහන් විය. ඔහුට
වෙන කිසිම අදහසක් ආවේ නැත. ඔහුට කිසිවක් මතක් කර ගත
නොහැකි විය. ඔහුගේ සිතිවිලි ද පාවී යන්නට විය.

මහලු ඇත්වත්ට ප්‍රහේලිකාවකි. ඔහු බොබි ළඟම ළඟ වුණේය.

ඔහු එකම වචනය මුමුණන්නට විය.

“හිතන්න.... හිතන්න....”

අවසානයේ ඔහු සුසුමක් හෙළමින් ඉවතට හැරුණේය. බොබි
ඇසිපිය සැලිය. ඔහු ඇත්වත්ගේ බන්ධනයෙන් මිදී තිබුණි.

මහලු ඇත්වත් ස්වෙතාන් ආදිපාදවරයාට හිස නමා ආචාර
කළේය.

“පළවෙනි ළමයා රිදී මකුළුවා දැකලවත් නැහැ. මහත ළමයා
ඒක දැකලා තියෙනවා. ඒත් ඒක එයා අල්ලලා නැහැ. එයා දන්නෙ
නැහැ ඒක කොහේද තියෙන්නෙ කියලා. පොඩි එක්කෙනා රිදී මකුළුවා
අතේ තියාගෙන ඉඳලා තියෙනවා....”

“ඔව්, ඔව්... කියාගෙන යන්න...” ආදිපාදවරයා වඩාත් උනන්දු
විය.

“වලාකුළක් ආවා එයාගේ සිතිවිලිවලට. රිදී මකුළුවත් ඒ
වලාකුළේ නොපෙනී ගියා. මට මිට ඉස්සරලා මේ වගේ දෙයක්

හමිබ වෙලා නැහැ. එයා දන්නවා රිදී මකුළුවා කොහොටද හියෙ
කියලා. නමුත් හිතේ එතැන හිස්තැනක් තියෙනවා. ඒ නිසා අමතකයි.
ඔහුට මතකය එනතුරු මට කරන්න දෙයක් නැහැ.”

“තුඵ්..., විතරක්...!” ආදිපාදවරයා කෝපයෙන් රත් විය.

“මට කියන්න...” ආදිපාදවරයාගේ හඬ වෙනස් විය.

“ඇත්වත්, මම ඔයාගේ උත්සාහය අගය කරනවා. උන්ට රිදී
මකුළුවා කොහේද කියලා කියන්න බැරි වුණේ ඔයාගේ වරදක් නිසා
නෙවෙයි. ඒත් ඔයාට එක එක දේවල් ගැන අනාවැකි කියන්න
පුළුවන්නෙ. ඔයාට විශාල බලයක් තියෙනවා. අපි ඔක්කෝමලා ඒක
දන්නවා. මොකක්ද මේ මකුළුවා...? මේ...” ඔහු තම ආශාව මැඩ
පවත්වා ගන්නට උත්සාහ දැරීය.

“මම කිව්වේ, මගේ අදහස තමයි වෙරෝනාවේ රජකම
ලබාගන්න එක. ඒත් මේ මෝඩ කොල්ලො මට ඒකට ඉඩ දුන්නෙ
නැහැ.”

මහලු ඇත්වත්ගේ මුවෙහි කපටි සිතාවක් නැඟුණි.

“දැනගන්න ඕනෑ රිදී මකුළුවා ගැනද? නැත්නම් රිදී ගැනද?
ඒකා මකුළුවෙක් විතරයි. ඔබේ බලාපොරොත්තුවේ විදිහට මට
ඇහෙනවා ජයග්‍රහණයේ සිටිනු හැඩ වෙනවා. දැන් ඔබට සුබ රාත්‍රියක්.
මම වගේ වයසක මිනිස්සුන්ට නින්ද අවශ්‍යයි.” ඔහු ඇතුළතින් සිතා
වී ආදිපාදවරයාගෙන් සමු ගත්තේය.

ස්වෙතාන් ආදිපාදවරයා ඔහුට අත වැනිය.

“මුර හටයෙනි, ඔහු නිවසට ඇරලවන්න.” ආදිපාදවරයා මුර
හටයින්ට නියෝග කළේය.

ඉන්පසු ඔහු රෝජාස් ආදිපාදවරයා වෙත හැරුණි.

“ඔබට ඇහුණද? රිදී මකුළුවා කියන්නේ මකුළුවෙක් විතරයි.
ඒකේ තේරුම අපි රිදී මකුළුවා ගණන් ගන්න ඕනෑ නැහැ. ඒකේ
වැදගත්කමක් නැහැ. ඇත්වත් කිව්වා මම ජයග්‍රහණය කරනවා කියලා.
මම තවත් බලාගෙන ඉන්නෙ නැහැ. මම දන්නවා ඇත්වත් කිව්ව
දෙයක් කවදාවත් වැරදිලා නැහැ. හෙට උදේම ඩිජායෝ කුමරු අත්
අඩංගුවට ගන්නත්, මගේ අනුරාජ පදවිය බාරගන්නත් දැන්වීමක්

ප්‍රකාශයට පත් කරනවා. ඇමෙරිකාව අපේ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගහන්න හදනවා. ඒ නිසා අපි ප්‍රකාශයට පත් කරන්න ඕනෑ එයාලගේ ඔත්තුකාරයෝ වගේම හොරු දෙන්නෙක් අපි අත් අඩංගුවට ගන්නා කියලා. තුන්වැනි දේ තමයි රැඩිකල් පවුලේ ඔක්කෝම එකතු කරලා ඔවුන්ට විරුද්ධව නඩුවක් දමන්න ඕනෑ, රාජ්‍ය ද්‍රෝහී වීමේ වැරද්දට."

"හෙට උදේ ස්ථිරවම මම වෙරෝනාව මගේ බාරයට ගන්නවා. ඉන්පස්සේ අපි තිරණය කරනවා ප්‍රසිද්ධ නඩු විභාගයකදී මේ දඬකාර කොල්ලන්ට මොකද කරන්නෙ කියලා. නැතිනම් රටෙන් පිටුවහල් කරනවා."

"මුර හටයෙනි, මුත් ආපසු සිරකුවියට අරන් යන්න. එහිදී උන්ට භාවනා කරන්න දෙන්න." එසේ කියමින් ඔහු බොබි වෙත නැඹුරු විය.

"පුංචි මි පැටියෝ, ඒ අතරතුරේ උත්සාහ කරලා බලපත් උඹ රිදී මකුළුවට මොනවද කළේ කියලා. ඇත්ටත් අර විදිහට කිව්වත්, මම කැමතියි මම වෙරෝනාවේ රජ වුණාම ඒ රිදී මකුළුවා මගේ කපේ පලඳින්න. ඒ නිසා ඒක මට ආපහු දෙන එක වඩා හොඳයි. දැන් මෙයාලට අරන් යන්න."

12

කානුවේ කුණාටුව

ජුලිටර්, බොබි, රුඩ් පිරිවරා ගත් මුර සෙබළු දෙදෙනා ඔවුන්ගේ පිටුපසින් සහ ඉදිරියෙන් ගමන් කරන්නට වූහ. රුඩ් පා ඔසවා ගල් පඩි පෙළේ තදින් වැදෙන්නට සැලැස්වීය. ඔහුට පිටුපසින් ආ මුරහටියා ඔහුට ළංවී යමක් කොඳුළේය.

"යාළු මියෝ දෙන්නෙක් ඉන්නවා කානුවේ."

රුඩ් හිස සැලිය.

වික වෙලාවකට පසු ගලින් නිම කරන ලද කුඩා අඳුරු පොළොව යට සිර මැදිරියකට ඔවුන් දමා යකඩ දොර වසා දැමීය. එහි දුබල ආලෝකයක් සහිත ඉටිපන්දමක් දැල්වෙමින් තිබුණි. ළමුන් එහි තනි කර දමා මුර සෙබළු දෙදෙනා පිටව ගියහ.

ඔවුහු මිනිත්තු කිහිපයක් නිහඬව සිටියෝය. බොබිට සහ ජුලිටර්ට චතුර වැටෙන ගබඳයක් ඇසුණි.

"බළකොටුවට යටින් තියෙන ඩෙන්සෝ ඇළ මාර්ගයේ කුණාටුවක්. එළියට හයියෙන් වහිනවා ඇති. ඒ චතුර කානුවලට වැටෙනවා. ඩෙන්සෝ ඇළ මාර්ගයේ කුණාටු ඇති වුණේ අවුරුදු සිය ගණනකට ඉස්සර. ඒ කාලේ කානුවලට බට දලා තිබිල තැහැ. සාමාන්‍ය කානුවක් ගැන හිතන්න. ඒවා ගල් උමගවල්. ඒවා පතුලේ වට ප්‍රමාණයේ උස සමහර වෙලාවට මිනිසෙකුටත් වඩා විශාලයි. වියළි කාලගුණයකදී මිනිසුන්ට ඒකේ ඇවිදගෙන සැතපුම් ගණනක්

යන්න පුළුවන්. තෙත් කාලගුණයකදී ඒකේ පුංචි බෝට්ටුවකින් යන්න පුළුවන්. මිනිස්සු කීප දෙනෙක් පමණක් ඒ අනතුරුදායක ගමන යනවා. මටයි, එළිනටයි, නව කීප දෙනෙකුටයි ඒ ගමන යන්න පුළුවන්. චතුර එව්වර ගැඹුර නැහැ. අපිට ඒක යටින් ආරක්ෂාකාරීව යන්න පුළුවන්. ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලය ළඟින් තියෙන මාර්ගයකට ඔහු වෙන්න පුළුවන්. එතකොට ඔයාලා ආරක්ෂා සහිතයි.”

ප්‍රසිට්ට් ඒ කරුණ ගැන සිතා බැලීය.

“අපි ඉන්නෙ හිර කුටියක. අපිට කොහේවත් යන්න බැහැ නෙ.”

“නව ටික වෙලාවකින් මේ හිර කුටියෙන් අපිට එළියට යන්න පුළුවන් වුණොත්...?” රුඩ්ගේ සිත සතුටින් පිරි තිබුණි.

“කවුරු හරි කෙනෙක් ඉන්නවා අපට උදව් කරන්න. එක මුරහටයෙක් මට පණිවිඩයක් දුන්නා ‘යාළු මී පැටව් දෙන්නෙක් කානුවේ ඉන්නවා’ කියලා. ඒකේ තේරුම තමයි අපේ සංවිධානයේ කවුරු හරි අපිට උදවු කරන්න බලාගෙන ඉන්නවා.”

“මට හිතෙන්නෙ ප්‍රසිට්ට්, ඔයා හරි. අපිට මෙහෙත් එළියට යන්න බැහැ ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා අපිට එළියට ආන තුරු.”

“කවුද අර අභිගුණ්ඨික ඇත්ටන්? මට හිතෙන්නෙ එයාට අපේ හිත් කියවන්න පුළුවන්.”

“ඇත්ටන් කියන්නේ අභිගුණ්ඨිකයින්ගේ රජ්ජුරුවෝ. එයා කියනවා එයාට අවුරුදු සියක් වයසයිලු. ඒ වගේම එයා ළග අමුතු බලයක් තියෙනවා අනෙක් අයට තේරුම් ගන්න බැරි. ඇත්තෙන්ම එයාට අපේ සිතිවිලි ගැන අවබෝධයක් තියෙනවා. එයා දන්නවා ටිදි මකුළුවගෙ ඇත්ත. ඒත් මට දුකයි. එයා කිව්වා ස්ටෙෆාන්ගේ ජයග්‍රහණයේ සිත්ත හැඩවෙනවා ඇහෙනවා කියලා. ඒකේ තේරුම ‘ඒ බලාපොරොත්තු ඉටු වෙන්නෙ නැහැ. මගේ තාත්තා හිර කරනවා, මගේ යාළුවෝ, එළිනයි, මමයි, අපි සේරම...’ ඔහු නිහඬ විය.

“අපි කොහොමද ඔයාගෙ හිත හදන්නෙ?” බොබ් ඔහුගේ හැඟීම් තේරුම් ගත්තේය.

“ඒ බලාපොරොත්තුව බිඳ වැටුණොත් ප්‍රසිට්ට්, ඔයා ළග අදහසක් තියෙනවද?”

“මගේ ළග අදහසක් නම් තියෙනවා. මෙතනින් එළියට යන්න නම්, ඉස්සරලම් අපි මුරහටයො ලවා දොර අරවා ගන්න ඕනෑ. ඉන්පස්සෙ අපි එයාලට යටත් කර ගන්න ඕනෑ.”

“යටත් කර ගන්න... ලොකු මිනිස්සු දෙන්නෙක්...?” රුඩ් ප්‍රද්‍රමයෙන් ඇසීය.

“ආයුධ නැතුව අපිට ඒක කරන්න බැහැ.”

“මට දෙයක් මතක් වුණා.” ප්‍රසිට්ට් තළල රළු ගැන්වීය.

“ඇත්තම කියනවා නම් ඒක කතාවක්. අපට ඕනෑ නම් ඒක කරන්න පුළුවන්. ඒක අපට සෙබස්තියන් මහත්තයා දීපු රහස් පරීක්ෂක කතාවක්.”

“ඉතින් මොකද්ද ඔයාගෙ අදහස ප්‍රසිට්ට්?” බොබ් මහත් නොඉවසිල්ලෙන් ඇසීය.

“කතාවෙ අන්තිමට ගැහැනු ළමයෙකුයි, පිරිමි ළමයෙකුයි කාමරයකට දාලා යතුර ආනවා. හරියට මේ අපි වගේ. එයාලා එයාලගෙ ඇඳ ඇතිරිල්ල ඉරලා ලණුවක් හඳනවා. ඉන්පස්සෙ ඒ ලණුවෙ දෙපැත්තටම තොණ්ඩු දෙකක් දමනවා. ඔවුන් කාමරය ඇතුළට ආවාම එයාලා සිරකාරයෝ කර ගන්නවා.”

ප්‍රසිට්ට් ඔවුන් කළ උපක්‍රමය විස්තර කරන්නට විය. රුඩ් එයට ඉතා උනන්දුවෙන් සවන් දුන්නේය.

“ඒක හරි. ඒත් ලණුවක් විදිහට අපි මොකද්ද පාවිච්චි කරන්නෙ?”

“මේ ඇඳේ තියෙන්නෙ ඇඳ ඇතිරිලි. ඒවා ගොඩාත් පරණයි. ඒවගෙ අග හරිය කඩමාලු වෙලා. අපිට පුළුවන් මේවා තිරු විදිහට ඉරන්න. ඒකත් ලණුව ඇඹරුවා වගේ ශක්තිමත් වේවි. අපිට පුළුවන් ඒ තිරු ලණුවක් විදිහට පාවිච්චි කරන්න.”

“අපිට ඒක කරන්න පුළුවන්. එක මුරකාරයෙක් මගෙන් එක්ක හිතවත්. එයා අපිත් එක්ක බොරුවට පොර බදයි. අපි අතින් එක්කෙනාව

අල්ලා ගන්නොත් හරි...." රුඩ් කීවේය.

ඉක්මනින්ම ඔවුහු එම කාර්යය පටන් ගත්හ.

ඔවුහු එම ඇඳ ඇතිරිලි කුඩා තිරුවලට ඉරන්තට වූහ. වායනාවකට මෙන් පුපිරි ප්‍රභ ලග පිහියක් තිබුණි. ඒවා පරණ නිසා ඉරිම ලේසි විය. ඔවුහු ඉතා හෙමින් සිරුවේ ඒවා ඉරන්තට වූයේ එහි ශබ්දය පිටතට ඇසෙන බැවිනි. ඔවුහු එක තිරුවක් අඟල් හතරක් පමණ පළලට ඉරුවෝය. ඇතැම් විට ඒවා ඉරන්තට දත් ද ප්‍රයෝජනයට ගත්හ. ඔවුන් එම කාර්යය ඉතා සෙමින් කළ නිසා මහත් වෙහෙසකාරී බවක් ගෙන දුනි. නමුත් ඔවුන් උත්සාහය අත්හළේ නැත. ඔවුන් ළඟ දැන් තිරු හතරක් තිබේ. ටික වේලාවකට පසු එය අටක් විය.

ඔවුහු නිදෙනා මඳ වේලාවක් ඇඳන්වල වැතිරී සිටියෝය. ඔවුනට දිගු විවේකයක් අවශ්‍ය විය. නමුත් ඉක්මනින්ම නැවතත් වැඩ පටන් ගත්හ. පුපිරි ඉරන ලද රෙදි තිරු දෙකක් ගෙන තදින් එකට ගැට ගැසුවේය. ඔහු එහි කොන් දෙකට ලිස්සා යන ගැට දෙකක් දැමුවේය. ඔහු එය අත්හදා බැලීමට රුඩ්ගේ අත්වලට සහ කකුල්වලට දැමීමේය. රුඩ් එක්වරම කැලඹිල්ලටත්, විස්මයටත් පත් විය.

"දෙයියනේ ඒක හොඳට වැඩ කරනවා." රුඩ් මිමිණුවේය.

"මේ ඇති මුරකාරයන්ට." පුපිරි කීවේය.

"අපි ඉරාපු ඉතිරි රෙදි පටි ටිකක් අරගෙන යමු. ඕනෑ වුණොත් ගන්න පුළුවන් නෙ." රුඩ් යෝජනා කළේය.

ඔවුහු තිරු අටකට වඩා ඉරා එය එකට ගැට ගසා දිගු ලණුවක් සෑදූහ. ඉන්පසු එය රුඩ්ගේ ඉණ වටා ඔතා ගත්තේය.

"දැන් තමයි අමාරුම කොටස." පුපිරි කීවේය.

බොබ් ඇඳෙහි වැතිර හඬන්නට පටන් ගත්තේය. මුලින් හෙමින් පටන් ගත් කෙඳිරි පසුව වැඩි වන්නට විය. රුඩ් ඉක්මනින්ම තොණ්ඩු දෙකක් දොර ළඟින් බිම තැබීය. කවුරුන් හෝ කාමරයට ඇතුළු වූ විට පා තබන්නේ එයටය. සියල්ල සුදානම් කළ පසු බොබ් නැවතත් කෙඳිරි ගාන්නට පටන් ගත්තේය. ඔහු කෙඳිරි ගැමේ වේගය ක්‍රමයෙන්

වැඩි කළේය. ඇත්තෙන්ම එය වේදනාබර කෙඳිරියකි. ටික වේලාවකට පසු මුර සෙබලෙක් දොර ළඟට පැමිණ උඩින් වූ පූර්ව කවුළුව විවර කර, 'නිහඩ වෙයල්ලා. ඔය ශබ්ද නවත්තපල්ලා.' යැයි කීවේය.

රුඩ් දොර ළඟ සිට ගත්තේය. ඒ අතරේ පුපිරි එක් අතකින් ඉටිපන්දම ගෙන බොබ් වෙත නැමී සිටියේය.

"එයාට අමාරුයි. එයාට අල්ලා ගන්න වේලාවේ ඔළුව වැදුණා. දැන් එයාට උණ ගැනිලා. එයාට දොස්තර කෙනෙක් ඕනෑ." රුඩ් කීවේය.

"මේක උපායක්.... උඹලා බොරුවක් කරන්නෙ."

"මම කිව්වෙ එයාට අසනිපයි. ඇවිල්ලා එයාගෙ නළල අල්ලලා බලන්න. ඉන්පස්සෙ එයාට දොස්තර ළඟට එක්ක යන්න. අපි කියන විදිහට කළොත් අපි කියන්නම් රිදී මකුළුවා කොහෙද ඉන්නෙ කියලා. ස්වෙතාන් ආදිපාදතුමාත් සතුටු වේවි."

මුරහටයා කුතුහලයෙන් බලා සිටියේය.

"ඔයා දන්නවද, ආදිපාදතුමා කැමති නැහැ ඇමෙරිකාවේ අයට රිදුවන්න."

"පොඩි එකාව දොස්තර ළඟට ගෙනියන්න ඕනෑලු. එහෙම කළොත් එයාලා ආපහු රිදී මකුළුවා දෙතවුලු. ඒ ළමයෙකු තත්ත්වය බරපතළයිලු. අපි ඉක්මන් කරලා මොනවා හරි කරන්න බලමු." එක මුර සෙබලෙක් කීය.

"වැඩියෙන්ම හොඳයි අපි මේක ඇත්තද කියලා බලන එක." දෙවන මුර සෙබලා යෝජනා කළේය.

"අපි කැමති නැහැ, මේ වේලාවේ ආදිපාදතුමාට කරදර කරන්න. ඔයා ගිහින් බලන්න ඒ ළමයට ඇත්තටම අසනිපද කියලා. එකකල් මම දොර ළඟ ඉන්නම්. එයාලා තාම ළමයි. අපිට බය වෙන්න දෙයක් නැහැ."

ඔහුගේ කතාවේ අර්ථය රුඩ් තේරුම් ගත්තේය.

"හොඳයි, මම ගිහින් බලන්නම්. එයාට උණ ද කියලා. නමුත්

එක බොරුවක් නම් එයාලට කනගාටු වෙන්න වෙයි."

යකඩ දොරටුව විවෘත විය. මුර සෙබලා සිර කුටියට ඇතුළු විය. ඔහු ඇතුළට පා තබන්න ඔහුගේ පා යුග පිළිගන්නට ඔවුන්ගේ තොණ්ඩුව බලා සිටියේය. එක්වරම රුධි තදින් ඇද දිව ලණුව තද වී මුර සෙබලා පොළොව මත ඇද වැටුණි. ඔහුගේ විදුලි ලාම්පුව විසි වී ගියේය. ජුපිටර් අනෙක් තොණ්ඩුව ගෙන හිසට විසි කළේය. රුධි ඔහුගේ එහාට මෙහාට විසි කරන දැත්වලට ද තොණ්ඩුවක් දැමීමේය.

"උදව් කරන්න.... මට උදව් කරන්න.... මේ යක්ෂ කොල්ලෝ මාව අල්ලා ගන්නා...."

එසැනින්ම දෙවන මුර හටයා ද සිර කුටිය තුළට කඩා පැන්නේය. රුධි ඔහු බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේය. එක් තොණ්ඩුවක් ඔහුගේ බෙල්ල වටා යැවුණි. අනෙක් තොණ්ඩුව ඔහුගේ කකුල් දෙක තද කළේය. අනෙක් තොණ්ඩුවලින් දෙදෙනා එකට තබා බැඳ දැමීමේය.

පළමු මුර සෙබලා පයින් ගසන්නටත්, දඟලන්නටත් පටන් ගත්තේය. ඔහු දඟලමින් දෙවන මුරහටයාගේ සිරුර උඩ ඇද වැටුණි. රුධි පහත් වී ඔහුගේ කනට යමක් මිම්මුණුවීය.

"දඟලන්න.... දිගටම දඟලන්න..... නතර කරන්න එපා."

මුරහටයා කිකරු විය. ඔවුන් දෙදෙනා දඟලද්දී ඔවුන්ගේ තොණ්ඩු තව තවත් තද විය. ඔවුන්ට එයින් නිදහස් වීමට නම් නොහැකි විය. ඔවුන් දෙදෙනා මකුළු දැලකට හසු වූ කෘමීන් දෙදෙනෙකු මෙන් තව තවත් දඟලන්නට විය.

රුධිගේ සිත නැවතත් ධෛර්යයෙන් පිරුණි. ඔහු නැවතත් බලාපොරොත්තු ඇති කර ගත්තේය.

"දැන් ඉක්මන් කරමු. අනිත් මුරකාරයෝ කොරිඩෝර්වේ ඉන්න පුළුවන්. අපි පුළුවන් තරම් ඉක්මනට යමු. ජුපිටර්, අර ලාම්පුව අරගෙන මගේ පස්සෙන් එන්න."

රුධි දැනටමත් කොරිඩෝර් දිගේ පහළට බසිමින් සිටියි. ඔවුන් ගමන් කළේ පොළොව යට තිබෙන සිර කුටි වෙතය. බොබි සහ ජුපිටර් ඔහු පසුපසින් ගමන් කළේය. ඔවුන් දුවන්නට වූ බැවින්

ඔවුන්ගේ විදුලි ලාම්පුවෙහි එළිය සැලෙන්නට විය.

ඔවුහු පඩි පෙළක් වෙත ළඟා වූහ. ඔවුහු දිවීම නතර කළේය. රුධි නැමී පොළොව මතුපිට තිබූ ලොකු යකඩ වළල්ලෙන් අදින්නට විය. එය කානුවක විවරයක් ආවරණය කළ මලකඩ කෑ ආවරණයකි.

"මෙක අදින්න ඕනෑ, මලකඩ කාලා. එක විකක්වත් හොල්ලන්න බැහැ." රුධි හති ඇරියේය.

"ඉක්මන් කරන්න. අර මිනිස්සු අපේ පස්සෙන් එන්න පුළුවන්. අපේ අර ලණුව වළල්ලට දාලා අපි ඔක්කෝම එකට අදිමු." ජුපිටර් යෝජනා කළේය.

"ඔව්, ඇත්තමයි...."

රුධි තම ඉණ වටේ බැඳී රෙදිවලින් සෑදූ ලණුව අතට ගත්තේය. ඔහු එය යකඩ වළල්ලට දමා ගැට ගැසීය. තිදෙනාම එකතු වී ලණුවෙන් අදින්නට වූහ. පළමුවෙන්ම ආවරණය විකක්වත් සෙලවීමට නොහැකි විය. ඒ සමගම ඔවුන්ට කෑ ගසන ශබ්දයක් සහ පා ගැටෙන ශබ්දයක් පිටුපසින් ඇසුණි. ඒ සමගම ඔවුන් තැති ගත් සිතින් එය වේගයෙන් ඇද්දෝය. එය ගැලවී ඔවුන් පැත්තකට විසි වූහ. ඇතුළෙන් වතුර ගලන හඬ ඇසුණි.

"මම ඉස්සරලම යන්නම්." රුධි ලණුව ලිහා ගත්තේය.

"අපි ඔක්කෝම එකට ලණුව අල්ලාගෙන යමු. අපිට ආයේ මෙක වහන්න නම් බැහැ."

රුධි පහළට තම කකුල් දැමීමේය. විදුලි ලාම්පුවේ හැඩලය කටින් හපාගෙන අත් දෙකෙන් ලණුව අල්ලාගෙන රුධි වතුරට බැස්සේය. බොබි ඔහු අනුගමනය කළේය. පතුලක් නොපෙනෙන අඳුරු කළුවර දෙස බැලීමෙන් හෝ වතුරේ හඬට සවන් දීමෙන් හෝ බියක් උපදවා ගන්නට ඔහුට වේලාවක් නොතිබුණි.

අවසානයේ ජුපිටර් ඇද වැටුණේ අඩි හයක් පමණ උසකිනි. නමුත් ඔහුට තුවාල වූයේ නැත. එහි වතුර තිබුණේ දණහිස තෙක් පමණි.

“මෙතෙක් එන්න පුළුවන්...”

ඔහු රුධි අල්ලා ගන්නටත් පෙර සමබරතාවය ගිලිහී විසි වී ගොස් වතුරේ ඉන්ද්‍රිය වුණේය. රුධි ඔහුගේ උරහිසෙන් අල්ලා අනාගන්තව ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම නිලෙන්තට තිබුණි.

“හරි සිතලයි...”

“දැන් වැහැපු වතුර. අපි කල් තියා ආවා නම් අපිත් වැස්සට අනු වෙනවා. එන්න, මගේ පස්සෙන්. ඔක්කෝමලා මේ ලණුව අල්ලා ගන්න. මේ වතුර ගත ඉදිරියටයි ගලන්නේ. අපි යන්න ඕනෑ යකඩ පොළු හමිබවෙන තුරු. නැතුව අපිට ගත ඉහළට යන්න බැහැ.”

කෝපයෙන් කෑ ගසන හඬ දෝංකාර දුන් අතර විදුලි පන්දම් එළිය ඔවුන් දෙසට එල්ල වුණි. ඔවුහු පුළු කැරකෙන වතුරේ ඉක්මනින් යන්නට වූහ. කට හඬවල් සහ එළිය ඔවුන් පසුපසින් ආවේය.

ඉක්මනින්ම ඔවුනට විශාල නළයක් හමු වූ අතර ඔවුන් ඒ උඩ සිට ගත්හ. වතුර පහර තදින් වදින නිසා තිදෙනාම ලණුව අල්ලාගෙන සිටියෝය.

“මුර සෙබළු අපේ පස්සෙන් එනවා...” රුධි කෑ ගැසීය.

“එයාලා එන්නේ ස්ටෝරාන්ට බයේ. ඒත් එයාලා දන්නේ නැහැ. මේ කානු ගැන. අපි ටිකක් ඉහළට ගිහිල්ලා මිනිත්තුවක් විවේක ගමු.”

දැන් පෙනෙන විදිහට නම් ජලය ගැඹුරුය. ඔවුන් එය පසු කරමින් දිය ඇල්ලක් මෙන් පෙනෙන තැනකට ආවෝය. ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන්ම තෙමී ගොසිනි.

ඔවුන් අමාරුවෙන් දියේ ඇවිද යන්නට වූහ. සාමාන්‍ය කුඩා ප්‍රමාණයේ දිය ඇල්ලක් තුළින් ඔවුන්ගේ ගමන නිමා වූයේ හතර අතට විහිදී යන උමං මාර්ග මැදි කර තැනූ විශාල කුටියකිනි. රුධි එහි නතර වී විදුලි එළිය වටේට විහිදුවේය. කුටියේ එක් පසෙක යකඩ ඉණිමඟක් ගලට ගොඩවීම සඳහා තබා තිබෙනු දැනුවෝය.

“අපිට මෙතනින් යන්න පුළුවන්. මෙතනින් මාලිගාවට ගොඩාත්ම ළඟයි. මට විශ්වාසයි මිනිත්තු කීපයකට ඉස්සරවෙලා කවුරු හරි මුර සෙබළු ආව නම් අපිව අල්ලා ගන්න තිබුණා. එයාලා

කොව්වර ඉක්මන් කළත් එයාලට ඒ කානුව දිගේ එන්න බැහැ. ඔයාලට මාව විශ්වාසද?”

ඔවුහු කුටියේ වැඩි මදක් ගිමන් නිවන්නට වූහ.

“දෙවියනේ, හරි පුදුමයි.... අපි ඒක කළා. කොහොම වුණත් අපි ගොඩක් දුර ඇවිල්ලා. අපි කොහේද දැන් මේ ඉන්නේ?” බොබි සතුටෙන් ඇසීය.

අලුරේ දිගු ගමනක්

“නැගිටිමු. අපි දැන් මේ ඉණිමග දිගේ යමු. මම ඉස්සරලා යන්නම්.”

රුඳි අමාරුවෙන් ලිස්සන යකඩ ඉණිමග දිගේ නගින්නට විය. බොබි සහ ජුසිටර් ඔහු අනුගමනය කළෝය. ඔවුහු විදුලි ලාම්පු නිවා දමා කච්චරේම නගින්නට වූහ. රුඳි මුදුනට ළඟා වූ පසු අත් දෙකෙන්ම උඩ ඇති යකඩ ආවරණය තල්ලු කළේය. හෙමින් එය විවර වුණි. විවරය තුළින් හිස දමා ඔහු හොඳින් වටහිට බැලීය. ඔහු බලාපොරොත්තු කඩ වූ හඬින් කෑ ගැසීය. ඉන්පසු යකඩ ආවරණය නැවතත් වසා දැමීය.

“මුර සංචාරේ ආපු සෙබර් වගයක් දකුණු පැත්තෙ ඉන්නවා. ටිකක් ඉමු.” රුඳි මිමිණුවේය.

“ටික වේලාවකින් අපි ආයේ උඩට නගිමු.”

“අපිට මෙහෙම හැංගිලා ඉන්න පුළුවන්නෙ.”

“එයාලට යන්න කියලා යාවිඤා කරමු.” රුඳි සුසුමක් පිට කළේය.

චතුර දිගේ එළියක් දිව යනු පෙනිණ. එයැනින් ඔවුන් එදෙස එබී බැලූහ.

අතින් පදින පොඩි බෝට්ටුවක මිනිසෙක් හබල් ගාමින් සිටි අතර ගැහැනු ළමයෙක් එහි හිඳගෙන සිටියාය.

“රුඳි... රුඳි.... ඔයා කොහෙද....?” ඇය කතා කළාය.

“එලිනා.... අපි උඩ. ඔහොම ඉන්න. අපි එනවා....” රුඳි සතුටෙන් කෑ ගැසීය.

බෝට්ටුව නතර වුණි. ඔවුන්ගේ විදුලි පන්දමේ එළියෙන් ළමුන් තිදෙනෙක් අමාරුවෙන් යකඩ ඉණිමග දිගේ පහළට බසිනු පෙනුණි.

“පෝල් කුමරුට ස්තූති කරන්න....” එලිනා සතුටෙන් කීවාය.

“අපි ඔයාලට හොයා ගන්නා.... ඔයාලා එයාලගෙන් බේරුණා.”

ළමෝ බෝට්ටුවට ගොඩ වූහ. බෝට්ටුවේ සිටි මිනිසා ආපසු බෝට්ටුව හැරවීය.

"අපිට මුර සෙබලෙක් පණිවිඩයක් දුන්නා 'යාළු මියෝ කානුවේ නන්නවා' කියලා." රුඩ් එලිනාට කීවේය.

"අපි පැය ගණනක් බලාගෙන හිටියා. අපි බයේ හිටියේ ඔයාලට එයාලගෙන් බේරිලා එන්න බැරි වෙයි කියලා. රුඩ්, මට ගොඩාක් සතුටයි ආයෙත් ඔයාලා දැකපු එක." එලිනා සතුටු වූවාය.

"අපිටත් සතුටයි ඔයාලා දැකපු එක." රුඩ් සිනාසුනේය.

"මේ මගේ ඥාති සොහොයුරෙක්, ඩිමිත්‍රි." රුඩ් තම සගයන්ට ඔරු පදින මිනිසා හඳුන්වා දුන්නේය.

"මොනවද පිට පැත්තේ තොරතුරු?" රුඩ් තම සොහොයුරියගෙන් විචාළේය.

"ඒවා දැන් කතා කර කර ඉන්න වෙලාවක් නැහැ. අපිට පුළුවන්ද මිනිත්තුවක් තතර වෙන්න. උඩ බලන්න."

"එයාලා කානුවේ ආවරණය ගලවලා..." ඩිමිත්‍රි කෑ ගැසීය.

"එයාලා අපි එනතුරු බලාගෙන ඉන්නවා. අපි ඒක තල්ලු කරමු."

ඩිමිත්‍රි හබල ආධාරයෙන් කානුවේ ආවරණය තදින් තල්ලු කළේය. ඔවුහු ඉහළ බලදී මුර සෙබළු කානුව දිගේ පහළට බසිමින් සිටියෝය. ඔවුන්ගෙන් එක් අයෙක් කෑ ගසමින් බෝට්ටුව තුළට පනින්නට උත්සාහ කළේය. බෝට්ටුව වේගයෙන් ඉවතට ගත් ඩිමිත්‍රි, එයට කඩා පනින්නට උත්සාහ දැරූ මුර සෙබලාගෙන් බේරා ගත්තේය. නැවතත් ඔවුහු අඳුරු උමගකට ඇතුළු වූහ.

"එයාලා පයින් ඒව්, අපිව අල්ලන්න. ඒ නිසා පරක්කු වෙව්."

"මෙතන මංසන්ධියක්. මම මේ මාර්ගය වෙනස් කරනවා." ඩිමිත්‍රි කීවේය.

ඔවුන් ඊළඟට පැමිණියේ විශාල කුටියකටය. විශාල නළ තුනකින් එකැනින් වතුර පිට කළේය. ඩිමිත්‍රි වම් පස උමග දිගේ බෝට්ටුව පදවන්නට විය.

"ඔයාලා ඊයේ උද්‍යානයේදී දැක්ක සංගීත කණ්ඩායමේ ඩිමිත්‍රිත්"

හිටියා. එයා මටයි, එලිනාටයි වඩා මේ කානු ගැන දන්නවා." රුඩ් තම සගයන්ට කීවේය.

"පිටර් කොහේද?" ජුපිටර් එලිනාගෙන් විමසීය.

"අපි එනතුරු බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ඇරත් එයා එහේ ඉන්න එක හොඳයි. මොකද මට ඕනෑ එයාව ආරක්ෂා කරන්න. එයත් ඔයාලට හම්බවෙන තුරු ඔයාලා බේරාගන්න එක ගැන බලාපොරොත්තු අත් ඇරලා නැහැ."

"අපි මේ කොහෙද ඉන්නෙ ඩිමිත්‍රි? මට බය අපට වැරදුණාද කියලා." රුඩ් කුතුහලයෙන් විමසීය.

"අපි මේ අපේ රහස් තැනට යන්නෙ, රවුම් පාරකින්. තව මිනිත්තුව පහකින් අපි එතන ඉඳිව්."

ඔවුහු නැවතත් විශාල කුටියකට ඇතුළු වූහ. එතැනදී කානු කිහිපයක් එකට එකතු වේ. එම කානුව විශාල එකක් විය. එතැන ඔවුනට සිටගෙන සිටින්නට පවා හැකිය. හදිසියේම එළියක් ඔවුන් වෙත එල්ල විය.

"කවුරු හරි උඩ ඉන්නවා." බොබ් මිම්ණුවේය.

"ඒ පිටර් වෙන්න ඕනෑ. මෙතන තමයි අපි එකතු වෙන තැන." එලිනා කීවාය.

විදුලි ලාම්පුවේ එළිය වැඩිවෙත්ම පිටර් හිඳගෙන සිටිනු දක්නට ලැබුණි. ඔහු මහත් නොඉවසිල්ලෙන් ඔවුන් බලාපොරොත්තුව සිටියේය.

"මට හරි සතුටයි, ඔයාලා හමුවීම ගැන." පිටර් සතුටු විය.

"මම මෙහෙ තනියම හිටියේ, හරිම බයෙන්."

"මේක හදලා තියෙන්නෙ ස්වාභාවික පොළොව යට තිබූ ගුහාවක. අපි මේක හොයාගත්තෙ අවුරුදු ගණකට ඉස්සර. අපේ රහස් සමාගමක් තිබුණා මේ කානු හොයා ගන්න. අපේ තාත්තා ඒ වැඩේ නතර කරන තුරුම අපි ඒවා-හෙව්වා. අපි කවදාවත් හිතුවේ නැහැ, අපි පොඩි කාලේ කරපු ඒ සෙල්ලම් මෙව්වර ප්‍රයෝජනවත් වෙයි කියලා." රුඩ් විස්තර කළේය.

"දැන් අපි කොහොම හරි මන්ත්‍රණ සභාව අල්ලා ගන්න ඕනෑ. මම හිතන්නෙ නැහැ අපේ ඉස්සරලා සැලැස්ම හරියටම ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා."

"ඉස්සරලම මට කියන්න, දැන් මොකද වෙලා තියෙන්නෙ? ඩිමිත්‍රි කොහොමද මෙහාට ආවෙ?" රුඩ් ප්‍රශ්න කළේය.

"ඔයාගෙ තාත්තව අත් අඩංගුවට ගන්න වෙලාවෙ මම හිටියෙ එහෙ. මම රහස් දොරටුවෙන් පැන ගන්නා. මම හැංගිලා අහගෙන හිටියා. කැප්ටන් ඔයාගේ තාත්තට තර්ජනය කළා. 'අපි උඹේ කැරලිකාර පුතා අල්ලා ගන්නා. උඹලා ඔක්කෝටම විරුද්ධව තවු පවරනවා' කිව්වා. නමුත් එලිනා ගැන සඳහන් වුණේ නැහැ. මම හිතුවා එයා බේරෙන්න ඇති කියලා. මම දැනගෙන හිටියා ඔයාගෙ සැලැස්ම. මම ඒ හින්දා කුණු කානුවට ආවා. එතනදී මට එලිනා හම්බ වුණා. වැස්ස වහිනවා, වතුර වේගයෙන් ගලනවා. අපි හංගලා තිබුණු තැනින් මම අපේ පරණ බෝට්ටුව ගත්තා."

"මමයි, පිටරුයි අපි සැලසුම් කරපු විදිහටම මාලිගාවේ ඉඳලා මෙහාට ආවා. මෙහෙදි අපිට ඩිමිත්‍රි හම්බ වුණා. ඉන්පස්සෙ අපි ගොඩක් වෙලා බලා හිටියා ඔයාලා බේරිලා එයි කියලා. හොඳයි, දැන් අපි ආයෙමත් එකට. ඉතින් අපි ඉස්සරහට මොනවද කරන්නෙ කියලා කතා කරමු." එලිනා යෝජනා කළාය.

"ඉස්සරලම අපි ගුවන් විදුලිය අහමු. පිටර්, ඔයා ළඟ රේඩියෝ එකක් තියෙනවා නේද?" ඩිමිත්‍රි ඇසීය.

"ඔව්, මේ තියෙන්නෙ." පිටර් තම සාක්කුවෙන් කුඩා ව්‍යාන්සිස්ටර් ගුවන් විදුලියක් එළියට ගත්තේය.

"මම ඒක වහලා දැමමා. මොකද ඒකෙ කියන ඒවා මට තේරෙන්නෙ නැති නිසා."

ඩිමිත්‍රි එය ගෙන වහා ක්‍රියාත්මක කළේය. එයින් එක දිගටම වචන ගලා එන්නට විය. එය වෙරෝනාවේ භාෂාවය. ඒ යටින් හමුදා සංගීතය ගලා ආවේය. එලිනා ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන් කියන දෙය රහස් පරීක්ෂකයන් තිදෙනාට තේරෙන අයුරින් ඉංග්‍රීසි බසට පරිවර්තනය කළාය.

එයින් කියැවෙන ලද්දේ වෙරෝනාවේ සියලුම පුරවැසියන්ගේ දැන ගැනීම පිණිස ගුවන් විදුලියෙන් සහ රූපවාහිනියෙන් උදේ අටට විශේෂ ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරන බවයි. එය අගමැතිගේ හඬින් පවිගත කරන ලද්දකි.

"ඒකෙන් අදහස් කරන්නේ උදේ අටට ප්‍රකාශයක් නිකුත් කරන්න යනවා, හෙළි නොවුණු විදේශීය කුමන්ත්‍රණයක් ගැන. ඒ කිව්වේ ඔය කුන් දෙනා ගැන. ඒ අපරාධයට ඩිජාරෝ කුමාරයන් හවුල් කියලා කියන්නයි හදන්නේ. ඉන්පස්සේ ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයා තව දුරටත් ඊට පාලනය කරනවා. ඇත්තෙන්ම ඔයාලට නිදහස් වෙලා යන්න දෙන්නෙ නැහැ. එයාලගෙ බලාපොරොත්තුව ඔයාලට විරුද්ධව ප්‍රසිද්ධ නවුවක් දාන්න. එයාලා ළඟ දැනටමත් සාක්ෂි තියෙනවා. ඔයාලගෙ කැමරා එයාල ළඟ. ඒ වගේම රුඩ්ගෙ තාත්තා හිච් යවනවා. හැම දෙයක්ම එයාලට ඕනෑ විදිහට සිද්ධ වෙන්න යන්නේ."

"දෙවියනේ, අපි මෙහෙ ඇවිල්ලා ඩිජාරෝට කළේ ලොකු වැරද්දක්. මීට වැඩිය හොඳයි අප මෙහෙ නැවිදිත් හිටියා නම්." බොබ් කීවේ කනගාටුවෙනි.

"කවුරුවත් දැන් අංජනම් බලන්න ඕනෑ නැහැ. දැන් අපි ඔයාලට ආරක්ෂා සහිතව ඇමෙරිකානු තානාපති කාර්යාලයට අරගෙන යනවා. එහෙම නේද, ඩිමිත්‍රි?" එලිනා ඇසුවාය.

"හරි, එලිනා."

"ඒත් එතකොට ඔයාලට වෙන්නෙ මොනවද? ඔයාලගෙ තාත්තා...? ඩිජාරෝ...?" ප්‍රසිටර් විමසීය.

"ඒක පස්සෙ බලා ගමු." එලිනා සුසුමක් හෙළවාය.

"මට බය, එයාලගෙ සැලැස්ම අපි වෙනුවෙන් හරියටම ක්‍රියාත්මක වේවිද කියලා. අපිට පුළුවන් වුණොත් ඩිජාරෝව බේරා ගන්න. අපි ඩෙන්සෝවල මිනිස්සු නැගිටවලා ගත්තොත් හරිම භයානකයි. එහෙම වුණොත් මේ කුමන්ත්‍රණය පරද්දන්න අපිට පුළුවන්."

"ඔව්, ඒක හරි." ඩිමිත්‍රි එකඟ විය.

"අපි ඔයාලට ආරක්ෂා කරනවා. ඊට පස්සේ අපිට පුළුවන් අපි ගැන බලන්න. අපේ බලාපොරොත්තු නැති වුණා. ඒ නිසා අපි දැන්ම පටන් ගත්තා. ඒයාලා කියපු වේලාවට අගමැතිගේ ප්‍රකාශය විසුරුවා හරියි. ඒ වෙනකොට අපි කැමතියි ඔයාලා ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයේ ඉන්නවා නම්."

"දැන් එන්න මගේ පස්සෙන්. මෙතන ඉඳලා අපි පයින් යමු."

එකිනෙකා පිටුපස එකිනෙකා ජලයේ ගමන් කරන්නට වූහ. ඔවුන්ගේ හඳවත් තවත් බරකින් පෙළෙමින් තිබුණි.

ප්‍රතිවර්ගෙන් අදහසක්

වැස්ස පැය තිබුණි. ජලය කානු දිගේ සෙමින් ගලා ගියේය. ඔවුන්ගේ වළලුකර තෙත් පමණක් ජලය තිබූ නිසා ගමන් කිරීම පහසු විය. ඔවුන් බොහෝ කානු, කුටි, පසු කළ අතර සිමිත්‍රි මාර්ගය හොඳින් දැන සිටි නිසා බිය වීමට කැරැණක් නොවීය.

"අපි දැන් මෙහෙම ගිහිල්ලා එළියට එන තැන හමුදා මුරපොළක් තියෙනවා. එතැන මුර සෙබළු නැති වෙන්න කියලා යාච්ඤා කරන්න." සිමිත්‍රි කීවේය.

"මම හිතෙනවා, අපි එළියට යද්දී මී පැටව් වගේ අපිට මුර සෙබළු අල්ලා ගනිමි කියලා. කරන්න දෙයක් නැහැ. මොනවා වුණත් අපිට යන්නම වෙනවා. අපි දැන් ඉන්නෙ මල් වෙළඳ පොළට යටින්. පැත්තකින් කියෙන්නෙ ඩොමිනික් දේවස්ථානය. ඒයාලා අපිට දකින එකක් නැහැ. අපිට පුළුවන් වෙයි ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයට යන්න."

"මම හිතෙනවා ඔයා හරි කියලා සිමිත්‍රි. අපිට මෙතන තනර වේලා ඉන්න බැහැ. අපි ඉහළට නගිමු." රූපි කීවේය.

යකඩ හිඬ පෙළ දිගේ පළමුවෙන්ම සිමිත්‍රි නගින්නට විය. ඔහු කානුවේ ආවරණය අතින් තල්ලු කර නිරාවරණය කළේය.

"ඉක්මනට උඩට එන්න.... මම අත දෙන්නම්." සිමිත්‍රි කෑ ගැවේය.

පළමුවෙන්ම සිමිත්‍රිගේ ගත්තිමත් දැතින් එළිනා ඉහළට ඇඳ

ගත්තේය. ඊළඟට බොබ්ට වාරය හිමි විය. බොබ් ඇසිපිය සලා නුපුරුදු උදෑසන හිරුඑළියට දෙනෙත් විවර කළේය. එය වලාකුළු සහිත දිනයකි. පාරවල් රාත්‍රියේ වැස්සට තෙමී දිලියෙමින් තිබුණි. පටු පාර දිගේ ඉහළට එසවුණු පැරණි ගෙවල් දෙපසෙහිම විය. දෙපස වූ කඩ විකුණුම්කරුවෝ දිස්තිමත් මල් සහ පලතුරු වෙළඳාම සඳහා පිළිවෙළට අසුරමින් සිටිති. ඔවුහු තෙවුණු ඇඳුම් පිටින්ම කානුවෙන් එළියට ආහ.

රුඬි සහ ඩිමිත්‍රි කානුවේ සිදුර වසා ඇමුහ. ඩිමිත්‍රි පටු පාර දිගේ ගමන් කරන්නට වූයේ දෙපස තිබෙන මල් සල්පිල් ගැන කිසිදු අවධානයකින් තොරවය. ඔහු යාර පනහක් පමණ ගොස් තතර විය. ඔවුනට ඉදිරියෙන් දෙපළක මුර සෙබළුන් සිටිනු දක්නට ලැබුණි.

“ආපහු යමු, හැංගෙමු....” ඩිමිත්‍රි අණ කළේය.

නමුත් ඔවුන් ප්‍රමාද වූවා වැඩිය. මුර සෙබළුන් ඔවුන්ව ඇත තිබුණි. ඔවුන්ගේ තෙත ඇඳුම් ඔවුන් කවුරුන් දැයි කියන්නට සාක්ෂි ඉතිරි කර තිබුණි. මුර සෙබළු කෑ ගසමින් ඔවුන් පසුපස එළවන්නට වූහ.

“යටත් වෙනු....” ඔවුහු මොර දුන්හ.

“රජ්ජුරුවන්ගෙ නාමයෙන් අපි උඹලව අත් අඩංගුවට ගන්නවා.”

“ඉස්සරලම මාව අල්ලා ගනිල්ලා....” ඩිමිත්‍රි එඩිතරව කෑ ගැසීය.

“මාව අල්ලපත්; අපි පල්ලියට යනවා. එහෙදි උඹලව පුළුවන් වෙයි, අපිව අල්ලන්න....” ඩිමිත්‍රි එසේ කෑ ගසමින් දුවන්නට විය.

සියල්ලෝම ඔහු පසුපසින් දුවන්නට වූහ. ඔවුන් පිටුපසින් මුර සෙබළු ද එළවන්නට වූහ. දෙපස වූ සල්පිල්වල වෙළෙන්දෝ එය බලන්නට පාරට එක්රොක් වූහ.

“පැත්තකට වෙනවා.... පැත්තකට වෙනවා....” මුර සෙබළු කෑ ගසමින් පාරේ වූ මිනිසුන් එහාට මෙහාට තල්ලු කරන්නට වූහ.

සියලුම පැරණි ගෙවල් අභිබවා ඉහළට නැගුණු සෙන්ටි ඩොමිනික් දේවස්ථානයේ රන් කොත බොබ්ගේ තෙත ගැටුණි. ‘පල්ලිය අපිට හැංගෙන්න කොච්චර හොඳ තැනක්ද?’ ඔහුට සිතුවිණි. නමුත්

මේ වන විට ඩිමිත්‍රිගේ සිතේ යම් සැලැස්මක් තිබිය හැකිය. ඇරන් මෙය ප්‍රශ්න අසන්නට වෙලාවක් ද නොවේ.

ඔවුන් පසුපසින් ආ එක් මුරහටයෙක් ලිස්සා බිම ඇද වැටුණි. පසුපසින් ආ සෙබළු කිහිප දෙනෙක්ම පය පැකිලි එක ගොඩේ ඇද වැටුණහ. ඇත්තෙන්ම ඔවුන් බිම වැටුණේ බොරුවට ද නැතිනම් අනතුරක් සිදුවී දැයි කියන්නට බැරිය. සමහර විට ඔවුන් ඔවුනට උදව් කරන හිතවතුන් ද විය හැකිය.

ඔවුනට ඉදිරියෙන් දේවස්ථානය දිස් වන්නට විය. ඔවුන් යන මාර්ගයේ මුර සෙබළු රැඳී සිටියහ.

පෙනෙන විදිහට නම් ඔවුනට දේවස්ථානයට ඇතුළු විය නොහැකිය. නමුත් ඩිමිත්‍රි ප්‍රධාන දොරටුවෙන් ඇතුළු වන්නට ගියේ නැත. ඔවුහු විදියේ පසෙකින් වූ කුඩා දොරටුවකින් ඇතුළු වූහ. ඔවුහු වේගයෙන් පල්ලිය ඇතුළට දිව ආහ.

පල්ලිය තුළදී බොබ්ගේ සිතිවිලි පාවි යන්නට විය. හතරැස් කාමරයේ සිටිලිමක් නොවීය. ඒ නිසා ඔහුට ඉහළ බැලිය හැකිය. එක් පසෙකින් හිණි පෙළක් විය. හිණි පෙළ දිගේ යකඩ ගරාදි වැටක් යොදා තිබුණි. ඉහළ සිට පහළට ලොකු කම් අටක් එල්ලා වැටෙමින් තිබූ අතර එහි අගට යකඩ වළලු සවි කර එය සිමෙන්ති බිත්තියට සවි කර තිබුණි. බොබ්ට තවත් ඒවා හොඳින් නැරඹීමට වෙලාවක් නොවීය.

“අපි දැන් සොහොන් ගැබට යමු.” යෝජනාව ඩිමිත්‍රිගෙන්ය.

“ඔයාලා දන්නවද සොහොන් ගැබ කියන්නෙ මොකද්ද කියලා? මැරුණු අය පල්ලියේ වළ දැමීමා. ඉස්සර කාලේ මිනිස්සු, මිනි වළ දාලා තියෙන්නෙ මෙහෙ. අපිට ඒවයෙ හැංගෙන්න පුළුවන්.”

“අපි තවත් හැංගෙන එකේ තේරුම මොකක්ද? එයාලා ඉක්මනට හරි, පහුවෙලා හරි අපිව අල්ලා ගන්නවාමයි.” ජුසිටර් බලාපොරොත්තු කඩ වූ හඬින් කීවේය.

සියල්ලෝම ඔහු දෙස බැලූහ.

“ඔයා මොනව හරි හිතනවද ජුසිටර්? මට ඒක කියන්න පුළුවන්. මොනවද ඔයා හිතන්නෙ?” පිටර් උනන්දු විය.

“මේ ලණු...” ප්‍රසිටර් පහළට එල්ලෙමින් තිබූ ලණු පෙන්වීය.

“අපි මේ පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය නාද කළොත්...?”

“පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය...?” රුඬි රවා බැලීය.

“නැහැ, ඔබේ නියෝගයන් සාමාන්‍ය සණ්ඨාර විතරයි. පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය නියෝගයන් අර කුලුනේ. ඒක හඬවන්න පුළුවන් රාජකීය අවස්ථාවකදී විතරයි.”

“ඔව්, ඒත් අපිට ඩිජාරෝ කුමාරයා කිව්වා, අවුරුදු සිය ගණනකට ඉස්සර පෝල් කුමාරයා කැරැල්ලට මැදිහත් වුණු චෙලාවේ එයා නොමැරුණු බව කියලා එයාට පක්ෂපාති අය ගෙන්වා ගෙන නියෝගයන් මේ සිනුව නාද කරලා කියලා.”

සියල්ලෝම ඔහු දෙස පුදුමයෙන් බැලූහ. ඩිමිත්‍රි තම කම්මුල් පිරිමදින්නට විය.

“ඔව්, ඕනෑ පොඩි ළමයෙක් දන්නවා ඔය කතාව. ඒක අපේ උරුමයේ කොටසක්. ඒත් ඔයා මොකක්ද ඒ ගැන හිතන්නෙ...?”

“එයා කියන්නෙ, අපි පෝල් කුමරුගේ සිනුව නාද කළොත් මිනිස්සු ඩිජාරෝ කුමරුගේ උදව්වට ඒවි කියලා.” රුඬි එය තේරුම් ගත්තේය.

“අපි ඒ ගැන හිතුවේ නැහැ. ඒක සිද්ධ වෙලා ගොඩාක් කල්. දැන් ඔක්කෝමලා හිතන්නෙ පත්තරය, රේඩියෝව, රූපවාහිනිය ගැන. මම හිතන්නෙ දැනටමත් ඒවා...”

“සිනු හැඬවෙන්න පටන් අරගෙන...” එලිනා සිනාසෙන්නට තැත් කළාය.

“මාධ්‍යවලින් වැදගත් ප්‍රවාහිනිය කිව්වට පස්සෙ, ඩිජාරෝ කුමාරයාට ආදරය කරන මිනිස්සු හිතයි එයා කරදරයක වැටිලා ඉන්නවා, ඒ නිසා ඔවුන්ගේ උදව් අවශ්‍යයි කියලා. ඉතින් ජනතාව උදව්වට එකතු වෙන්න පුළුවන්.”

“ඒත්...” ඩිමිත්‍රි යමක් කියන්නට උත්සාහ කළේය.

“තවත්..., ඒත්... ඒත්... කිය කිය ඉන්න වෙලාවක් නැහැ.” රුඬි රළු ලෙස කීවේය.

“තව ටිකකින් අර මිනිස්සු දොරට ගහයි ඇවිල්ලා. අපිට ටික වෙලාවයි නියෝගයන්.”

“හරි... හරි...” ඩිමිත්‍රි කලබල විය.

සැබවින්ම ඒ වන විටත් මුර සෙබළු ප්‍රධාන දොරටුවෙන් ඇතුළු වන්නට වූහ.

“රුඬි, ඔයා මෙයාලත් එක්ක යන්න, ප්‍රසිටර් කියන විදිහට කරන්න. මම එලිනත් එක්ක අර පැත්තට යනවා. එයාලා අපේ පස්සෙන් ආවොත් ඔයාලගේ වැඩේ තවත් ලේසි වෙයි.”

“එලිනා, එන්න මගෙන් එක්ක. මට මොනවා හරි ඕනෑ එයාලට සාක්ෂියක් විදිහට. ඔයාගේ එක සපත්තුවක් මට දෙන්න.”

එලිනා නතර වී නැමී තම තෙමුණු සපත්තුවක් ගලවා ඔහු අත තැබීය.

“දැන් මට යන්න වෙන්නෙ අප දැරිය වගේ තමයි.” ඇ සිනාසුනාය.

“රුඬි ඉක්මන් කරමු...”

“මේ පාරෙන්, මගේ පස්සෙන් එන්න.” රුඬි ඉස්සර විය.

ඔවුහු දේවස්ථානය හරහා අනෙක් සණ්ඨාර කුලුන වෙත දිව ගියෝය. එලිනා සහ ඩිමිත්‍රි පසුපස දොර වෙත දුවන්නට වූහ. ඔවුන් යොහොන් ගැබෙහි සැඟවෙන බව මුර සෙබළුන්ට පෙන්වන්නට වුවමනා විය.

බොබි දිව යන විට ඇද වැටීමෙන් කකුල කොර ගසමින් ඔවුන් පසුපසින් ඇදෙන්නට විය. පසුගිය කාලයේ එම කකුල කැඩී තිබුණු බැවින් එය වේදනා දෙන්නට විය. ඔවුහු වෙනත් කාමරයක් වෙත දිව ගියෝය. එයට ද සිවිලිමක් නැත. එයට ද හිණි පෙළක් තිබූ අතර එය ද යකඩ වැටකින් ආවරණය කර තිබුණි. එක් ලණුවක් පමණක් පහළ ඇදෙමින් තිබුණි.

රුඩ් ඉක්මනින් එම කමය බිත්තියට සවි කර තිබූ තැනින් ලිහා දමා හිණි පෙළ දිගේ දුවන්නට විය.

“උඩට එන්න ඉක්මනට....”

පීටර් බොබ්ට උදව් කරමින් ඔහුගේ අතෙන් අල්ලා ගත්තේය. ඔවුහු අමාරුවෙන් පඩි පෙළ නගින්නට වූහ.

15

පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය

ගල් පඩි විශාල බැවුමකින් යුක්ත නිසා බොබ්ට එහි නැගීමට මහත් පරිශ්‍රමයක් දරන්නට සිදු විය. රුඩ් ඔහුට ඇවිද එම අපහසු බව දැන තම අතෙහි වූ ඇඳ ඇතිරිල්ලෙන් සාදා ගත් ලණුවේ එක් කෙළවරක් බොබ් අතට දුන්නේය.

“මේකෙ එල්ලෙන්න... මම ඔයාට උදව් කරන්නම්.”

රුඩ් ලණුව ඇඳීම නිසා බොබ්ට ඉහළට නැගීම පහසු විය. ඔවුන් පළමු හිණි පෙළ නැග ගත්හ. නමුත් මුර සෙබළුන්ට තවමත් ඔවුන් ආහිය අතක් සොයා ගැනීම අපහසු වී ඇත. ඔවුන් කුන් වන හිණි පෙළට ද නැගුණු විට එහි විශාල යකඩ ගේට්ටුවක් විය. එයින් ඇතුළු වූ පසු එයට රුඩ් අගුල දැමීය.

“මේකෙන් ටික වෙලාවකට හරි අපි පස්සෙන් එන එක වැළකෙනවනෙ.”

“පහුගිය දවස්වල පල්ලිය පවා මුර සෙබළු ආක්‍රමණය කරලා තිබුණා. පූජකවරු සණ්ඨාර කුලුනු බලා ගැනීම අත් ඇරලා දාලා. ඒකයි මේවා මෙහෙම තියෙන්නෙ. මේ වගේ තවත් දොරටුවක් දෙකක් ඇති.”

ඔවුහු ඇතුළු වී දෙවන දොරටුවට ද අගුළු දැමූහ. සණ්ඨාර කුලුනේ පහත සිටි සෙබළු ඔවුන් දුටුවෝය. ඔවුහු වේගයෙන් හිණි පෙළ දිගේ දිව ආහ. නමුත් පළමු දොරටුව අගුළු දමා තිබූ බැවින් ඔවුනට නතර වීමට සිදු විය. ඔවුනට කරන්නට දෙයක් නොමැති

වූයෙන් යකඩ කුරු කපන ලෙස අණ ලැබුණි.

“එයාලට ඉක්මනට එන්න බැහැ. ඒත් අපිට තියෙන්නෙ ටික වෙලාවයි.” ජුපිටර් කලබලයට පත් විය.

ඔවුන් දැන් සිටින්නේ ඩොමිනික් දේවස්ථානය මුදුනේය. ඔවුන්ට පහළින් වාහන සහ මිනිසුන් කුඩාවට පෙනුණි. පෙනෙන විදිහට සෑම දෙයක්ම සාමාන්‍ය අයුරින් සිදු වේ. ඔවුහු විවෘත සංචාර කුටියට ළඟා වූහ. එහි වහලයේ විශාල ලියක පෝල් කුමරුගේ සංචාරය දැක ගත්හ. එතැන තුන් වන දොරටුවක් ද විය. රූඩ් එය ද වසා දමා යතුරු ලෑවේය. සංචාර කුලුනේ සිටි පරෙවියෝ රංචු පිටින් ඔවුන්ගේ හඬට බිය වී ඉහළ යන්නට වූහ.

ළමයා පහළ බලමින් සැනසුම් සුසුමක් හෙළා. මුර සෙබළු තවමත් ඵලමු ගේට්ටුවට පහර දෙමින් සිටිති.

“එයාලා ඒ වැඩේ ඉක්මනට ඉවර කරාවි. අපි අපේ වැඩේ ඉක්මනට පටන් ගත්තොත් හොඳයි. මේ බලන්න, අපි කොහොමද මේ සංචාරය ගහන්නෙ...? ඔන්... මම හිතන්නේ, ඉස්සරලම අපි මේ සංචාර ලඟුවෙන් අදින්න ඕනැ.” රූඩ් අනුමත කළේය.

සංචාර කුටිය විශාල කාමරයකි. එහි විශාල සංචාරය එල්ලි තිබේ. රූඩ් එහි ලඟුව ගෙන අදින්නට උත්සාහ කළේය. එයට පිටර් සහ ජුපිටර් ද උදව් කළේය. එහි ලඟුව සිනිඳු ලෝම සහිත දිගු සර්පයෙකු මෙනි. පහත සිටින මුර සෙබළුන් කෑ ගසන්නට වූයේ ළමුන් ලඟුව අදිනු දුටු බැවිනි. තමුන් තවමත් එය වළකන්නට ඔවුන් ප්‍රමාද වූහ.

ඔවුහු සංචාරය හොඳින් නිරීක්ෂණය කළෝය. එහි ප්‍රමාණය ද ඉතා විශාලය. සංචාරයේ ලඟුව පසෙකින් වූ රෝදයක ඔතා තිබේ. රෝදය කැරකෙන විට සංචාරය ඉබේම පැද්දී හඬ නංවයි. ඔවුනට මෙය මහත් ප්‍රභේලිකාවකි. ඔවුන් මීට පෙර මෙවැනි දෙයක් දැක නැත. ඔවුන් දැක තිබුණේ සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයේ සංචාර පමණි.

“දෙවියනේ... මෙකෙ ලොකු...! අපිට පුළුවන්ද, මෙක ගහන්න...?” පිටර් පුදුම විය.

“ඒක සාමාන්‍ය ක්‍රමයට අපිට කරන්න බැහැ.” ජුපිටර් මඳක් කල්පනා කළේය.

“ඉස්සරලම අපි සංචාරය පැත්තකට ඇල කරන්න ඕනැ. ඉන්පස්සේ අර යකඩය සංචාරය වදින්න සලස්වන්න ඕනැ. මම හිතන්නෙ එතකොට ඒක හරියට වැඩ කරයි.” ජුපිටර් පැහැදිලි කළේය.

ළමයා හතර දෙනාම සංචාරයේ ලඟුව අල්ලා ගත්තේය. ජුපිටර්ගේ සංඥාවකට අනුව ඔවුහු එය අදින්නට වූහ. රෝදය හෙමින් කැරකෙන්නට වූ අතර විශාල සංචාරය විකෙන් ටික ඇලවෙන්නට විය. එය ලෝහ දණ්ඩට අඟල් කිහිපයක් දුරින් විය.

රූඩ් සංචාර ලඟුව ගෙන එය සංචාර කුලුනේ විසිතුරු වැඩ දැමූ කණුවක් වටේ එකුවේය. ඔවුහු මඳක් විවේක ගත්හ.

හිරු නැග එමින් තිබූ අතර සිසිල් සුළං රළු විවෘත කුටිය තුළට හමා ආවේය. සංචාර කුලුනේ ගැටියේ වසා සිටි පරෙවියෝ නැවතත් කෑ ගසමින් ඉහිළෙන්නට වූහ.

“දැන් වෙලාව කියද?” ජුපිටර් ඇසීය.

රූඩ් තම අත් ඔරලෝසුව වෙත දෙතෙන් යොමු කළේය.

“අටට විස්සයි. තව මිනිත්තු විස්සකින් අගමැති ප්‍රකාශයක් කරනවා ගුවන් විදුලියෙනුයි, රූපවාහිනියෙනුයි. අපිට ඉක්මන් කරන්න වෙනවා.”

“වාසනාවට අපි ළග තාමත් අර ඇඳ ඇතිරිල්ලෙන් හඳුනා ගෙන තියෙනවා. අපි ඒක අර යකඩ දණ්ඩට දාලා ඒක පද්දලා අරිමු සංචාරයේ වදින්න.”

ඊළඟ මිනිත්තුවේදී ඔවුහු ලඟුවෙන් නොණ්ඩුවක් සාදා යකඩ දණ්ඩට දැමූහ. ළමුන්ගෙන් වැඩිම ශක්තියක් තිබුණේ රූඩ්ටත්, පිටර්ටත්ය. ඔවුහු ලඟුව ටිකක් ඇද්දෝය. යකඩ දණ්ඩ පැද්දී ගොස් විශාල සංචාරයෙහි හැපුණි. එයින් ගැඹුරු හඬක් නැංවීය. බොබි පහතට එබී බැලුවේය. පහත සිටින මිනිසුන් පුදුමයෙන් ඉහළ බලනු ඔහු දුටුවේය.

“මෙකෙ හඬ හරිම අපහසුවක් අපේ කන්වලට. සමහර විට

කන් අඩි පුපුරන්නත් බැරි නැහැ. මම හිතන්නෙ අපේ කන්වලට පුළුන් විකක්වත් තිබුණා නම් හොඳයි. කමක් නැහැ. බොබි, පීටර්, ඔයාලා ළග ලේන්සු තියෙනවද?" ජුපිටර් ඇසීය.

ඔවුහු තමන්ගේ සාක්කුවලින් ලේන්සු ගෙන ඒවා ඉරා ගැනීමට කන්වලට තද කර ගත්හ. ඉන්පසු ඔවුහු පුරාවෘත්තයේ සඳහන් පෝල් කුමරුගේ සංචාරය නාද කරන්නට සූදානම් වූහ. පීටර් සහ රුඩ් බොහෝ මහන්සි වූහ. ඔවුහු යකඩ දණ්ඩ පද්ධතියේය. මිනිත්තුවකින් හඬ දෙකකාර දෙන්නට පටන් ගත්තේය. එහි හඬ මුළු වෙරෝනා රාජධානියටම ඇසෙන්නට ඇත. එහි ඒකාකාරී හඬ වූයේ 'ටාං.... ටාං.... ටාං....' යන්නයි.

බොබි පහතට එබී බැලුවේය. මිනිසුන් රංචු පිටින් විදිවලට එක්රොක් වන්නට විය. මොහොතින් මොහොත මිනිසුන් දුටු එන්නට වූයේ වැදගත් පණිවුඩය කුමක් දැයි දැන ගැනීම පිණිසය. ඩිජායෝ කුමරු කරදරයක වැටී ඇති බවත්, ඔහුට උදව් අවශ්‍ය බවත් ඔවුන්ට දැන ගන්නට පුළුවන.

ජුපිටර් ද බොබි ළඟින් හිඳ පහත දර්ශනය නරඹන්නට විය. කැලඹී ගිය මිනිස්සු ගංගාවක් ලෙසින් ආපසු හැරී මාලිගාව දෙසට එන්නට වූහ. ඇතැම් මිනිසුන් කෑ ගසමින් අත් දිගු කරමින් මාලිගාව දෙසට ගමන් ගනිද්දී එය වළකන්නට මුර සෙබළු උත්සාහ ගන්නා බවක් දක්නට ලැබුණි. මාලිගාවේ මුර සෙබළු රතු නිල ඇඳුමින් සැරසී ජන ගංගාව පාලනය කරන්නට උත්සාහ ගත්හ. මුර සෙබළුන් ජනතාව තල්ලු කර දමද්දී ඔවුහු ඉදිරියට ගමන් කරන්නට වූහ. ඔවුන් එසේ කරන්නට කරන්නට ජනතාව තව තවත් වැඩි වෙමින් මාලිගාව දෙසට ගමන් කළහ.

පීටර් සහ රුඩ් ද ඔවුන්ට එක් වූහ. ඔවුහු ද පහත දර්ශනය නරඹන්නට වූහ. රුඩ් අත ගුවන් විදුලියක් තිබුණි. ඔහු එය ක්‍රියාත්මක කළ ද කිසිවක් නැසෙයි.

ළමෝ කන්වලට ඇබ ගසාගෙන සිටින බව මතක් වූ බැවින් ඒවා ඉවත් කර ගුවන් විදුලියට සවන් දුන්හ. ගුවන් විදුලිය තුළින් තියුණු හඬක් නැගෙන්නට විය. රුඩ් එය ඉංග්‍රීසි බසට පරිවර්තනය කළේය.

"අගමැති කතා කරන්නෙ. ඔහු කියනවා, හෙළි නොවුණු විශාල කුමන්ත්‍රණයක් වෙරෝනාවට විරුද්ධව සිද්ධ වෙනවද. දින නියමක් නැතිව රාජාභිෂේකය කළ දමනවද. ස්වෙතාන් ආදිපාදවරයා අණ දෙනවද අපරාධකාරයන්ව නීතිය ඉදිරියට ගෙනෙන්නට. ඒ කිව්වේ ඔයාලා ඩිජායෝ කුමරුගේ ආරක්ෂාව පතා සිරභාරයට ගන්නවද. ඔහු ඉල්ලා සිටිනවා සියලුම වෙරෝනාවේ වැසියන්ගෙන් නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න උදව් කරන්න කියලා."

"දෙවියනේ..., මේ කතාව හරිම තරකයි. ඒ කතාව හරියට විශ්වාස කරන්න පුළුවන් එකක් වගේ නෙ. ඒ කොහොම වුණත් ඒ ඔක්කොම බොරු." පීටර් කීවේ නොසතුටිනි.

"ඒත් කවුරුවත් ඒකට ඇහුම්කන් දෙන්නෙ නැහැ." රුඩ් කීවේ ඉමහත් සතුටිනි.

"නගරේ ඉන්න හැම කෙනෙකුටම සංචාරේ ගබ්දෙ ඇහුණා. ඒකෙ තේරුම මොකක්ද කියලා බලන්න මිනිස්සු විදිවලට එකතු වුණා. බලන්න අර සෙනඟ දිහා. එයාලගෙන් වැඩි කොටසක් මාලිගාව දිහාවට යන්නෙ. මට එහෙ වෙන්නෙ මොනවද කියලා බලන්න පුළුවන් නම්..."

"අර බලන්න..., මුර සෙබළු දොර කඩලා... එයාලා උඩට එනවා...!" පීටර් කෑ ගැසීය.

ළමෝ හිණි පෙළ වෙත හැරුණහ. නිල ඇඳුම් ඇඟලා ගත් මුර සෙබළු ඒ වන විටත් හිණි පෙළ මුදුනට පැමිණ සිටියහ.

"රජුපුරුවන්ගේ නාමයෙන් අපි උඹලව අත් අඩංගුවට ගන්නවා." නිලධරයෙක් කෑ ගැසීය.

"අපිව අත් අඩංගුවට ගන්න....!" රුඩ් ඇසුයේ නිර්හිතවමය.

"එන්න පීටර්, අපි මෙයාලා මෙනෙත්ට එනතුරුම සංචාරය ගහමු."

රුඩ් සහ පීටර් කඟය ගෙන යකඩ දණ්ඩ පද්ධතියට වූහ. නැවතත් සංචාරය නාද දෙන්නට විය. එය සියලුම වෙරෝනාවේ වැසියන් ක්‍රියාත්මක කරන්නට සමත් වනු ඇත. ඔවුන්ට අඩි කිහිපයක් දුරින්

සිටි මුර සෙබළු තෙවන ගේට්ටුව අවින්නට වෙහෙස දරමින් සිටිති.

මිනිත්තු පහක් පමණ කාලයකදී ළමෝ පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය නාද කිරීමෙන් ජනතාවගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට සමත් වූහ. මුර සෙබළුන්ට ඔවුන් අත් අඩංගුවට ගන්නට හැකි විය.

“දැන් ඉතින් උඹලට සුදුසු දඬුවමක් ලැබෙව්.” නපුරු නිලධාරියා කෑ ගැසීය.

16

රිදි මකුළුවා සොයා ගනිමි

මුර සෙබළුන් විසින් යටත් කර ගත් ළමෝ හිඬ පෙළෙන් පහළට තල්ලු කරගෙන ගිය නමුත් ඔවුන් එයට විරෝධයක් පෑවේ නැත. සණ්ඨාර කුලුන පාමුල සිටි මුරභටයන් පිරිස ඔවුන් රවුමක් සේ වට කරගෙන පල්ලියේ දොරටුවෙන් එළියට ආහ. තවමත් මිනිස්සු විඳිවල රැඳී සිටිති. ඔවුහු ළමයින් දෙස පුදුමයෙන් බලා සිටින්නට වූහ. ඔවුන් විසිර ගියේ මුරභටයන්ගේ කෑ ගැසීමෙනි. ළමයී දෙදෙනා බැහින් එකා පිටුපස එකා සිටින සේ මුර සෙබළුන් පිරිවරාගෙන ගලින් නිම කළ ගොඩනැගිල්ලකට ඇතුළු වූහ. එහි ඇතුළත සිටි තිල් පාට ඇඳුමින් සැරසුණු පොලිස් භටයෝ දෙදෙනෙක් ඔවුනට ආචාර කළහ.

“රජයට විරුද්ධ අපරාධකාරයෝ.” හමුදා නිලධාරියා හයියෙන් කීවේය.

“මෙයාලව හිර කුඩුවට දාන්න. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදතුමා මෙයාලගේ ඉරණම විසඳන්න අණක් නිකුත් කරන තුරු.”

පොලිස් නිලධාරීන් කලබල වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි.

“පෝල් කුමරුගේ සණ්ඨාරය....” එක් අයෙක් කියන්නට තැනනුවේය.

“පාලකයාගේ අණ.... මොවුන් ඇතුළට දමනු....” නිලධාරියා ගිගුරුවේය.

පොලිස් නිලධාරියා ඔවුන් සිර කුඩු වෙත රැගෙන ගියේය. එහි නිදහස් සිර කුටි හතරක් තිබුණි. එයින් එකකට පිටර් සහ රූඩ් දැමූ අතර තවත් එකකට ජුපිටර් සහ බොබ් දමා වැසුවේය.

"මුන්ට දුක් විඳින්න දෙන්න ඕනෑ. ඒ වගේම මුන් බොහොම අමාරුකාරයෝ ටිකක්. හොඳට මුර කරන්න ඕනෑ. දැන් අපි ආපහු මාලිගාවට යනවා. මේ ගැන පාලකයට දැනුම් දෙන්න." සෙබළු නිලධාරියා රළු ලෙසින් කීවේය.

ඔවුහු සිර මැදිරි තුළ හුදෙකලා වූහ. රූඩ් සිර මැදිරියෙහි තිබූ ඇඳන් දෙකෙන් එකකට පැන ගත්තේය.

"කමක් නැහැ, ඒගොල්ලො දැන් අපිව අල්ලා ගන්නනෙ." රූඩ් කීවේ කනගාටුවෙනි.

"අපි අපිට කරන්න පුළුවන් හොඳම දේ කළා. මට ආසයි මාලිගාවේ මොකද වෙන්නෙ කියලා බලාගන්න තියෙනව නම්."

පිටර් අනෙක් ඇඳෙහි වැතිර ඔහු කියන දෙයට සවන් දී ගෙන සිටියේය.

බොබ් ඇඳෙහි වැතිර සිටියි. ජුපිටර් ද ඔහුගේ ඇඳෙහි හිඳ ගත්තේය. මුළු රැය පුරාම කිඳි වර්ජිතව සිටි බැවින් ඔවුන්ට මහත් තෙහෙට්ටුවක් මෙන්ම නිඳීමක් ද දැනෙන්නට විය.

"අපි මුළු රැය ඇහැරගෙනෙන හිටියෙ. මට හිතෙනවා, අපි මෙහෙම විවේකයෙන් ඉන්න කොට මොනවා හරි දෙයක් කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. කොහොම වුණත් සංඥාවේ සංඥාව...."

නමුත් ජුපිටර්ගේ කතාවට බාධා කරමින් ලොකු ඇහුමක් ගියේය. ඔහු දැස් පොඩි කර බොබ් දෙස බැලීය. ඔහුට හොඳටම නින්දා ගොසිනි. පිටර් සහ රූඩ් අවදියෙන් දැයි කන් යොමා සිටිය ද ඔවුන් ද නින්දාට වැටී ඇත. ජුපිටර් කියන්නට ගිය දේ කියා අවසන් කළ යුතුව ඇත. නමුත් එයට ඇහුන්කන් දෙන්නට කෙනෙක් නැත.

"සංඥාවේ හඬින් දෙන සංඥාව අවුරුදු සිය ගණනක් පැරණි ක්‍රමයක්. ඒක ගුවන් විදුලිය, රූපවාහිනියට වඩා පැරණියි." ඔහු තමාටම කියා ගනිමින් ඇඳෙහි වැතුරුණේය.

"1453 තුර්කිය, කොන්ස්තන්තිනෝපලය අල්ලා ගන්නට පස්සෙ කැරැල්ලකදී සංඥාවේ සංඥාව පාවිච්චි කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කළා... එහෙනම්...."

ඔහුට එතනින් එහාට යමක් කියන්නට නොහැකි විය. ජුපිටර් ද නිඳි දෙව් දුව වැලඳ ගත්තේය.

බෙන්සෝ නගරයට යටින් කානුවල ජලය ගලා ගියේය. බොබ්ට වතුරේ සිට ගන්නට නොහැකි විය. ජල පහරට තල්ලු වී වේගයෙන් ඔහු ගසාගෙන යන්නට විය. ජුපිටර් ඇත සිට 'බොබ්... බොබ්...' යනුවෙන් කෑ ගැසීය. බොබ් මහත් වේර යොදා නැගී සිටියේය. කවුරුත් හෝ ඔහුගේ උරහිසෙන් අල්ලාගෙන කතා කළේය.

බොබ්, නැගිටින්න.. නැගිටින්න... මොකද ඔයාට වුණේ? හීනයක් දැක්කද?" ඔහුගේ කන අසලින්ම කවුරුත් හෝ කතා කරන හඬ ඇසිණි.

බොබ් නිඳීමක ගතියෙන්ම ඇසිපිය සැලුවේය. ඇහුමක් හැර ඇඳෙහි හිඳ ගත්තේය. ජුපිටර් සිනාසි ඔහු දෙස බලා සිටියේය.

"බොබ්, අපිව හම්බ වෙන්න අමුත්තෙක් ඇවිල්ලා. බලන්න කවුද කියලා..."

බර්ට් යන්ග් ඔහු දෙස සිනාසෙමින් බලා සිටිනු බොබ් දුටුවේය.

"බොහොම හොඳයි බොබ්." බර්ට් සතුටෙන් කීවේය.

"හරිම හයානක දෙයක් සිද්ධ වුණේ. අපි ගොඩක් කනගාටු වුණා අපේ සම්බන්ධය දිගටම පවත්වාගෙන යන්න බැරි වුණාම. ඒත් ඔයාලා ඒක අවබෝධ කරගෙන වඩාත් හොඳට වැඩේ කළා. මට හරි සතුටුයි ඔයාලා ඔක්කෝම ගැන." බර්ට් යන්ග් බොබ්ගේ අත මිරිකමින් ලෙන්ගතුව ප්‍රකාශ කළේය.

"ඩිජාරෝ කුමාරයා... එයා ආරක්ෂා සහිතද?" බොබ් ඇසීය.

"එයා දැන් මෙහෙ ඉන්නවා. එයාට මොකුත් කරන්න බැරි වුණා. ස්ටෙෆාන්, අගමැති, එයාගෙ මුර සෙබළු ඒ සේරම අත් අඩංගුවට ගත්තා. රූඩ්ගෙ නාත්තා හිරෙන් නිදහස් කළා විතරක් නෙමෙයි, එයා තමයි දැන් ආයෙත් සැරයක් අගමැති වෙලා ඉන්නෙ. ඔයාලා දැන

ගන්න කැමති ඇති ඔයාලා සණ්ඨාවර් ගැහුවට පස්සෙ මොකද වුණේ කියලා, එහෙම නේද?"

රුඩ් සහ පිටර් ද සිර මැදිරියට එකතු වූහ. පොලිස් නිලධාරීන් දෙදෙනා ඔවුන් දෙස සිතාසෙමින් බලා සිටියේය. බර්ට් යන්ග් කතාව කෙටියෙන් කියන්නට පටන් ගත්තේය.

"මමයි ඇමෙරිකන් තානාපතියි මාලිගාවට ගියේ ළමුන් තුන්දෙනාට කුමක් වුවා දැයි සොයා බලන්නට. ඒ වන විට මාලිගා දොරටුව වසා දමා තිබුණා. අපිට ඇතුළු වෙන්න දුන්නෙන් නෑ. අපි මුරහටයන් එක්ක වාද කරමින් ඉන්න විට අනතුරු ඇඟවෙන සණ්ඨාර අසඳුව ඇසෙන්නට පටන් ගත්තා. පළමුවෙන්ම ඒ හඬින් සියලු දෙනාම පුදුමයට පත් වුණා. නමුත් ඒ හඬ දිගටම ඇසෙද්දී මිනිස්සු මාලිගාව ඉදිරිපිටට එක් රොක් වන්නට වුණා."

"ක්‍රමයෙන් සෙනඟ වැඩි වෙලා එතැන පිරී ඉතිරෙන්නට වුණා. මිනිස්සු ඩිජාරෝ කුමරුගේ නම කියමින් කෑ ගසන්නට වුණා. මුර සෙබළු ජනතාව පලවා හැරිය නොහැකිව අසරණව බලා සිටියා. මේ අතර මාලිගාවේ උස කාප්පය උඩට නැගුණු මිනිසෙක් ඩිජාරෝ කුමරු අනතුරට පත් වී ඇති බවත් ඔහු බේරාගත යුතු බවත් කියමින් අනෙක් මිනිසුන්ට කරුණු පැහැදිලි කළා."

"මට මේ වෙලාවේ හිතූණා මමත් ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ කියලා. මමත් වෙරෝනාවේ සමහරක් මිනිස්සු වගේ කෑ ගසන්න පටන් ගත්තා. 'ඩිජාරෝ කුමාරයාට ආරක්ෂා කරන්න, ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාට පහ කරන්න' ඒ වගේ දේවල් කිව්වා."

"මිනිස්සු ධෛර්යමත් වුණා. ඔවුන් ගේට්ටුව කඩාගෙන ඇතුළු වුණා. මමත් ඒත් එක්කම ඇතුළුට ආවා. මට පුළුවන් වුණා අර ඉස්සරලම තාප්පය උඩට නැගලා කෑ ගැහුව එක්කෙනාට එකතු වෙන්න. එයා කිව්වා මට එයා ගායකයෙක් කියලා. අපි මාලිගාවට ඇතුළු වුණා. කලහකාරී පිරිස මුර සෙබළුන් පැත්තකට තල්ලු කරලා දැමිමා. මුර සෙබළුන් බය වුණා ජනතාවට විරුද්ධව වැඩ කරන්න. මගේ යාළුවා, එයාගේ නම ලොන්සෝ...."

"එයා මගේ සහෝදරයා.... එයන් බේරිලාද?" රුඩ් ආඩම්බරයෙන් ඇසුවා.

"ඔව්, එයා දැනගෙන හිටියා කුමාරයා ඉන්න කොහෙද කියලා. අපි කැරලි කණ්ඩායම මෙහෙයෙව්වා. මුර සෙබළුන් දැක්කා මොකද්ද සිද්ධ වෙන්න යන්න කියලා. එයාලා බොහෝ දෙනෙක් අපිට ප්‍රශ්න ඇති කළේ නැහැ. අපි ඩිජාරෝ කුමාරයාට නිදහස් කර ගත්තා. එයා නියම කුමාරයෙක් විදිහට සෙබළුන්ට අණ කළා ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාටයි, අගමැතිවයි අත් අඩංගුවට ගන්න කියලා. එයාලා හැගෙන්න උත්සාහ කළා. ඒත් අන්තිමේදී එයාලා අත් අඩංගුවට පත් වුණා."

"කුමාරයාට විරුද්ධ වුණු මුර සෙබළුන් අයින් කරලා දැමිමා. කුමාරයාට පක්ෂපාතී මුර සෙබළුන් හිටියා. කුමාරයාට විරුද්ධ වුණු සේරම කුමන්ත්‍රණකාරයෝ අත් අඩංගුවට ගත්තා. කුමාරයාට පුළුවන් වුණ හැටියෙම ඔයාලට බලන්න මෙතාට ඒව්. ඔයාලට මතකද අර කැලිෆෝනියාවේදී සිද්ධ වෙන්න ගිය අනතුර. ඒක ඉබේ සිද්ධ වුණ එකක් නෙවෙයි. ඒකත් කුමාරයාට අයින් කරන්න කරපු කුමන්ත්‍රණයක්."

"අපේ කුමාරයා දිගු කල් දිනේවා..." ප්‍රිති සෝෂා හඬ නැඟුණි.

ඩිජාරෝ කුමරු ඔවුන් ඉදිරියේ පෙනී සිටියේය. ඔහු සුදුමැලි වී සිටි නමුත් ඔහුගේ දෑස් දීප්තියෙන් බැබළුණි. ඔහු සිර කුටියට ඇතුළු විය. ළමුන් තිදෙනාම එකට බඳගත් කුමරු "මගේ ඇමෙරිකන් යාළුවෝ..." යි සතුටෙන් කීවේය.

ඔහු එකිනෙකා වැලඳ ගත්තේ හද පිරි සතුටෙනි.

"ඔයාලා මාව ආරක්ෂා කළා පෝල් කුමරුගෙ සණ්ඨාරය නාද කරලා. කොහොමද ඔයාලට එහෙම අදහසක් ආවේ?"

"ජුපිටර් තමයි ඒක කළේ." රුඩ් උත්තර දුන්නේය.

"අපි හිතුවේ ගුවන් විදුලියයි, පත්තරෙයි, රූපවාහිනියයි ගැන විතරයි. අපිට කොහොමටවත් සණ්ඨාරය ගැන මතක් වුණේ නැහැ."

"ඔයා අපිට කිව්වනෙ, ඔයාලගෙ මුතුන්මිත්තෙක් ඒ කිව්වෙ පෝල් කුමාරයා 1675 කැරැල්ලකදී එයා ආධාර පතාපු හැටි. නමුත් එයින් පස්සෙ මේක පාවිච්චි කළේ රාජකීය කටයුත්තකදී විතරයි. ඒත් මට හිතූණා මේක හොඳම වෙලාව ඒක පාවිච්චි කරන්න කියලා. රූපවාහිනී, ගුවන් විදුලි, පත්තර මේ හැමදෙයක්ම එන්න අවුරුදු සිය ගණනකට ඉස්සරවෙලා තමයි සණ්ඨාරෙ පාවිච්චි කළේ. ඇඳිරි නීතියක්

දාන්ත, වෙනත් අනතුරු අවස්ථාවක වගේ. ඒ නිසා...."

ඔහුගේ කතාව අවසන් කරන්නට පෙර ඩිජාරෝ කුමරු සිනාසෙමින් ප්‍රසිටර්ගේ පිටට තට්ටු කළේය.

"ඔයා කළේ ශ්‍රේෂ්ඨ වැඩක්. පෝල් කුමරු ඔයා ගැන ආඩම්බර වේවි. ස්ටෙෆාන් ආදිපාදරවයා ආරක්ෂා සහිතව හිරේ ඉන්නවා. මම හැමදෙයක්ම අවබෝධ කර ගත්තා. මම අණ කළා අද රැ වනතුරු පෝල් කුමරුගේ සංඝටාව නාද කරන්න, අපේ ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන්. දැන් ඔක්කෝම හරි, එක දෙයක් ඇර. වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා තාමත් නැහැ."

"ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන් සංඝටාව නාද කරනවා..." ප්‍රසිටර් තොල් මැතිරීය.

"ඩිජාරෝ කුමරුනි, මම හිතනවා මම දැනටමත් නිගමනය කරලා තියෙනවා රිදී මකුළුවා කොහේද ඉන්නෙ කියලා. අපිට මාලිගාවට ගියොත් ඒක හොයාගන්න පුළුවන් වෙයි."

ඔවුහු වික වේලාවකට පසු ඩිජාරෝ කුමරුගේ රථයේ නැගී මාලිගාව බලා ගමන් කරන්නට වූහ. මග දෙපස එක්වූ ජනතාව කුමරුට සුබ පතන්නට වූ අතර කුමරු ඔවුනට ආචාර කරමින් ගමන් කළේය. ඔවුන් මාලිගාවට ළඟා වූ පසු රහස් පරීක්ෂකයෝ තිදෙනා සහ කුමරු ඔවුන්ගේ කාමරයට ඇතුළු වූහ.

"දැන් මගේ අඩුපාඩුව පරීක්ෂා කරලා බලන්න ඕනෑ. මම හිතනවා ඒක තමයි හරි. මොකද අපි හැමතැනම හොයලා බැලුවනෙ. තව එක තැනක විතරයි රිදී මකුළුවා ඉන්න පුළුවන්. මට වැරදෙන්නත් පුළුවන්. ඒත්...."

"කතාව අඩු කරලා වැඩියෙන් වැඩ කරන්න." පිටර් කිවේ නොඉවසිල්ලෙන් මෙන්ම අමනාපයෙනි.

"මේක කතා කර කර ඉන්න වෙලාවක් නෙවෙයි. පෙන්වන්න..."

"හරි..., හරි..., ටිකක් ඉන්න." ප්‍රසිටර් කාමරයේ මුල්ල දෙසට හැරුණි.

ඔහු අත් සහ දණහිස් බිමට තබා හෙමින් බඩගාගෙන බිත්තිය සහ ඇඳ අතර තවමත් එල්ලෙමින් තිබෙන මකුළු දැල වෙත ගියේය.

කළු සහ රන් පැහැ විශාල මකුළුවෙක් ඔහු දැක පැන ගොස් අතුරුදහන් විය. උතුරු ජනේලය සහ බිත්තිය අතර ඇති පැල්මකට රිංගා ගත්තේය. ඔහුගේ දිස්නීමත් දැසට ඒ තුළ තවත් කළු පැහැති රන්වන් පාට මිශ්‍රිත මකුළුවෙක් සිටිනු දක්නට ලැබුණි. ප්‍රසිටර් තම අත ඒ තුළට දමා යමක් ඇඳ එළියට ගත්තේය. හෙමින් නැගීට ගත් ප්‍රසිටර් තම අල්ල මත තබා ඩිජාරෝ වෙත පැවේය.

"බලන්න...."

"වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා...!" ඩිජාරෝ සතුටෙන් කෑ ගැසීය.

"ඔයා ඒක හොයා ගත්තා. කොහොමද හිතුවේ?"

"මම අවසානයේදී තිරණය කෙරුවා ඒක කොහේද තියෙන්න ඕනෑ කියලා." ප්‍රසිටර් ඔහුට කිවේය.

“මියා දන්නවද? මුර සෙබළු අපේ කාමරේ දොර අරින්න උත්සාහ කරද්දී රුධි අපිව එළියට ගන්න උත්සාහ කළා. මමයි, පීටරුයි දොරේ එල්ලිලා හිටියා. බොබි ඒ වෙලාවේ මේක හංගන්න තැනක් හොය හොයා කාමරය වටේම දිව්වා. බොබි ළඟ හොඳ අදහසක් තියෙනවා. එයා හිතුවා මේක හංගන්න හොඳම තැන අතන කියලා.”

“මමද ඒක කළේ...?” බොබි ඇසුයේ සැකයෙනි.

ඔහු එය මතකයට නගා ගන්නට උත්සාහ කළේය.

“ඔව්, මියාගෙ ඔප්ව සඳුනලයේ වැදුනට පස්සෙ මියාට ඒ සේරම අමතක වෙලා. මියා තේරුම් ගන්නා ඒක හංගන්න හොඳම තැන ඇත්තම මකුළුවා ඉන්න තැන කියලා. ඉතින් එයා හෙමින් සැරේ ඒක අර කුහරය ඇතුළට දැම්මා. අපි ඔක්කෝමලා කාමරය පරීක්ෂා කරලා බලද්දී ඒක දැක්කත් අපි හිතුවේ නැහැ ඒක එහෙම එකක් කියලා. අපි හිතුවේ ඒක ඇත්තම මකුළුවෙක් කියලා. නමුත් මම තේරුම් ගන්නා මකුළුවෝ දෙන්නෙක් එකම මකුළු දැලක ඉන්නෙ නැහැ කියලා.”

“දෙවියනේ බොබි.... මයත් අති විශිෂ්ටයි...” ඩිජාරෝ කුමරු සතුවත් ඔහු වටා අත යවා වැලඳ ගෙන පිටට හෙමින් තට්ටු කළේය.

“ඩිජාරෝ කුමාරයා කියනවා ඔහුගේ ජයග්‍රහණය සඳහා සංකීර්ණය නාද වෙනවා කියලා. ඊයේ රැ මහලු ඇන්ටන්, අර අහිගුණ්ඩිකයන්ගේ රජ්ජුරුවෝ කිව්වා බලගතු අනාවැකියක්. එයා ස්ටෙෆාන් ආදිපාදවරයාට කිව්වා ‘ජයග්‍රහණයේ සීනු හැඩවෙනවා ඔහුට ඇහෙනවා කියලා. ‘අර මකුළුවා රිදී වුණත් මකුළුවෙක් විතරයි’ කිව්වා. මම දන්නෙ නැහැ මහලු ඇන්ටන්ගෙ බලය ගැන. නමුත් එයා කිව්වට වඩා දෙයක් දන්නවා. ජයග්‍රහණයේ සීනු නාද වෙනවා කිව්වා. ඇත්තෙන්ම ඒක අද ඔබ වෙනුවෙන් පිද්ධ වෙනවා. අනිත් දේ තමයි මම තේරුම් ගන්නා මකුළුවෙක් වුණොත් උා මකුළුවෙක්ම තමයි. අපි වෙන කොහෙදි හරි දකින මකුළුවන්, දැලේ ඉන්න මකුළුවන් එකම තමයි.” ඔහු කතාව නතර කර දිගු හුස්මක් ගත්තේය.

“මියා දන්නවද? මට එව්වරම ප්‍රශංසා කරන්න වුවමනා නැහැ.” ජුපිටර් කීවේය.

“ඇයි නැත්තෙ...? මියා මේ හැම ප්‍රශංසාවක්ම ලබන්න සුදුසුයි.

මියාලා ඔක්කෝම. මට ඒ ප්‍රශංසාව මියාලට දෙන්න පුළුවන්.” ඩිජාරෝ සතුටෙන් කීවේය.

ඩිජාරෝ කුමරු වෙරෝනාවේ රිදී මකුළුවා තම ලේන්සුවේ ඔතා එය පසුම්බියට දමා ගත්තේය.

“මට මගේ කෘතඥතාව සම්පූර්ණයෙන්ම මියාලට පෙන්වන්න විදිහක් නැහැ. ඒත් මට කරන්න පුළුවන් උපරිම දේ මම මේ වෙලාවේ කරනවා.”

ඔහු වෙනත් පසුම්බියකින් රිදී දම්වැල් සහිත රිදී මකුළුවන් නිදෙනෙක් එළියට ගත්තේය.

“කරුණාකරලා පේළියට හිටගන්න.”

ඔහු එකිනෙකාගේ බෙල්ල වටා රිදී මකුළුවන් එල්ලුවේය.

“දැන් මියාලා තුන්දෙනා අපේ වර්ගයට අයිතියි. ඒක මගේ බලය යොදවලා මියාලට දෙන්න පුළුවන් ඉහළම සම්මානය. වෙරෝනාවේ උසස්ම තත්ත්වය. මේක පලදවන්න පුළුවන් වෙරෝනාවේ වැසියෙකුට විතරයි. මම දැන්මම ප්‍රකාශයට පත් කරනවා මියාලා තුන්දෙනාට මගේ රටේ ගෞරවණීය පුරවැසිභාවය ලබා දෙන්න කියලා. තවත් මියාලට මගෙන් මොනවා හරි කෙරෙන්න ඔනෑද්? කියන්න... මගේ බලයෙන් කරන්න පුළුවන් වෙන මොනව හරි තියෙනවද?”

“හොඳයි....” ජුපිටර් යමක් කියන්නට තැනනුවේය.

නමුත් පිටර් ඊට ඉස්සර විය.

“කරුණාකරලා අපිට මොනවා හරි කන්න දෙන්න පුළුවන්ද?” පිටර් ඇසීය.

- නිමි -

THE MYSTERY OF THE SILVER SPIDER

සිල්වර් ස්පයින්ග් අර්බුදය

Artist

WASANA BOOKS
1089

වාසනා පොත් ප්‍රකාශකයෝ - කටුකෙන්ද, දන්තොටුව.

රු. 160/-

ISBN 978-955-29-0302-1

